FFYDD DDI-FFVANT!

ADRODDIAD

O HELYNT Y

GREFIDD GRISTNOGOL

Er dechreuad y byd hyd yr oes hon, a phrofiad oi gwirionedd.

OXON,
Printiedig yn Rhydychen gan Hen. HALL:
1 6 6 7.

CAN AT - ICIC CICIYANA CAN A COMPANIA CAN A

THE NATIONAL LIBRARY OF WALES

At y darllennydd.

Rth ystyried mor fanteisiol im gwladwyr y fyddeu yspysrwydd o'r pethau y ganlynant yn y traethawd hwn; ac nad adwaenwn i un llyfr yw gysieuthu, ar ydoedd yn wahanredol yn amgysfredy Cwbl o honynt, ymosodais yw pigo allan o amryw lyfrau.

A Chymerais gwrs y wenynen i Sugnollawer lysemyn i wneuthur hyn o ddilyn . Cyd adwg ditheu ar Crwybr Sydd Inddo darllen yn ddiwyd, a chydnabyddi nad yw ffydd beth dychymygol eithr Sylweddol, a siccrwydd y pethau nid ydys yn eu gweled. Pan gyfferfyddech a nodau rhifyddieth fydd yn dangos oed y byd, neu oedran yr Arglmydd, gwybydd os bydd pedmar o honynt yughyd. fod y nesaf at dy law ddehau di yn arwyddoccau unau, ar ail dd gau ar trydydd gantoedd, ar pedwerydd filoedd, megis yn rhifedi y flwyddyn hon 1666.y nesaf at dy law ddehau di yw chwech, ar nesaf atto yuten yw chwech oddegan sef trugain, ar nesaf at hwnw yw chwe chant, a'r olaf yw un mil. Wedi bwrw yn ol tyred eilwaith y mlaen a chei un mil, a chwe chant, a thrugain a chwech. Hefyd rhaid, iti graffu, os bydd y nôd hwn (?) yn canlyn ymadrodd, y darllenir ef ar sain ymofyn. es hwn (,) neu (:) gwybydd na orphenwyd mo'r ymadrodd, eithr bed ychwaneg perthynaml iddo ynol. Ond os hmn (.) ddyfod y dyweddiad i ben. A phan welech eiriau wedi cau arnynt ymlaen ac yn ol (fal hyn) ymfang mewn rhefwm ydynt . a chysfylta yn dy ddeall y pethau or blaen ag or ol, megis pe na buasen ddim arall in taro rhynothynt.

Hanes

(4)

PARK

10 1 mm

The first sections

Hanes y Ffydd er dechreuad y byd hyd yr oes hon.

Yledus ini chwilio allan helynt y Ffydd y mhob oes ac ymhob gwlâd. Deut. 4. 32, 33. Ymofyn yn awr am y diddiau gynt y fu oth flaen di, o'r dydd y creawdd dduw ddyn ar y ddaiar, ac o'r naill gwrr ir nefoedd hyd y cwrr arall ir nefoedd, a glybu Pobl lais duw? 7.0b 8. 8,9,10. Gofyn ir oes gynt,

ac ymbaratôa i chiwilio eu benafiaid hwynt (cans er doe'r ydym ni, ac ni myddom ddim) oni ddyscant hwy ai? Fer. 2.10. Ewch tros ynysoedd Chittim, a danfonwch i Cedar, ac ystyriwch yn ddiwid. Ac fal ygallem wybod pa fodd y gwasnaethodd rai dduw gynt, trefwnyd iddynt fynegi hynny drwy air a scrifen ir cenedlaethau oedd i ddyfod. Psal. 78. 2, 3- Traethaf ddamhegion o'r cynfyd, gan fynegi ir oes a ddêl foliant yr arglwydd, fel y gofodint en gob aith ar danm heb ang hofio ei meit hredoedd ef. er mwyn hyn y Scrifenwyd y Scrythurau. ie ac yr oedd yr hen Baganiaid yn Scrifenu historiau cywyr o'r pethau y ddigwyddent yn eu plith. ac oni bae hynny collafeu miloedd o bobl dduw eu bywyd yn amser Efther pen 6. 1,2, darllenwyd yn llyfr coffadwriaethau hanession yr amseroedd, tel yr achubasei Mordecai sywid y brenin Abasferus, yr oedd yspysrwydd o fawredd Mordecai yn Scrifenedig yn llyfr Cronicl Brenhinoedd Media a Phersia. Efth, 10.2. Ac fel y deallem histori yn well, rheidiol ini ystyried Argraph y ddaiar yn ol y gorchymyn, Deut. 4. 32. i chwilio pob Cwrr o'r byd. Gwledydd Cydnabyddus y byd y ddosperthir yn bedwar o rannau, y rhai elwir Asia, Affrica, Europa, America.

Yn Asay crewyd Adda ac Efa:y ganwyd Christ, ac y pregethodd ef. Ynddi y mae llawer o daleithiau. Megis Anatolia, elwid gynt Afia leiaf, lle bu 'r' Saith eglwys y Scrifenodd Christ attynt wedi ei dderchafiad drwy law Joan. Datendd. 2. ar 3. pen, yn awr y Turciaid Sy'n ei llenwi, A Cilicia, dinas Paul, sef Tarsus oedd yma. A Bythinia, a Pontus, Galatia lle r' oedd Eglwys Griftnogol yn amfer Paul. Cappadocia, Armenia lle mae mynyddoedd Ararat y gorphwyfodd Arch Noah arnynt Gen: 9. Lychonia lle mae Derbe, a Lystra anwadal y fynasei addoli 'r apostolion, ac wedi hynny gadawodd eu herlid nhwy. Att: 14. Syria, lle mae Tyrus, a Sidon, a Joppa lle Cododd Petr Dorcaso farw i fvw Act. 9 a Damascus, ac Antiochia, y alword y discyblion gyns taf yn Griftnogion Act. 11.26. Palestina lle mae'r môr marw yn yr hwn nis gall dim fyw gan ei Sawr pyglyd ef. Ynghylch y llyn Sawrllyd hwn y tyfiff pren ac afalau arno, teg yr olwg. ond Pan gwffyrdder a hwynt ânt yn ylw,yn y fan y mae 'r llyn hwn y bu Sodom a Gomorrah, a dinasoedd eraill, nes yw pechodau dynnu arnynt ddialedd tanllyd . yma nid llyn Llynclys onid Llyncddinas. Rhannau Paleftina yw.

1. Galilea gogledd Israel ynddi yr oedd Capernaum a Na-

zareth Preswylfa Christ.

2. Samaria, rhwng Galilea a Judea: ynddi yr oedd Cafarea lle 'r yffwyd Herod gan lau AH.12. wedi caethgludo 'r degllwyth Affyriaid Cenhedlig y breffwyliodd yma, rhai oeddent yn Cymifc crefydd yr Juddewon ac eulynaddolieth y Cenhedloedd, am hynny cyfrifid hwynt yn gymyfgwn, Joan.4.

3. Judea yma y mae Hebren a Mamre, a Bethlem, tref ganedigaeth Christ, a Jerusalem Enwog lle y croeshoelwyd es. Nid yw'r wlad hon ond wyth ugain milltir o hyd, a thrugan o led, etto rhyseddol oedd lliaws ei thrigolion, a sfrwythlondeb ei thir, gan ddwyn Cynyrch ar ei gansed, tra yr oedd eglwys dduw yn preswylio ynddi. Ond yn awr nid yw mor sfrwythlon er Pan wrthododd hi yr esengyl, ac y daeth dan law'r Twrc. Cyssinia ar y ddwyrain ran or mor Canoldir ac ynghylch Canol y byd ydyw. Yma y Cododd sfynon dwsr y bywyd

fefyr efengil, ac y ffrydiodd i bob ffordd dros y byd: Yn Arabia. Cymydogaeth Palestina, y rhoddes duw y gyfraeth hefyd ilfrael, a bara o'r nef. yn lleu cyfleus y gosodes ei bulpid, fel y clyweu'r bobloedd oddiamgylch o ddaioni a doethineb duw! Yn y gwledydd y henwyd y mae Crefydd Mahomet, a'r Juddemaidd, a'r Griftnogaidd yn ol arfer y Groegiaid, gan gymuno plant, ar ol eu bedyddio uwch ben tan, (fel y tybiant) mewn ufuddod ir gair Sy'n dywedyd y bedyddia Christ ar yspryd, ac a than Math: 3.11. ymattaliant hefyd oddiwrth fwydydd aflan dan yr hen destament. Pan ymlygrodd Christnogaeth yn y dwyrain ymgymyfcodd gan mwyaf a'r grefydd Juddewaid ond yn y Gorllewin ar un Baganaidd Ladingaidd . Yn Afia hefyd y mae Affyria, lle'r oedd Ninifeh, ac y caethiwyd y deg llwyth. A Meloporamia (sef Padan Aram) yn y wlad hon yr oedd Paradwys. A Babilon lle cymyfewyd yr ieithoedd, ac y tirnafodd Nebuchadonozor, A Phersia ai harglwyddiaethau, y gyrhaeddiff or môr mawr ar y dehau, hyd môr Caspiaidd ar y gogledd. A Tartaria, y elwid gynt gwlad Magog mab Japhet, wedi hynny Screbia, ymerodraeth fawr wedi pum mil o filltyroedd o hyd, a thair mil o led . yma y teirnasodd T'amerlane fflangell v Twrciaid. dyma fam pob dilyw o bobl, ac aliwns, gogledd Mia yw. Crefydd Mahomet Sy'dd yn y teirnasodd Mawrion byn gan mwyaf: Cydnabyddant anfarfolded yr enaid. Mae rhai Christnogion go gyfeiliornus yn eu plith, ac Juddewon hefyd. Ac India eheng gyfoethog o aur Ophir, a thra hyfryd ei choedydd ai maefydd. eulynaddolieth fydd ynddi, oddieithr lle mae 'r Europeaid wedi adeiladu dinafoedd a cheftyll hyd lan ei môr tua'r dwyrain. A China, teirnas fawr ynddi y mae dinas Cwinsay o daith deuddydd o hyd. dywed ei thrigolion fod gandynt gelfyddyd preintio, a gwneuthur gynnau o flaen Europa, am hynny fod ganddynt hwy ddau lygad, a chan yr Europeaidun, a bod eraill heb yr un. maent yn addoli delw ac iddi dri o bennau, mae ganddynt hefyd lun gwraig lan a dynbychan ar ei braich, yr hwn y aned iddi a hitheu yn forwyn, Cydnabyddant fod yr anaid yn anfarwol; ffrwd yr efengil adawodd hyn o rwd oi hol. yn y gwledydd hynny y mae ynyfoedd enwog yn Asia megis Japan a Javan, a'r Molucciaid, ac amryw ohonynt: o honynt dan lywodraeth yr Hispaenwyr a Phabyddieth yn

gwreiddio ynddynt.

Yr ail rhan ôr byd yw Affrica, a henwir felly, am ei bod heb oerni 'Apprais ynddi y mae Barbaria lle mae Tunis, yr oedd llawer o eglwyfydd ac yfcoldai teg yma gynt, ac Anffin yn Athro nodedig, a'r efengil yn llwyddianus crefydd Mahomet fyn' awr amlaf yna, a'r Twrciaid yn Caethiwor' Christnogion. Yr un modd yw helynt Algiers, a Morocco, Numidia, Lybia, poeth gras yw eu tir am fod yr haul yn vnion uwch eu Penau. Ethiopia sydd yma, y gyfen wir felly am fod ei thrigolion yn dduon, megis wedi llosci eu whynebau. "Arga Dug yr eunuch Acts 8. Griftnogaeth ir wlad hon, a glynant ynddi etto, yn enwedig emerodraeth yr Abissiniaid, neu Ioan yr henuriad: dywedir fod Llyfrdy yn un o balafau yr emeroder hwn, a bod ynddo brophwydolieth Enoch, a Llyfrau eraill nid ydynt gennym ni. Mae'r Christnogion hyn yn eu hail bedyddio eu hunain ar yr yftwill bob blwyddyn: ni Phoerant ar ol Cymuno, nes machludo 'r haul. Enwaedant eu plant cyn eu bedyddio. Y mae yn y gwledydd hyn ddau aiaf bob blwyddyn. Cans y mae'r haul wrth fumud o gylch y dehau attom ni i gylch v gogledd, ac yn ol Eilwaith, yn nelfau attynt ac yn Cilio oddiwrthynt ddwywaith bob blwyddyn, ond y mae eu gaiaf hwynt agos mor wrefog ar hâf gyda ni. Cydnae byddant Batriarc Alexandria Sydd ddinas Enwog o'r Aipht: lle gwnaeth Ptolomens Philadelphus Llyfrdy mawr ar ol ir Aiphtiaid ddychymyg wneuthur papyr a hesc Llydain. yn yr Aipht y mae Cair dinas o wyth milltir ar ugain o hyd. pid oes dim glaw yno Zech. 14. 18. Ond yr Afon Nilus fydd ar dymhorau yn llifo dros y wlad yw gwrteithio nid yw Cyrph y trigolion yn bwrw cyfcod yr haf, gan fod yr haul yn union uwch eu penau, Maent rai yn Griftnogol o'r un ffuri a'r Abiffiniaid, ond dan awdurdod y Turciaid.

Y drydydd ran o'r byd yw Europa, ac yn awr yr odidoccaf o'r cyfan: gan ei bod yn boblog, yn ddyfgedig, yn Gryffnogol, yn gelfyddgar. ynddi y mae Prydain ac ynyfoedd Perthynafol, fef Orcades, Hebrides, Manaw, môn, Iwerddon. trodd y Gwyddyl yn Griffnogol yn y flwyddyn o oedran Chrift 335. Ar

Hispacn

Hispain yn gryf gyda Phabyddieth. A Frainc, lle cynwysir creivdd y Protestaniaid. Preswylia thai o'n cenedl ni mewn talaith o honi sef Llydaw. ar ystlys Frainc y mae arglwyddieth tywyfog Safoy, yr hwn a Sclyfiodd y Protestaniaid duwiol fel blaidd. A Genefa Mamaeth dda ir bûr grefydd, A Batafia Elwir Helland a'r gwledydd cyffylltedig y broffessant grefydd y Protestaniaid yn unig. Yn Europa hefyd y mae Germania, neu wlad yr Ellmin, lle Cynyddodd y wir grefydd yn ddirfawr er amser Luther. Rhan o honi yw Helfetia ac or un grefydd, er amier Zuinglius, ac Hungaria y gynwys grefydd Mahomet a phabyddieth. Ar Ital enwog, lle mae Rhufain, gwladwriaeth Genoa a Fenice gadarn Bu r' wlad hon yn glodfawr am grefydd ac arglwyddieth gynt, ond wedi ymlygru, ymwanychodd. Tua 'r gogledd y mae Polonia teyrnas gref, ynddi mae crefydd v Groegiaid, ar protestaniaid. A Denmarc, a Smeden, or unrhyw grefydd. dywedir fod yma bobl alarant yn oer ar amferau, gan lefain fern, fern, Musco lon. tyber mae hepil yr Juddewon ydynt yn galaru am Jerusalem a Damascus drwy orchymyn treftadol. Yn y gwledydd hyn nid oes agos ddim dydd dros y trimis gaiaf mewn mannau, ac onid ychydig nôs amfer hâf. A Muscofia, teyrnas helaeth o dair mil o filltyroedd o hyd, y dderbyniodd y grefydd Griftnogol gan y Groegiaid yn y flwyddyn o oed Christ. 942. Er nad una ag eglwys Rusain, cansyn ei iaith ei hun yr addola Dduw, etto mae n' o goelgrefyddol.

Y nes at yr haul y mae Dacia, ynddi y Cynhwysir Transilfania, Moldasia, Walachia, Bulgaria, Bosnia, taleithiau dan awdurdod y Turc, ond mae rhai Protestaniaid yn eu mysc. A Sclasonia neu Illiricum lle mae Croatia, a Dalmatia, Pregethodd Paul o Jerusalem hyd yma ac yn awr daliant y sfydd yr un sut a'r Groegiaid. A Groeg ei rhannau yw Corinthus, Thessalia, Maccedonia, Achaia, Thracia lle mae Constantinopl, y adeiladodd, Constantinus ein gwladwr ni ar ystlys y mor Canoldir, ac yn awr prif ddinas y Twrciaid. Planodd yr apostl Paul eglwysydd Christnogol yn y gwledydd hyn, a Scrifenodd amryw oi Epistolau attynt, ond er diwedd dug dialedd duw y Twrciaid arnynt, etto am drêth maent yn cael rhydd-did i brossessiu i gre-

fydd

fydd. Gristnogol a gwrthodant lygredigaeth y Ladingiaid. Mae gan y Christnogion fydd dan y Twrc bedwar patriarch parchedig (sef megis archescobion) i lywodraethu r'Eglwysydd. Un yn Constantinopl, un yn Alexandria, un yn Jerusalem, ac

un yn Antiochia, heb law gweinidogion Cyffredin.

America y henwir yn bedwerydd ran o'r byd, ond tybir ei bod yn gymaint ar tair eraill, y tu arall ir ddaiar y mae. Cans fel pellen gron ywr' byd; pan fachludo'r haul arnom ni tywyna ar America, bydd nos yma, tra fo hi dydd yno, Amlygwyd y wlad hon ir Europeaid ynghylch yr un amfer ac yr adferwyd dyfceidieth a chrefydd. Oedran Christ i 492 Christopher Columbus with ddirnad fod yr haul yn tywynnu y tû arall ir ddaiar cyhyd ar tu yma; a wybu fod yno wiedydd,am hynny wedi cael dwy long gan frenin Hifpaen, anturiodd hwylio hyd y môr mawr, oni ddaeth at ynys y alwodd ef Hispaniola. Nid oes ond cainc o for od oes ddim, rhwng America a Thartaria gogledd Afia. Oddiyno y tybir fyned pobl yw phreswylio hi gynt. Rhannau America yw Mexicana; lle mai Florida er bod y gwledydd hyn cyn agofed at yr haul, ac yw duon Affrica, etto gwynion yw eu trigolion. Yr hyn y beriff i R. Ben Ifrael dybied mae hepil y deg Llwyth aethant o Affria drwy Tartaria i gyfanneddu yno. Eulynaddolgar ydynt, ond cydnabyddant anfarwolder yr enaid. Attebasant Ferdinando Soro oedd yn ceisio eu dyscu,nad oedd ei grefydd ef o dduw, am. fod ei dilynwyr mor waedlyd. Rhan arall yw Mexico, nid adwaenir moi therfyn tuar gogledd, gelwir hi yn awr Hispaen newidd, cans Hispaeniaid y ddugasant fuddinoedd ac a laddasant I'we miliwn oi thrigolion ganedigol (y rhai oeddent noethion, ac heb reolaeth) a chymerafant eu lle hwynt. Yn ninas Mexico y mae eisteddle Rhaglaw brenin Hispain, ac Archescob, ac yscoldai. A fucutan, lle lladdwyd peth echryslon or trigolion gan yr Hispaeniaid Yr oedd yn y wlad hon demlau têg cyn dyfod yr Hispaeniaid yno. Arferent hefyd enwaediad, ac addolent groes, yr hon adawsei gwr glân yno gynt er Coffadwrieth, meddent. A Nicaracwa lle mae mynydd yn bwrw tân allan o honaw. Mae r' cyfriw beth mewn mannau eraill o America ar henfyd befyd, megis Etna, a Felufius, ond ni ddywedir fod:

fod Simnai cyn ddyfned ir un, ac ir mynydd hwn, gan fod y twll, o ba un y mae'r tân yn dyfod allan, wedi deuddeg ugainllath o ddyfnder. Yn Cmifira y mae Prydain Newidd y ymroddodd i Sr Francis Drake: yn America y mae Firginia, a Lloegr Newydd, ac yndynt drefydd a rheolaeth hyfryd, ar efengil yn llwyddianus ymyfc y Saelon, a rhai o'r trigolion ganedegol hefyd. A frainc Newydd. Debeudir Americayw Peruana, lle mae taleithiau eheng oddiyno i for y dehau; a rhai pobl dduon, a llawer o aur a pherlau, dan awdurdod yr Hispaniaid y maent gan mwyaf, a gwnaeth daiargrynfâu niwed mawr yn y gwledydd hynn er pan ddaethant yno. Mae Saefon yn prefwylio vn amryw o ynysoedd America sef Barbadoes, Bermudas, 7a. maica, crefydd naturiol yr Indiaid hyn yw cydnabod fod Duw a dderchafant eu llygaid tuar nef, aberthant, ac Arogldarthant. Gwnaeth gwyr Mexico ddelw o basten, ac wedi ei dwyn megis mewn professiwn, rhannasant y crystyn rhwng y bobl, gan ddywedyd eu bod yn bwytta cnawd eu Duw,a hynny mewn modd parchedig. Yr oedd gan wyr peru dri delw i Dduw r'taranau, y rhai y alwent y tad ar mab ar brawd. Cyffeffei r'Twyfog ei bechodau ir haul, ac yna neidieu i ddwfr rhedegog, gan ddymuno ar yr afon ddwyn ei bechodau ef ir mor yw boddi. Yngwlad Peru mae hi yn aiaf,amfer hâf yn ein gwledydd ni.ymyfc y Barbariaid Truain hyn y gwnaeth yr Hilpaniaid Aceldama, ac y rhoddafant y groes i fefyll mewn Golgotha fwy na'r hon yn Ferusalem, a'r cwbl i ynnill aur, nid eneidiau, ac i droi r'bobl yn gaethweision yw geibio ef.

Y mae gwlad y welwyd ei chyrrau gan forwyr, y elwir Magelanica, neu tir y dehau anghydnabyddus, tybir ei bod yn gymaint ar cwbl y ddosparthwyd y tu hwnw ir ddaiar. Tebygol ei bod yn fawr iawn, gan fod yr haul yn troi yn ei chylch hi yn amfer gaiaf gyda ni: ac nad oes ond ychydig o'r byd fydd eu-

fus gydnabyddus y tu hwnw ir haul.

Bellach i ddyfod at yr amferoedd. Cyn feilio'r byd yr oedd yr Arglwydd Bendigedig yn rhagordeinio gwneuthur ei etholedigion yn wynfydedig drwy Griff Ephel. 1.4. 1 Pet. 1.20. megis y mae gwyr goludog, yn dymuno cael plant i etifeddu eu meddiannau, felly yr ewyllyfiodd Duw greu dynion ac angy-

B 2

lion

lion i gyfranu ei fawr ddaioni iddynt Foan. 4.23. Am bynny gwnaeth ef Adda ac Efa mewn cyflwr hyfryd pûr, gorph ac enaid Nid oedd raid iddynt with ddillad, cans nid oedd un golwg gwrad wyddus arnynt, cyn pechu. Yr oedd yr holl greaduriaid yn usudd i Adda, ac yn fwynaidd wrth eu gilidd.daeth y bleiddiaid a'r defaid atto ef yn gyttûn i gymeryd henwau, wedi pechu Adda ac Efa, ni adawodd Duw hwynt un dirwnod heb hanes achubwr i ddirymu pechod a Satan Gen. 3.15. Gwelwn ynteu brege. thu'r Efengil er y ddyd Cyntaf y bu dyn ar y ddaiar. A lladdwyd Christ drwy swriad ac addewid Duw er dechreuad y byd Date 13.8. Cymododd Adda ac Efa a Duw drwy'r cyfamod grafol hwn cyn y dydd Sabboth, fel na phallei addoliad. Hiroes Adda fydd yn dangos iddo fyw mewn ufudd-dod i Dduw, cans ni ddarllenir ir un o'r annuwiol fyw cyhyd ar Patriarchau Sancaidd. Cyfrifir ef yn yr un llech-res a rhai credadwy Gen. 5.1. a dyscodd ei blant, Cain ac Abel i addoli, ac aberthu : yr oedd yr aberthau y pryd hyn yn orchmynedig drwy air, wedi hynny drwy scriten yn amser Moses. ac yn arwyddoccau yr haeddei'r aberthwr ei lâdd ai losci, ac yr aberthid Christ. Dug Abel y pethau goreu y feddeu yn aberth ir Arglwydd yn ewyllyfcar, a chyffelybys ddyfod tan o'r nef i gyrchu ei roddion ef i fynn Levit. 9.24. ac nid rhai Cain. fel yr anfonodd Duw dân i aberth Elias, ac y gwrthododd ebyrth y gau Brophwydi 1 Brenh. 18. 25 .- typ oedd hyn o'r gwrefogrwydd y rydd Duw yn ei wir addolwyr i dderchafu gweddiau yfprydol tua'r nef, ac mae trwy'r yspryd nefol yr offrymmeu Christ ei hun. Y mae cenfigen Cain yn ei yrru ef i lâdd ei unig frawd Abel dduwiol, am ei fod ynrhyngu bodd Duw yn wellnag ef ei hun Yr oedd erlidwir Cyntaf megis y rhai diweddaraf yn addoli y gwir Dduw oddiallan. Wedi hynn yr oedd Ifrael o'r un broffes ag Isaac, etto yn ei watwar ef. Ac Esau o'r un tad a Jacob, etto yn ei gassau ef: Escymunodd Duw Gain asrywiog allan oi addoliad, Gen. 4. 14. dyma ddechreuad rheolaeth eglwyfig. Ar ol hyn rhoddes Duw fab duwiol arall i Adda sef Seth, yr hwn y genhedlodd Enos rasol, ac felly dechreuodd gwir addolwyr Duw amlhau, au galw eu hunain yn bobl yr arglwydd, a hâd Cain felltigedig yn feibion dynion Gen.4. 26. a

bu i rai duwioł fyw wedi wyth, wedi naw cant o flynyddoedd i glodfori Duw ynghyd. Os rhyfeddi fod einioes y tadau cyn y dilyw cyhyd, yftyria eu bod yn lleftry newydd ddyfod o law'r gwneuthurwr Perffaith. A bod eu hymborth yn iachus, fef dail a ffrwythau, o'r hyn yn awr y gwneir phyfygwrieth, ac yr oedd y ddaiar yn jevanc. A bendith doe thineb yw hiroes Di har 3. 16. hefyd yr oedd eu hir gymdeithas hwynt ynghyd fel Cymanfa ffyddlon o henuriaid daionus yn cadw purdeb gwirionedd ydoedd y pryd hynny heb ei scrifennu: ac yn fuddiol er amlhâu trigolion ir byd, a gweision i Dduw.

Pan oedd y byd yn un cant ar bumtheg oed, ac i feibion Duw ymlygru gyda merched dynion, anfonodd Duw ddilyw i foddi'r byd, gan achub Noah berffaith, yr hwn y fu chwe chant o flynyddoedd gyda rhai y welfent Adda: ac a ofnodd pan rybuddwyd ef am ddestryw r'byd, gan ddarparu llong ar dir fych, er bod pobl diameu yn ei watwar ef. Noah ai feibion adferodd y byd. Yn heppil ei fab ef Sem yr ar-

hofodd y wir ffydd.

Byrrhawyd einioes dynion y naill hanner ar ol y diluw, a hanner arall ar ol cymylcu'r jenthoedd yn Babell Gen. 11. Bu Sem ai feibion duwiol fyw hyd amfer Abraham ac Isaac, ynghylch pumcant o flynyddoedd ar ol y diluw. Ni bu Abraham fyw mor naw ugain mlynedd. Wrth rannu'r jeuthoedd torrodd yr arglwydd gymundeb rhwng yr eulunaddolwyr au gilidd, a gwascarwyd hwynt hyd y byd. Melchisedich (yr hyn oi gyfieuthu yw ybrenin Cyfiawn) y fendithiodd Abraham oedd Sem fel y tybia r'dyscedig Gen 14.18 y Peth sydd scrisenidig, Hebr. 7. 1. a guttuna ag ef. Yr oedd heb rieni na cheraint yn amfer Abraham, Heb ddechreu dyddiau yn y byd newydd; na diwedd oes yn yr hên. yr oedd y rhai byrroes y pryd hynny yn tybied na byddei ef marw byth, wrth ei weled ef yn byw cyhyd. Hawdd oedd iddo ef fod yn frenin, cans tâd yr holl rai duwiol oedd ef. A dyledus oedd i Abraham gymeryd ei sendich ef, cans offerriad Duw oedd ef, ai hên-hendaid ynten hefyd. Gwelodd Abraham ddyfodiad Christ yn

B 3

Y ...

v Cnawd a llawenychod Joan. 8. 56. Darllen lyfr Genesis, a rhyfeddi mor ufudd i orchymyn Duw, ac mor hyderus ar addewidion Duw oedd Abraham, Ilaac, a Iacob, a Iofeph, yr hwn lyfr y gynwys histori 2369 flyn. Sef o ddechreuad y byd hyd

gaethder Israel yn yr Aipht. I Abraham y gorchmynodd Duw yr Enwaediad gyntaf, fet blingo ymaeth blaengroen y rhau ddirgelir plentin gwryw. Yr hyn oedd yn arwyddoccau y Sancteiddid had Ahraham. Sef y genid Christ oi lwynau ef, yr hwn y dywalltei ei waed dros ei bobl, ac y dylid torri ymaeth llygredigaeth trachwant, Deut. 10, 16. yn yr oes hon (tebygol) y bu fob yn enwog mewn Crefydd yngwlad Uz. ir amfer hwn y perthyn hud ei einioes ef. Cans bu fyw Saith vgain mlynedd ar ol ei brofi, ac o'r blaen yr oedd ganddo feibion a merched. Ac wyr Abraham o Ceturah oedd ei gyfaill ef Bildad mab Suah Gen. 25. 2. Darfuir pendefigion y ragddywedpwyd ymddwyn yn rafol mewn profedigaeth a goruchafieth. Ac wedi hyn nid allodd tofter yr Aiphtiaid ddiffodd Crefydd yr Israeliaid. Cofiasant lw 70feph am symmud ei escyrn ef gyd a hwynt wrth ymadel ar Aipht, diammeu nad anghofialant moi ffydd ef Enod. 13. 19. o'r amfer y gwnaeth Duw yr Cyfamod ag Abraham hyd ddyfodiad Ifrael o'r Aiphe y bu 430, flyn. Exod. 12, 41. ynghylch oedd y byd 2500. Gwell oedd gan Mofes fod yn fab i Dduw nag yn wyr i Pharao. Hebr. 11.27. dewifodd adfyd gyda phobl Dduw, o flaen hawddfyd gyda phechod . A hynny wedi iddo fyned yn fawr, pan oedd ynghanol ei oed ai gôf; gwell ynteu yw Cyffur yfprydol na digrifwch daiarol. Yn awr ordeinwyd yr Oen pasc er coffadwrieth i Israel oi gwarediad o'r Aipht, ac er yspysrwydd o Grift i ddyfod I Cor. 5 7. am hynny gelwir et yn oen i dynnu ymaeth bechodau. Foan 1.29 drwy Ffydd yr aeth y bobl drwy r'môr côch, lle bedyddwyd hwynt, a phlant yn eu plith 1 Cor. 10.2,a chan fod pobl Dduw wedi amlhau yn fwy na chwechan mil, ac wedi eu didoli ir anialwch oddiwrth eulynadolwyr, a byrrhâu einioes dyn,yscrifenodd Duw ei gyfraeth iddynt ar gerrig ai fys ei hun, wedi iddo a lleferydd Exod. 20. eglur ei hadrodd wrth y bobl o'r mynydd tanllyd, Pan oedd yn rhoddi teyrnas yw bobl, rheidiol oedd iddo roddi cyfraeth

gyda hi, ie parodd iddynt gyfodi Colofnau maen wedi eu gwynigalchu, a scrifenu holl eiriau yr gyfraeth arnynt yn nhir Canaan. Fel y galleu pawb eu darllen er mwyn eu cadw Den. 27.3. Ac fel y byddei'r bobl hyfpyfach ar ewyllis eu harglwydd, gofodwyd hi nid yn vnig ar lêchau, a Cholofnau, ac mewn llyfrau, ond ar ganiâdau hefyd Dent. 32. tybir na bu er ioed yscrifen yn y byd cyn y pryd hyn. Or blaen yr oedd y rhai pennaf o'r teuluoedd duwiol yn cael gweledigaethau duw, ac yn dyscu ir lleill yr hyn y synegasei Duw iddynt hwy. Gen. 18. 17. a gela fi rhag Abraham medd yr Arglwydd? Cans mi ài hadwain ef y gorchymin ef ym blant ac ym dysmyth ar ei ôl gadw o bonynt sfordd yr arglwydd.

Os gofynni pa fodd y gallei Mofes wybod y pethau a ddigwyddafent er dechreuad y byd, ac fydd fcrifenedig yn ei lyfer

cyntafef?

Attebaf y gallei ef wybod Hawer drwy fynegiad dynol o'r pethau y ddyscaseu r'genedl honno gan Joseph, ac ynteu gan Jacob, ac ynteu gan Isaac, ac ynteu gan Abraham, ac ynteu gan Sem, a Sem gan Noah, a Noah gan Methufelah, ac ynteu gan Adda. A Chyda hynny yr oedd Mofes yn cael ymddiddan ar Arglwydd wyneb yn wyneb Den. 34. 10. yr hwn y ddatcuddiodd iddo ef y pethau fuasent, a lawer o'r perhau fyddent. Joshua gweinidog ac etifedd yfpryd Mofes a ddug Ifrael i ganaan, ac a wnaeth gyfammod difrifol a bwynt, ar uluddhâu ir arglwydd. a bwrw ymaeth eulinnod Josh. 24. o bynny hyd amfer Saul bu Ifrael heb frenin, fef yspaid ynghylch 450 flwyddin. Att. 13.20. yn y dyddiau hynny pan bechei 'r eglwys drwy gau addoliad,a drwg foesau gadawei'r Arglwydd i erlidwyr ei gorthrymy, a phan ddiwygei ei ffyrdd,cyfodei waredwyr iddi. Bullwyddiant crefydd yn helaethach yn amfer y brenin Dafydd gwr wrth fodd Duw; ai fab Solomon, y adewifodd ddoethineb dduwiol oflaen golud bydol. Ynghylch hyn y tybir i Frenhines Sheba ddwyn y wir grefydd i Arabia ddedwidd i Brenh io. i. Ond wedi hynny ymlygrodd ifrael fwyfwy, nes i Dduw ddigio wrthynt a Chytodi brenin Affyria i gaethiwo y deg llwyth, a brenin Babilon i gaethiwo'r ddau eraill gan losci Jerusalem ar Deml Bu'r Scrythur a'r grefydd yn brin yn nechreu teyrnafiad Jofiah 2 Brenh 22. 15. ac Ahaz 2 Cron. aS. 23 .- yr hwn y gauodd y deml, hyn y barodd fawr gyfludd.

O amfer Solomon hyd gaethiwed Babilon y bu 438. ft. oed y byd 3440. Ond argyhoeddodd y grefydd eirlidwyr, cans y pryd hyn Cyhoeddodd Nebuchodonozor yw holl daleithiau mae Duw'r Ifraeliaid oedd y gwir Dduw, gan ei fawrygu et amwneuthur gwrthiau dros ei bobl yn eu Cyfyngder Dan. 2.28 ar 4,1. Ond am ir Caldeaid attal y gwirionedd mewn anghyfiawnder, a chystuddio Ifrael ddengmlynedd a thrugain, dymchwe-Iodd duw eu ymerodraeth hwynt, gan ei rhoddi ir Persiaid y rhai a hyfforddiafant yr Juddewou i ddychwelyd, ac i ailadeiladu yr deml a Jerusalem, ac a gydnabuasant hefyd fawrhydi y gwir Dduw. Dengis llyfr Ezra helynt y ffydd dros 146 flyn ar ol dychweliad Ifrael o Babilon. Y prophwyd olaf ar ol ailadeiladu'r deml oedd Malachi ac yn gymaint ac nad oeid yn prophwyd i gyfodi ar ei ol ef rai cantoedd o flyn nes dyfodiad Joan fedyddiwr, mae 'n gadel siarse arnynt, am ddyfal ddyscu cyfraeth Moses Pen 4, 4. oed y byd 3608. Pan oedd Alexander brenin Macedonia, yn orchestol yn gorchfygu cadernid Persia, daeth tua Jerusalem yn ddiclon, am i Jadduah yr Archoffeiriad ommedd ei gynorthwyo ef yn erbyn brenin Persia, (ir hwn yr oedd Jadduah yn rhwymedig drwy lw) A thra yr oedd y ddinas dan ei dychryn yn ymprydio, ac yn gweddio Duw, cafodd yr Archoffeiriad gyngor mewn breuddwydd i agori pyrth y ddinas, ac i fyned allan ai frodyr gyd a'g ef yn eu gwiscoedd offeiriadol i wyneb y fyddyn lidiog. Ar hyn rhedodd Alexander i gyfarfod yr Archoffeiriad, ac ai cyfarchodd ef yn oftyngedig gan orchymyn yw gapteniaid na wnaent niwed iddynt: gan ddywedyd i Dduw yn y Cyfryw debygolieth ymddangos iddo ef, ac addaw rhwyddhynt yw daith ef, wedi hynny dangofodd Jadduah iddo ef brophwydolieth Daniell, yn Crybwyll am fue ddugolieth iddo ef, yr hyn annogodd Alexander i adel ir Juddewon rydddyd eu crefydd Ar ol hyn mynnodd Ptolemeus Philadelphus brenin yr Aipht ddeuddeg a thrugain o ddyscawdwyr yr Juddewon i gysieuthu yr hên destament ôr Hebraec ir Oed y byd Groeg. Ond prisiodd eraill o'r brenhinoedd Groegaidd yn 3700. erlidwir chwerwon yn erbyn y wir grefydd. Ceifiodd vn o honynt ddyfod ir deml ir fan Sanctaidd Sancteiddiolaf yw halogi ai gau aberthau, ond wrth weddi Simon yr Archoffeiriaid,

trawodd

trawodd Duw ef a gwendid, fel nad allodd Symmud. Ac wedi myned yn wych, penododd ddiwrnod i lâdd yr Juddewon, ond tynnod Duw ei goffadwrieth ef ymaeth ar y dydd hwnw: ac wedi bynny darfu i ddau angel ei ddychrynu ef ai fyddyn oddiwrth Jerusalem: Yn amser Antiochus Epiphanes gwelwyd byddinoed yn yr awyr ywchben Jerusalem, y pryd y ceisiodd ef yscubo allano'r byd enw yr Juddewon ai crefyd. Ac wedi iddo wneuthur creulondeb fawr, trawodd Duw ef a dolur gwaedlyd oni bu ef farw! Er na bu vn prophwyd yn Ifrael o amfer Malachi hyd Joan fedyddiwr dros well na thrichant o flynyddoedd etto glynodd yr Juddewon yn gefnog yn eu crefydd y dydd. iau hynny. Dengis llyfrau 'r Apocrypha helynt yr amferoedd hyn, y rhai er nad ydynt yw Cyfrif fel yr fcrythurau Sancaidd, oblegyd nad ydynt ymbob peth yn Cyttuno a hwynt,na'g wedi eu scrisenu yn Hebraec, na'u derbyn gan yr Juddewon, etto hae-

ddant barch historiau dynol.

Bu rhyfel rhwng dau frawd am frenhinieth Jerusalem; Cyre Oed 7 byd chodd y blaid oedd yn gwarchae ar y ddinas yn Onias gwr du- 3003. wiol (yr hwn drwy weddi y barafei law ar fychter mawr) i weddio droffynt gael y fuddugolieth,a gweddiodd ynteu y geiriau hyn; Arglwydd gan fod y naill blaid yn bobl iti, a'r blaid arall felly, ac yn offeiriaid hefyd, na wrando ar weddian y naill yn erbyn y llall: ar hynny llabyddiafant ef. Ar wyl y pafc gommeddodd y gwarchaewyr ebyrch am en harian ir lleill yn y ddimas, yr hyn annogodd Duw i anfon tymmhestl i anrheithio ffrwyth y ddaiar, oni chymellodd newyn y gwarchaewyr hynny i ymadel. Ar fyrder daeth Pompeins gadarn i dorri r'ymroffon, ac a ddarostyngodd y frenhinieth dan y Rhufeiniaid, wedi ir Tuddewon o'r blaen ddioddef llawer o doster y Groegaid. Wedi ir gorescynwr hwn wneuthur Celanedd yn Jerusalem, trodd ir deml, a lladdodd yno ddeuddeg mil, er hynny ni pheidieu 'r offeiriaid yn y Cyfamfer er maint oedd y dychryn a chyflawni fwyddau'r diwrnod, Cans ympryd oedd. ymattaliodd Pompeine ac yspeilio'r deml oi thrysfor o ran parch ir lle, ond wedi hynny daeth Crassus awyddus, yr hwn a yscubodd ymaeth ei golud, a chwympodd dialedd Duw ef drwy ddwylaw'r Parthiaid, y rhai mewn dirmyg a lanwasant ei Sasn ef ag aur. Gw.

3930

yr Juddewon. Yn amfer yr Herod yma y bu daiargryn mawr yn Judea y laddodd ddengmil o bobl, heb law anifeiliaid lawer. ac y bu erlid mawr ar yr Juddewon am dynnu i lawr lun (eryr. Lluman y Rhuseiniaid,) a osodaseu ef ar ddrws y deml. Yn y flwyddyn olaf o deyrnafiaid hwn y ganwyd Christ. Oed y byd 3963. Ar hynny brawychodd Herod, ac a laddodd blant Beth. lem ar hyder lladd Christ yn ei grud, ond bu ef ei hun farw yn y man gwedi. Er bod yr Eglwys yn o goelgrefyddol y pryd hyn. etto darlleniwn yn yr efengil am amryw rai duwiol megis Simeon, a Zecharias, ac Elizabeth, ac eraill. Yn y bumthegfed flwyddyn o oedran Christ Pan oed Augustus Casar ymerodr gorfodawg Rhutain yn rhifo ei filwyr, torrodd taran ddychrynllyd uwch en Pennau, a dilenodd (C) y llythyren gyntafo henw Cafar, tebyg He vr oedd ei lûn ai henw wedi en hargraphu ar golofn. Cans vr oedd vn arall i lywydraethu vwch ei law ef. Ynghylch Pedair ar ddeg ar hugain oi oedran y croeshoeliwyd Christ drwy ddymunniad ei wladwyr, daeth diflaniad ar yr holl Swyddogion ai Condemnodd ef . Ymlidiodd ymerodr Rhufain Pilat ymaeth. am iddo gadw'r tryffor Cyhoeddus iddo ei hun: ac wedi ir Juddewon gael pumtheg mlynedd go heddychol i glywed yr efengil gan yr apostolion i edrych a eydifarhaent, a nhwythau gan mwyaf yn Caledu eu calonau, amlhaodd eu helbulon ar bob tro, nes ir Rhuseiniaid gwbl ddinistro Jerusalem ar deml, au gyrru ymaeth oi gwlad, wedi lladd o honynt vn cant ar ddêg o filoedd, a gwerthu o honynt deg cant a Phedwar ugain o Oed. Chr: filoedd i gaethiwed. A digwyddodd iddynt yn ol eu flyfnigrwydd,pan lefasant yn erbyn Christ, bydded ei waed ef arnom ni, a'n Plant Ac o herwydd iddynt ddewis Cafar o flaen Chrift, cawfant ddigon o Calar, cans Cymellid hwynt i addoli ei lûn ef . ac erlidwyd hwynt am wrthod hynny. Cyn eu diniftr llifeiriol. Safodd Seren un ffurt a chleddyf uwch ben y ddinas, ac ymagorodd un o ddryffau mawr y deml o hono ei hun, er ci fod o brês ac arno farrau heirn. A chlybwyd llais yn yr amyr yn perid ir Christnogion fyned ymaeth i Pella. Yma Cymmerth fwgythion Christ afael arnynt Luk 19. 41. och gwelwn ac ofnwn. Mae Duw yn rhygryf ir gwrthnyfficcaf o ddynion. Taflodd

72.

Taflodd gawri yr hen fyd i fod yn furgynod ar y ddaiar, bwriodd Pharao a'r Aiphtiaid i byscod y mor coch . Herod ir llaû, a Jezabel ir cwn. Er ir Juddewon wrthod trugaredd yr efengil. mynnodd Christ weled o lafur ei enaid ymllith y cenhedloedd. Cans drwy bregethiad yr apostolion, (y gawsant ddawn rbyfeddol i fynegi'r iechydwrieth i bob cenedl He delent yn ei iaith ei hun) mewn amfer bychan llanwyd pob teyrnas gan Griftnogion, fel aneirif y scuboriau ag yd mewn ychydig wythnôsau y cynhaiaf. Gwelodd rhaglunieth Duw yn dda raglyfnu peth ar y byd drwy philosophyddieth y Groegiaid, a rheolaeth foe. fawl y Rhufeiniaid, ac yno hauodd yr efengil. A hynny yn llawnder yr amseroedd, pan oedd y byd amlach o bobl nag y buasei e'r ioed o'r blaen. Pregethodd Thomas Aple ir Parthiaid. Mediaid, a'r Persiaid, ac er diwedd lladdwyd ef a phiccell . Efangylodd Simon Zelotes yn Africa, a chroeshoelwyd ef. Llafuriodd Bartholomeus ym fc yr Indiaid, a blingwyd ef. Andreas a bregethodd ir Scythiaid, a chroeshoelwyd ef, a Mathew ir Tuddewon, ac a labyddwyd. Peder ir Juddewon ar wafcar, ac yn eu gwlad. Philip ir Phrygiaid a chroeshoelwyd ef. Daeth Paul tua'r Gorllewyn, fef i wlad Groeg a'r Ital, a'r Hispaen: a dyweder i rai oi gymdeithion ef bregethu yn Frainc, oddivno anfon Joseph o Arimathea i blannu yr efengyl yn Prydain. Wedi i Paul gymeryd poen ryfeddol i hyfforddi yr efengil, torrwyd ei ben ef yn Rhufain. Merthyrwyd Pedr hefyd. Efangylodd Thaddeus yn Edessa, lle r'iachaodd ef Agbarus y brenin, yr hwn anfonaseu am Grist i ddysod atto ef, wrth glywed son am ei wrthiau ef, ac addawsei Christ anson un oi ddyscyblion atto ef ar ol ei dderchafiad. Cynygiodd Agbarus aur i Thaddeus am ei gymwynas, ond gwrthododd yr Efangylwr y rhodd, gan ddywedyd Iddo ef adel yr eiddo ei hun , a pheth y mnae ef ac eiddo arall. Cyn myned ymhellach yn histori r'restament newydd, ystyriwn fod y wir grefydd dros ddwy fil a hanner o flynyddoedd, sefer dechreuad y byd hyd Mosest, yn siml ac yn blayn heb dim defodau corphorol mewn bwydydd, na gwifcoedd,nag amseroedd, na lleodd, heb law aberthau, a'r enwaediad yn amser Abraham, Wedi hynny o amfer Moses hyd dderchafiad Christ, dros ynghylch pumtheg Cant o flynyddoedd, bu rhifedi mawr

o ffigurau a defodau gweledig i arwyddo Swyddau Chrift, a phan ddaeth Christ ei hun yn y cnawd, a chyflawni r'peth yr oedd y rheini yn ei ragfynegi, diofcodd crefydd y cyfcodau hynny gan ddychwelyd ir playnder dechreuol mewn modd trâ ysprydol. Ac felly yr un oedd Sylwedd crefydd ymbob oes dan yr hên destament ar newydd.gwêl yr 1 I.pennod at yr Hebr. gan weithio yr un grafau ynghalonau r'ffyddloniaid cyntaf a'r diweddaraf. Gwell oedd gan rai duwiol yr hen destament Dduw na'i bywyd, Dan. 3.17, 18 ac felly yr oedd gan St y Testament newydd Act. 21. 13. Yr un moddion gras arferent, fef cynghori, myfyrio, a gweddio. Yr un dedwyddwch yr oeddent yn ei geisio, Sef gogoniant tragmyddol, Job. 19.25,26. Hebr. 10. 34.drwy r'un Cyfryngwr yr oeddent yn cael trugaredd Dduw. I Cor. 10. 4. Ar un anwyldra amlygodd Duw tuag at y bobl dduwiol dan y Testament hên a'r newydd; gan obrwyo eu ymgeleddwyr hwy, Gen. 39.5. bendithiodd dy Potyphar er mwyn Foseph. ac Math. 10.42. Cefir gwobr am roddi phiolaed o ddwfr iun o ddyscyblion Christ; a chystuddio eu cystuddwyr hwy megis Pharao, Exod. 8:1 .- A Herod, Att. 12. 1, 2, 23. ymddangosodd Christ yn weledig dan yr hên destament 70%. 5. 13,14. yn Siccr y mae trugaredd Dduw wedi amlhau yn fwy tuag at y byd yngweinidogaeth y testament newydd; am hynny y Hawenychodd Simeon, Luk, 2.29. Ac y mae Christ yn dywedyd fod Hygaid ei ddy scyblion ef yn mynfydedig am meled y pethan proeddent yn eu gweled, o herwydd i lawer o Brophwydi ewyllyso en gweled ac nis gwelfant. Luc. 10.23, 24. Cans mae'r esengil yn Eglurach. Yr oedd y testament newydd wedi ei orchguddio yn yr hên, yn awr y mae'r hên wedi ei ddatcuddio yn y newydd, ac fel yr haul yr Africa yn rhoddi goleuni heb gyfgod . Ac aberthwyd yn awr nid geifr a lloi , eithr Christ ei hun, gan gael ini dragwyddol ryddhâd, Heb. 9. 12. Hefyd mid oedd gynt ond ymbell deulu yn cael yfpyfrwydd o'r grefydd: ac wedi amser Moses nid oedd ond un genedl yn eael ei galw yn oestadol, a rhan fwyaf o honno yn wrthodedig eisieu usuddhau: tra yr oedd agos yr holl genhedloedd eraill cyn amled a thywod y mor yngwaelod anghredinieth a cholledigaeth. Ond gorchmynwyd ir aplion gynyg Cymod a gras i bob cenedi dan haul,

haul, fal y ganwyd plant ysprydol i Grist megis y gwlith o groth y wawr Pfal. 1103. Ar gwledydd y fuasent mewn tywyllwch

er dechreuad , by d, welfant oleuni r'by my d.

Ar hyn slidiodd y Cythrael yn ddirfawr am golli ei ddeiliaid, a chynhyrfodd ymerodron Paganaidd Rhutain i erlid y Christnogion yn filain. O fewn y trychant blynyddoedd Cyntaf ar ol ganedigaeth Christ y bu deg o erlidigaethau

trymion.

Y cyntaf o honynt y digwyddodd yn nheyrnasiad Nero. Yr hwn wnaeth iro Cyrph y Christnogion a gwer ac a phyg, yw llosei r'nos i oleuo heolydd Rhusain. Wedi hyn osnodd Domitianus deyrnas Christ, a lladdodd ei geraint ef, a gyrrodd foan i Bathmos. Ond pan ddeallodd ef mae ysprydol ac angylaidd oedd teyrnas yr Jesu, attaliodd ei greulondeb. Ar ol hyn gorchmynodd Trajanus lâdd llawer mil o'r Christnogion. Darfu i Ignatius Pregethwr duwiol ei argyhoeddi ef oi eulunaddolieth, a merthyrwyd ef am ei dystiolaeth: ac ychydig cyn ei ddiwedd, Nid wysi etto ond ydi Dduw (eb y merthyr) ond pan falo r'anifeiliaid gwlltion fi rhwng eu dannedd, byddaf fi fara gwyn, ni byddaf

fi lai er fy malu.

Yscrisennodd un oi raglawiaid at yr Emerodr, na sedrei ef gael gwybodaeth o ddim drwg ar y Christnogion, er iddo eii Cospi au holi yn fanwl, onid eu bod yn ymgyfarfod cyn y dydd i ganu hymnau i Grist; ac i gydfwytta au bod yn ymwneuthur au gilidd i ymwrthod a lladrad, llofruddieth, a godineb:ar hynny cafoddy Christnogion heddwch. Ond yn amser Hadrianus merthyrwyd Zenon jarll dumiol yn Rhufain, a deg mil o Griftnogion gyda'g ef. Ar hyn plediodd dyfcawdwyr Criffnogaidd eu hachos o flaen y gorthrymwr, oni lareiddiodd ef, i.e. Scrifenodd Antonius Pius at ei swyddogion, ei sod ef yn gweled y Christnogion yn ddiofn ar ddaiargryn, pan fyddeu ei Ddeiliaid Paganaidd ef yn llawn dychryn. Am hynny tybiei eu bod hwy yn bobl dda, ac na haeddent gospedigaeth. Rhydd Philo, Scrifennda dyscedig er ei fod yn Juddew gyfryw dystiolaeth am Griftnogion yr oes hon yn yr Aipht: fef eu bod hwy yn gadael eu tiroedd, yn ymprydio, ac yn gweddio, ac yn canu pfalmau, un yn dechreu, ar lleill tua'r diwedd yn cydbyncio.

Diweder

Dywedir i Gristion ievanc o gydnabyddieth Joan yr apl, ae del ei brosseis, myned yn yspeiliwr pen sfordd. A phan gyfarfu ar y mynydd ac Joan, sfoawdd oddiwrtho ef rhag Cywylidd. Ond wedi i Joan lefain ar ei ôl ef, ac addaw iddo gymod a Christ, Safodd y lleidr dan grynu ac wylo. Ac wedi ir apostl

weddio drosto ef, dychwelwyd ef at y Sainct.

Pan fethei gan Satan ddiddymu 'r ffydd drwy'r erlidwyr Paganaidd, cyffroei ymbleidiau yn yr eglwyfydd, ac amryw opiniwnau. Am hynny gorfu i Polycarpus athro enmog ddyfod o Asia i eglwys Rufain ynghylch y Pasc, ac vnodd a hwynt mewn Cymmundeb yfprydol yn fwpper yr Arglwydd, er nad oedd Cysfondeb rhyngtho ef a nhwythau ynghylch y defod hwnw. Ond wedi hynny yn amfer Ferus yr Emerodr Cododd er. lid yn erbyn yr efengil:a merthyrwyd Polycarpus dyfcybl Joan yr japl. Yr hwn y ddywedodd wrth y rhai oedd yn ceisio ganddo wadu ei ffydd, Iddo wasnaethu Christ er's gwell na phedwar vgain mlynedd, ai gael ef yn feistr da, ac am hynny na adawes ef mono ef byth. Er ei fod yn oedranus, etto ni Swicciodd ronyn tra yr oeddint yn ceisio ei losci ef, ond ni finniei 'r tan arno eftra yr oedd ef fyw, am hynny lladdafant ef a'r cleddyf, a thra'r oedd y tân yn losci ei gelain ef,daeth arogl peraidd oddiwrtho ef:flangellwyd craill,a threiglwyd hwynt yn noeth ar hyd cregin llymion, a phryd nad ymwrthodent au ffydd er hynny, teflyd hwynt ir llewod yw llarpio. Merthyrwid fustinus hefyd dyscawdwr llythrennog, yr hwn fuasei vnwaith yn Philosophydd cenhedlig; ond wrth weled mor gyffurus y byddeu'r Christnogion yn dioddef, dechreuodd syn feddylio, ac wrth ymddiddan a hên Griftion trôdd at Dduw,tystiolaethodd nad ellid wneuthur niwed i Griftion, er ei lâdd ef : Yn yr oes hon y bu Ireneus dyscybl Polycarpus yn Athro buddiol yn ffrainc : yn ei amser ef y bu ymdrech rhwng escob Rhufain ag eglwyfydd Asia ynghylch y Pasc, mynneu rhai Asia gadw'r un amser a'r Juddewon, ond taereu Eglwys Europa iddynt dderbyn oddiwrth yr apostolion na ddylent gumuno ond ar y Sabboth yn unic. Am hyn Cyhoeddodd Fictor elcob Rhufain nad arferei ef ddim Cymundeb ag eglwyfydd Afia: ond darfu i Irenens yn enw eglwysi ffrainc ac eraill ei argyhoeddi ef oi boethder, er

eu bod o'r un dyb ag ef ynghylch y pwnc. Gan ddangos nad oedd holl eglwyfi Christ drwy 'r byd yn Cadw yr un amfer i ymprydio, cans ymprydieu rhai ddiwrnod, eraill ddauddydd, etto bod undeb cariadus rhyngthynt: Ac na ddylid drwy ymdrech am gyscod golli sylwedd crefydd, sef cariad. Yr oedd gwrthiau yn yr eglwyfydd yn amfer Irenaus, ac efangylwyr yn myned ar led i bregethu, pan drymhaodd yr erlid yn ffrainc merthyrwyd ef, a llawer o'r Christnogion. yno y cafodd y gweinaid ddiangfa, a'r Crysion galondid i ddioddef er mwyn Christ, gan ystyried Rhuf 8. 18. Safodd i fynu un Fetius Farll i bledio gyd a'r Christnogion, a merthyrwyd ef gyd a hwynt. Blandina gwyryf rafol a flinodd ei phenydwyr drwy ddioddefgarwch, gan gyffessu ei ffydd heb ymwrando ai phoen, wedi i ofn yrru Biblis i wadu'r ffydd, poenydwyd hi er mwyn ei chymell gyhuddo ei chyfeillion; ac yn ddifymwth, fal un wedi deffro o gwsc, addefodd Grist, a thystiolaethodd nad oedd y Christnogion yn bwytta gwaed aniseiliaid, a pha sôdd y bwyttaent waed plant? Pan weleu'r encilwyr gweiniaid fod y rhai Calonog mor hârdd yn eu Gadwynau a'r briodas-ferch yn ei thrwfiadau, deuent o honynt eu hunain ir frawdle i gyffessu Chr ist er mwyn cael merthyrdod: er arteithio a ffrio yr Sainct ar farfor etto buont ffyddlon hyd angeu: wedi 'llofci'r merthyron teflid eu llydw ir afon, er mwyn gwanychu gobaith y Christnogion am yr adgyfodiad. Ond digwyddodd ir ymerodr fod mewn Cyfyngder ef ai fyddun a ran Sychter, ac wedi iddo geisio Cymorth yn ofer gan ei eulynod, anfonodd am y Christnogion ynghyd i weddio at eu Duw dros y fyddun, ac felly y gwnaethant, a chawfont law yn ebrwydd, ac am y Cymwynas hwnw gorchmynwyd ostegu 'r erlid: Yn yr oes bon y bedyddwyd llyfin brenin prydain.

Dan emerodraeth Seferns y bu erlid tôst yn enwedig ar Gristnogion Affrica a Chappadocia, y pryd y merthyrwyd tâd Origen: ac er nad oedd ynteu ond llanc dwy ar bumtheg oed, aethei allan i gymeryd ei ferthyrdodd gyd ai dâd, oni buasei yw fam guddio ei ddillad es, am hynny scrisennodd at ei dâd yw annog es i ddioddes. Trôdd un Capten Basilides yn Gristion wrth roddi Potamiena i farwolaeth am ei stydd. Ac ychydig

gwedi

gwedi dioddesodd ei hun am ei Fsydd yr un gospedigaeth, ar y roesei ef ar eraill yn ei anghredinieth. Am hyn dywed Tertullianus yn ei scriten dros y Christnogion, sod gwaed y merthyron yn hâd yr Eglwys. Cans pobl wrth weled Cyssur y merthyron a chwiliant am yr achos o honi, ac wedi ei chassael, ai dilynant, am fod tangneddyf a Duw yn awr angeu yn beth dymmunol. Yr achosion pam yr oedd y rheolwyr Paganaidd cyn synyched, a chyn gieiddied yn gorthrymu yr Christnogion oedd

amryw megis.

Y gelyniaeth sydd rhwng hâd y wraig a hâd y ddraig Gen. 3. 15. Câs gan natur lygredig Dduw ai ffyrdd. Am hynny codid celwyddau ar y Sainct, eu bod yn lladd plant, ac yn godinebu in eu cyfarfodydd: ac yr oedd y wir ffydd yn goffegu enlunaiddolieth y cenhedloedd, am hynny yn eu cyffroi hwynt, Act. 16. 18. pan fwriodd Paul yspryd dewiniaeth allan o langces, terfylcodd dinas Philippi a llanwyd dinas Ephesus o gythryfwl yn erbyn yr efengil, rhag cyfrif teml y dduwies Diana yn ddiddim. Att. 19. 27. A byddeu cynghorion Christnogion yn anesmwytho y rhai oeddent yn ymroddi i bechod. Dyna'r peth y wnaeth i Herod garcharu a mwrdro Joan Fedyddiwr, Marc. 6. 17, 18. Wedi i un o ordderchion Nero droi yn Groftnoges, a gwrthod bodloni ei gynefin chwant ef,ceifiodd ymddial ar yr efengil. Hefyd yr oedd y Christnogion o ran ofn Duw heb roddi ufudddod i lawer a gyfreithiau y cenhedloedd, or achos hyn y bwriwyd yr Ifraeliaid, gynt ir ffmrn dan, ac i ffau'r llemod, Dan. 3. 12. ac Pen 6. 12. Ni syneu y rhai grasol dyngu i Foreun Cafar, nag addoli ei ddelw ef yn y marchnadleodd, er gorchymyn y Swyddogion, am hynny bernid hwynt yn yftyfnig ac in haeddu Cosp, rhag iddynt gyffroi hawl i frenhinieth : yn olaf pa aflwydd bynnag y ddigwyddei ir cenhedloedd, newyn, neu haint, tybient i hynny fod o herwydd ir Christnogion ddirmygu eu gau dduwiau hwynt, ai blaenllymei nhwy i ddifetha'r ffyddloniaid.

Wedi i Decius gymeryd lle Philip yr emerodr, (yr hwn y laddaseu ef am iddo droi yn Gristion) rhoddodd allan broclamasiwn gwaediyd i lâdd y Christinogion oll, dywed Historawr sod cyn hawsed cyfrit rywod y môr, a chyfrif henwau y rhai a

ferthyrwyd

ferthyrwyd y pryd hyn ynhaleithiau Rhufain, o'r dwyrainir Gorllewyn: er i rai o'r Christnogion lwsrhau, ac aberthu i eulynod rhag colli eu golud, etto cymerodd y lleill eu yspeilio am eu da ai bywyd yn ewyllyscar cyn y gwadent Grift,ie metheú gan y rheolwyr na thrwy fwgythion nac addewidion, na gau refymau, na phoenydiau orchfygu ffydd gwragedd a merched: eithr yr oedd gwendid rafol yn gryfach nag awdurdod anghre. dinol. Ac os byddeu rai yn cofaddef eu ffydd yn ofnus yn y fessiwnau, cyfodeu eraill o honynt eu hunain heb neb yn eu Cymell, i gyffessu yn galonog, oni byddeu'r dyrfa yn rhyfeddu, a'r barnwyr fel Phælix yn crynu Att. 24.25.a'r Christnogion yn gorfoleddu, cans byddei dyrnod Duw yn ddifymwth yn llâdd amryw o'r penydwyr, a'r encilwyr, ac yfprydion drwg yn meddianu yr lleill. Lladdwyd Decius ei hun mewn rhyfel a'r Barbariaid, a daeth Cornwyd marwol drwy'r holl ymerodraeth,y dalodd am ddifrodi 'r diniwed , oni byddeu Cyrph y cenhedlig yn dyrrau yn yr heolydd, a'r Cwn yn eu llarpio, am na lefafent drin eu cleifion,na chladdu eu meirwon, rhag ofn yr haint, a'r Christnogion yn ymgleddus yw gilidd, heb ddim diffyg.

Ynghylch hyn y Cwympodd Origenes athro nodedig: Siomwyd ef i fwrw aberth ir eulyn, rhag i Ethiopiaid halogi ei gorph ef ond edifrhâodd gwedi hynny, a galârodd yn oer am ei wendid, a phan aeth fel herwr i Judea, ac ir gynylleidfa ddymuno arno bregethu, agorodd y bibl, ar lle cyntaf y trawodd wrtho oedd Pfal. 50.16. yr hyn y wnaeth yw ddagrau ef attal ei ei,

riau, ac ir holl dyrfa wylogyda ef.

Ar ol hyn Cafodd yr Eglwys ychydig yfpaid o dangnheddyf y barodd (fel llygedyn rhwng dwy gafod yn codi chwyn yr yr yd) falchder, ac anghydfod ymhlith y Christnogion, yn gymaint a phan ddaeth lleferydd attynt ôr Nei yn gorchymyn, ceisiwch ac chwi gewch, etto ni fedrent gyttuno ynghylch y nifer yr oeddid i weddio drostint, nes i ddrwg hin eilwaith irru'r defaid ynghyd, ac i greuloudeb Falerianus yr ymerodr dorri allan yn eu herbyn hwynt: y pryd y merthrywyd Cyprianus athro Duwic. o Africa, a dewisodd tri chant yn Carthago eu bwrw i gyl poeth, yn hytrach nag aberthu i Eulun.

Profwyd pum math ar gospedigaeth o yn ol i geisio tynnu tair

Oed. Chr. 259.

tair Morwyn Gristnogol oddiwrth y stydd, sef, diodwyd hwynt a fineger, ac a bustl, wedi hynny siangellwyd hwynt, yna dirdynwyd hwynt i balfau bwystsilod rheibus: ac wedi i rheini eu harbed, lladdwyd hwynt a'r cleddyf gan na wadent Grist bu hyn yn Africa.

Dioddefodd y Chrystnogion yr un ymdrin yn Ewyllyscar mewn mannau eraill. Yn yr Hispaen gwelwyd y nesoedd yn

ymagoryd i dderbyn eneidiau'r merthyron.

Ar ol i Falerianus erlid yr Eglwys ddwy flynedd, cymerwyd ef yn garcharwr mewn rhyfel gan Sapores brenin Persia, a gwnawd ef yn gyff ir brenin hwnw i fangu arno wrth fyned ar ei farch: Encyd wedi Cychwnnodd Aurelianus wneuthur blinder ir efengil, ond pan oedd yn ferifenu ei henw wrth warrant i gospi'r Christnogion, rhwystrodd Cwlwm gwythu' ef. A thros yspaid pedair blynedd a deugan gwedi cafodd yr efengil lonydd a llwyddiant: amlhâodd a chynyddodd y cynnulleidfau Christnogol, oni orfu iddynt adel yr hên gornelau yr addolent ynddynt, a chyfodi adeiladau eheng: ond fel y mae r'haf yn magu pryfed, felly tyfiff ymryffon a chenfigen o hawddfyd: herwydd pa ham anfonodd rhaglunieth Duw oerfel ar yr Eglwyfydd drwy Ddioclesianus yr ymerodr. Yr hwn a orchniynodd ir byd ei addoli ef, ac am na wnaeu'r Christnogion hynny, llop coddEglwyfydd,a fcrythyrau drwy ei holl daleithiau.Nid arbedodd mo dywyfogion y llys, nai wraig ei hun:pan oedd miloedd o'r Christnogion wedi ymgyfarfod i addoli Duw,gorchmynodd yw filwyr eu llofci hwynt ynghyd, am iddynt ommedd addoli yr eulyn Jupiter; ie merthyrodd leng oi filwyr Christnogol yr unwaith (sef 6666) am yddynt roddi eu harfau i lawr, a naccau dihenyddio eu brodyr: llifodd afonydd gan waed y Chriftnogion, a dychymygwyd ymhob gwlad boenydiau newyddion iddynt : a bu'r creulondeb hwn drwm ar ein cenedl ni yn Prydain, lle merthyrwyd Albanus ac eraill; cans dan awdurdod y Rhuseinaid yr oedd ein gwlad ni . Ac ansonasid ar led orchymyn argraphedig mewn prês i ddifrodi Christnogaeth, ac i addoli fupiter, a Mamrth, gan ddiolch ir gau dduwiau am y llawnder a'r iechyd y roddid ir byd y pryd hyn: Ond yn ebrwydd anfonodd Duw newyn a chornwyd tra marwol i ddi fetha

Ord. Chr. 301.

fetha y Paganiaid. Wedi ir gerwindeb hwn barhau ddeg mlynedd, cododd Duw Constantinus Brittmn o du ei sam. (cans ei dad ef Constantinus y briodasei Helen merch Coil brenin Prydain) yr hwn ag ef mewn gosal i rysela a Maxentinus gormesdeyrn yn Rhusain, y welodd groes yn yr awyr, a hyn wedi ei yscrifennu a llythyrennau o Ser, IN HOC VINCE, WRT H HWN GORCHFYGA. felly rhoddodd ei hyder ar Grist, a bwriodd i lawr orthrymwyr y gorllewyn, ar dwyrain, a llawer o'n gwladwyr ni yn ei ganlyn. A scrifenodd at frenin Persia hefyd yw berswadio ef i adel heddwch ir Christnogion yn ei wledydd ef, (cans darfuasei iddo ferthyru un mil a'r bumtheg o honynt) gan fynegi iddo yr dialedd y ddigwyddasei i

erlidwyr eraill.

Y pryd hyn Cyhoeddwyd rhydddid i bawb i ddilyn y ffydd y welent orau. A chynyddodd y grefydd Griftnogaidd fel yr yd ddechreu'r hâf ar ol oerni gaiaf. Rhoddwyd yn ol ir Christnogion y meddiannau y dreifiadid oddiarnynt, a breintiau yn ychwaneg:a gorfoleddant yngeiriau'r Pf.48. a68. Gawfant fwyddau,ac awdurdod yn eu dwylo ymhob gwlad.diddymwyd llawer o drwg arferion pechadurus. gorchmynwyd fanwl gadw'r Sabbath. Yscrifenwyd aml gopiau or scrythurau. Cyfodwyd i fynu yscolion dysc ag eglwyfydd. felly ymadnewyddodd y grefydd i barhau yn hwy na r yfcrifen brês oedd yn ei gwahardd Llwyddodd yr ymerodr duwiol hwn yn ei holl ffyrdd,a throdd amryw deyrnasoedd at Grift yn yr oes hon, wrth weled llaw Dduw yn erbyn eulynaddolieth. Ond yr Iberiaid o ymyl Euxinus y dderbyniafant y ffydd drwy wraig rafol, yr hon y iachaodd frenhines y wlad drwy weddi: yr oes hon drwy amlder a i hydddid yr efengily fagodd foethyldra ymylc proffellwyr a chweltiwnau rhy ddyfnion ynghylch y Drindod, ac undeb Christ a'r Tâd o'r un sylwedd, rhwng Arins ac eraill; oni thyfodd anghydfod gofidus ymylc yr eglwyfydd . Ac wedi i Conftantinus roddi fenn ir ddwyblaid drwy lythyrau, au hannog i adel heibio ddadleuon anhawdd eu dirnad, ydoedd yn hurtio Ghriftnogion; ac ymofod at bethau fylweddol, llefol i adeiladaeth a chariad; cafclodd Cymanfa fawr o Escobion, henuriaid, a Christnogion Cyffredin i Nicea, lle y gosodasant i lawr bynciau r'ffydd mewn credo D2 cynwys

on, dywedir ddyfod trô ar fol Arius, a bwrw o hono ei berfedd. Ond ar ol marwolaeth Constantinus, darfu yw sab ef Constantinus, (ir hwn y syrthiasei rheolaeth y dwyrain) gesnogi sect Arius, a throi'r blaid Arall allan ou swyddau au gweinidogaethau, yr hyn y barodd derfyscoedd gwaedlyd, ac ansonodd Duw ddaiargrynfau dychrynllyd, yn gymaint a phan oedd gymansa geccrys yn ymgasclu yn Nicomediai gadarnhau amryfyssedd, dinistriodd daiargryn y ddinas. A chyn pen nemawr y mae fulianus yn cael yr ymerodraeth, yr hwn a adawodd goelgrefydd y cenhedloedd; a chystuddwyd y Christinogion am eu gwahaniadau: etto amlygwyd ynddynt rasau nefol yn eu dioddesiadau, ac ymhysrydent dan y stlangellau, a thystiolae-

then yn hy yn erbyn yr eulynod.

Y pryd hyn hefyd y cafodd yr Juddewon gennad i adeiladu'r dem! yn ferusalem, ac i aberthu, er mwyn, gwradwyddo'r esengil. Ond Symudodd daiargryn yr adeilad a'r hen Sylfeini, i gyflawni bwgwth Christ Math: 24.2. na adewid carreg ar garreg yna heb ei dattod; a descynnodd tân o'r nesoedd i losci offerau r'Seiri, a gwelwyd ôl croes ar eu dillad, ac nis gallent ei olchi

ymmeth,

350.

363.

366.

Ymhen y ddwy flynedd lladdwyd Julianus mewn brwydr yn erbyn y Persiaid. Pan gasodd ei friw marwol, taslodd ei waed tuar nef, gan gydnabod syned Christ yn drech nag ef. Ar ei ol ef bu Falens yr Emerodr yn flin wrth y rhai ni throent yn Ariaid. Yn Edesa rhuthrodd gwraig ai phlentyn yn ei llaw drwy lû o wyr arfog oeddent yn myned i lâdd cynulleidfa rasol tra yr oeddent yn cydaddoli, gan ddywedyd wrth y milwyr oeddynt yn ei ffoli hi am ei brys, ei bod hi yn ceisio myned i mewn at ei brodyr, er mwyn derbyn y goron gyda hwynt: gorfyddeu ir rhai iachaf yn y ffydd lechu am eu bywyd, ac addoli yn y dirgel, tra yr oedd yr Ariaid yn meistroli'r Cwbi yn gyhoeddus. Peth rhyfedd fod cyn lleied rhagor mewn deall yn achos o gymaint gelynieth, nid oedd ond dwy lythyren yn y Groeg o amrafael rhyngthynt, busmor ac busismor. Cyd. sylwedd ydoedd Christ a'r tâd meddei'r naill blaid,o gyffelybfylwedd y teurei'r llall ei fod ef.

Ond Cafodd eglwyfydd y gorllewyn adeiladaeth a thangneddyf gwell drwy orchymyn T beodofius yr ymerodr duwiol, dinistrwyd Temlau'r eulynod, a rhoddwyd yr yspail ir tlodion. Cafwyd yn Scrifenedig yn un o'r meini y darfydd i am deml yr eulun Serapis pan ddeuei'r groes ir goleu. Y pryd hyn bu Ambrose yn Athro buddiol yn yr Ital, yr hwn a naccaodd ollwn yr Imerodr Theodosius yw Eglwys nes iddo fynegi ei Edifeirwch am dywallt gwaed gwirion, wrth gospi'r dieuog ynghymysc ag eraili am derfyfc yn Thessalonia : ac ufuddhâodd y pendefig i gerydd yr athro. Pan oedd yr ymerodr duwiol hwn yn rhy wan mewn brwydr yn erbyn gorthrymwyr,goffyngodd ar ei liniau, a galwodd ar Dduw am gymorth, ac yn ebrwydd daeth gwynt cryf, y drôdd yn ol Saethau ei elynion ar eu pennau eu hunain, a phan ydoedd ef yn tueddei peth tuag at yr Ariaid, daeth dyscawdwr atto ef, ac wedi ei gyfarch ef yn barchedig, galwodd ei fab ef Arcadius gerfydd ei henw, megis bachgen Cyffredin, a thra yr oedd yr ymerodr yn anfodlon am hynny, attebodd ef, gan ddywedyd, os wyti yn cymerud yn ddrwg ddirmyg dy fab, meddwl beth y wnaiff Duw ir neb ni roddo yw fab Christ ei ddyledus fraint, ai anrhydedd. Dan weinidogaeth Ambrose y derbyniodd Austyn yr ailanedigaeth, ac edifeirwch dwys : yr hwn y brifiodd yn athro dyfcedig yfprydol yn Africa, ac adawodd oi ol lawer o lyfrau nodedig:ac felly y bu eraill ymhlith y Groegiaid yn Constantinopl, yn enwedig Chryfoftom, yn hwn adawodd y budd oedd iddo ef yw gael wrth fod yn wr o gyfraeth, ai helynt foneddigaidd, ac y ddeiwifodd wafnaethu Duw mewn cyfl wr gwaelach yn y byd wrth hyfforddi'r esengil: gan ddymedyd fod gormod golud yn soddi'r enaid, fal y mae gormod llwyth yn foddi r'llong . A gwelodd Duw yn dda waredu r'bobl yr ydoedd mor rafol yn eu dyfeu: yn gymaint a phan oedd y Saraceniaid yn cynorthwyo r' Perhaid i orthrymu'r Christnogion, daeth cyffro byrbwyll ir fyddyn, a neidiodd yr anghred ir Afon Euphrates, lle boddodd miloedd o honynt: a phan oedd y Gothiaid ar fedr llosci Constantinopl, darfu i fyrddiwn o angylion yn rhith gwyr arfog eu gwlltio ymaeth. Ond cafodd y Gothiaid a't Fandaliaid (gwyr thy-felgar o'r gog'edd) lwyddiant mwy i gyffuddio'r gorllewyn, ynnillasant Rusain, ac yspeiliasant bi, a phrisiasant

Oed. Chr. ..

405 ..

yn fflangell Duw ar y Christnogion am eu balchder au dicter wrth eu gilidd, yn enwedig yr escobion oedd euog o'r pechodau hyn, ie yn eu Cymanfâu, ai ymryssonau ynghylch geiriau. Digwyddodd hefyd dân erchyll mewn dinasoedd a llif-ddysroedd, â daiargrynfau osnadwy, etto ni ollyngid y beiau i Syrthio: am hynny canlynodd cornwyd rhyfeddol a yscubodd ddinasoedd cyfain, ac aeth ar lêd y byd dros ddeuddeg a deugain o slynyddoedd. A thracheso lladdodd daiargrynfâu siloedd o bobl ni chymerent ond rhyfychan o rybudd ymlaen llaw, er i Symeon gwr duwiol, fyned o amgylch a stangellu Colosnau dinasoedd, gan erchi iddynt gymeryd gosal o seiyll ar eu traed pan ddawnsient: yn yr oes hon mae Cymansau o wyr Eglwysig yn rhoddi braint i escobion Rhusain a Chonstantinopl, i fod vwchlaw escobion eraill; ac yn dechreu gorchymyn sfurf olodedig o wasanaeth i Dduw.

Cafodd Prydain hefyd ei rhan o ddialedd yr oes hon, cans wedi in gwladwir ni yn gyffredin esceuluso rhodio yn addas ir efengil, daeth y Saeson anghredadwy, (pobl o Germania, gwlad yr ellmin) ac wrth dwyll y cyllill hirion, ac amryw ystrywiau gwaedlyd eraill ynnillasant Lundain, ac Eborroc, a dinasoedd eraill oddiar ein henasiaid ni, gan losci 'r eglwysydd a'r scrythyrau. Ac er i Aurelius Ambrosius o Lydam, Britimn o'r naill du, ac yw nai ef y brenin Arthur ymdrech yn ddewr a'r Saeson, etto or diwedd gorescynnasant Loegr oll, gan ddisa ei thrigolion ganedigol, a gyrru 'r gweddillion i synyddoedd

Cymru,

Y pechodau a gyffrodd Duw yn erbyn, ein tadau ni, (medd Gildas)oedd trais y Brenhinoedd, ag anghyfiawnder y Barnwir, a diogi yr eglwyfwyr, ac anlladrwydd a drwg ymarweddiad y bobl oll, gan alw 'r drwg yn dda, ac felly collafant y wlad y ha, logafent. Och fy'nghenedl anwyl, heddyw Cymerwch gyngor Duw Levit. 18. 24. fal na Chwydo y wlâd chwithau. Wedi ir Saefon fod yn hîr mewn anghredinieth, daeth attynt bregethwyr o Rhufain (fef Austyn y mynych) ac eraill, ac y gawfant lwyddaint yn eu taith, cans credodd Penaethiaid a chyffredin, a bedyddwyd dengmil yn ymyl Eborce yn yr un diwrnod, a dywedir i ryfeddodau gyd ganlin y gair er mwyn troedigaeth y Saeson.

Oed. Chr. 462.

568.

598.

Saeson. Ond tysodd amrasael rhwng Austyn a dyscawdwyr Cymru, eisieu iddynt gadw'r Pasc yn ol defod R husain, a chynnorthwyo pregethiad yr efengil ir Saeson: o herwydd ei uchder gomeddasant usuddhau iddo es: ond ar ol hynny daeth lladdia fawr ar un cant ar ddeg o fynych Bangor. Dywedir am Gregorius escob Rhusain y ansonodd y pregethwyr at y Saeson, y crynei es pan ddarllenei eiriau Abraham wrth y glwth Luk, 16.25. Cans cyslawn oedd ei gyslwr ef yn y byd. Wedi i Phocas waedlyd lâdd ei feistr Mauricius, a myned yn ymerodr yn ei le ef, er cael gair da escob Rhusain, rhoddodd iddo Ditl i fod yn ben ar yr holl eglwysi, er i Gregorius ychydig o'r blaen brosi yn erbyn escob Constantinopl nad allei escob yn y byd ymhonni or fath beth.

0ed. Chr. 602.

666

Ynghylch y flwyddyn 666, y dechreuodd crefydd Mahomet ledu drwy rym y Saraceniaid, y rhai oeddent wedi fyrthio allan ac ymerodron y Christnogion: yr oedd yr oes hon wedi ymrannu yn refunol o ran opiniwnau, a dychymygion dynol yn cael en croesawu ymatterion crefydd. Ar hyn Maohmet yr hudol, (drwy help Sergius Monach escymunedig) y ddyfeisiod yr Alcoran, sefllyfr gau grefydd y Turciaid. Ac am ei fod ef yn fynych yn Syrthio yn y ffeintiadau, taerei mae ymddiddanion yr angel Gabriel y baren ei lewyg ef. Ac fal y derbynnen'r byd ei athrawieth ef yn rhwyddach, tymherodd hi i fodloni peth ar bawb. cydnebydd Grift yn brophwyd ffyddlon er boddhâu'r gwir Griftion. Gorchmyniss enwaediad er mwyn yr Juddewon. Gwediff dduwdod Christ er ynnill yr Ariaid oeddent aml yn y parthau hynny. Canhiadiff amlder o wragedd ir un gwr, a rhydddid y cnawd er denu y Sawl y garent bechod, yr hyn fydd naturiol ir holl fyd : a hynny nid yn unic yn y bywyd hwn, eithr ymharadwys yr addaw ef wleddoedd, a gwragedd ir Sawl a ddilynant ei ffydd ef, ac a laddant bawb ai gwrthodo.

Ynghylch hyn hefyd y daeth y gwasanaeth ladin, letaniau ac amryw ddychymedig ddefodau mewn Cymeriad yn yr Eglwysydd, er lleihâd i rinwedd, a phurdeb crefydd. fel hyn drwy r' Alcoran a'r offeren mae bwgwth Duw yn dechreu Cymeryd gafael ar y byd, sef nerthol weithrediad cyfeiliorni am angharu'r gwirionedd.

gwirionedd 2 Theff. 2. 10. 11. tybiff rhai mae a'r amfer hwn y Cuttuna rhifedi enw'r bwystfil Datc. 13, 11. gan benodi ei ddechreuad ef: etto ni adawodd Duw mo' ei etholedigion yn v monachlogydd, a'r eglwyfydd o ba rai bu Beda yn enmog. ymhlith y Saeson, ac a gyfieithiodd beth o'r scrythur yn Saesonaec. A gadawodd llawer o foneddigion a chyffredin eu hachosion bydol, ac ymroddasant i fuchedd gaethach yn y momonachlogydd, gan ymprydio a gweddio yn aml, ond Cam ar. ferwyd hynny mewn amfer i gynal llygredigaeth ofergoelus. Cans gorchmynodd y Pab ofod i fynu ac addoli lluniau 'r grôg a'r Seinctiau, ac escymunoda Leo Isaurus yr ymerodr am geisio o hono wahardd addoli 'r delwau mudion ac attaliodd yr Ital rhag ufuddhau iddo ef. Cymellodd y Pab hefyd arfer offeren Gregorie ymhob Eglwys, fal y byddei yr un ffurf wafanaeth ymhob man, a choronodd ef Carolus magnus brenin ffrainc yn ymerodr y gorllewyn, er mwyn cael ganddo ef ei hyfforddi ef yn y pethau hyn. Ac ymhen talm o ddyddiau chwanegwyd defodau newyldion at yr offeren, lef gweddiau dros y meirw, a gwyliau calan gaiaf, a lluddwyd priodas ir offeiriaid, gan roddi iddync lawer o freintiau awdurdodol yn lle priodas, ynghylch hyn y dewisodd yr escobion Iman yn Bab yn ddiwybod, cans dillad gwr y wiscei hi, ac yscolheictod y fedrei hi, a phrifiodd yn wir Buttain o Babilon, a thra yr oedd yn rhodio dinas Rufain daeth gwewyr escor arni hi, a ganwyd iddi fasterdin yn yr heol. Cywilyddiodd yr efcobion yn ddirfawr oi phlegyd hi, am ddarllen o honynt yr offeren a'r professi wrth ei dewis hi : y pryd hyn hefyd bu cyffudd trwm ar y Saefon,daeth gwyr Denmarc i mewn i Loegr, at a laddafant y Saefon yn llidiog, heb arbed na Phethau Cyfredin, na Phethau Cyffegredig, cans Paganiaid oeddent a Pharhaodd y difrod anhrugarog hwnw yn hwy na dau cant o flynyddoedd. A chyn dyfod yr estroniaid hyn am eu pennau ni pheidieu 'r Saeson a lladd eu gilidd, cans yn saith brenhinieth y rhannasent Loegr, yr hyn y barodd ymrysfon yn eu mysc, felly dialodd Duw waed y Brittaniaid arnynt, a gallent ddywedyd fel Adonibezec, Barn i, 7. megis y gwnaethom felly y talod Dum ini; eriddynt dderbyn yr efengil, fel y Cymerth Dafidd edifeirwch am ladd Urias etto, ni ymadawedd y cleddyf ai dy

Oed Chr. 854. of, dros hir amser. 2 Sam. 12.9, 10. Casodd Alured er ei sod yn frenin duwiol ei ran o'r gorthrymderau byn. Hwn y Seiliodd yscolion yn Rhydychen i hysforddi gwybodaeth ymysc y Saeson, ni byddei ef un amser heb ran o'r Scrythur yn ei gylch, a dymunodd ar Dduw anson rhyw ddolur arno ef yw gadw oddiwrth anlladrwyd, a chynorthwyodd Duw ef yn ei slinderau, er hynny mewn amser daeth Canutus o Lychlyn i fod yn frenin ar Loegr, ac wrth weled fal y trawsei Duw ei dad es Swanus am ei greulondeb yn lladd rhai crefyddol, osnodd ac adeila, dodd sonachlog, a phan oedd gwenheithwyr yn mawrhau ei awdurdod ef, eisteddodd ar y traeth yn ymyl y mor, ac archodd ir llanw beidio a dysod atto ef, ond pryd nad usuddhae yw orchymyn ef, ceryddodd ei wenheithwyr, ac a ymddarastyngodd o slaen Duw, ac a gysaddesodd mae Duw oedd frenin, a bod pob peth dan ei lywodraeth ef.

Cyn dyfod y blinder echry flon ar Loegr oddiwrth Denmarc, gwelwyd Cwmwl drwy 'r deyrnas, ai hanner o dân, a'r hanner arall o waed; a glawiodd gwaed yn ymyl Eborac: wedi marw Canutus cafodd Edward y Cyffesswr y frenhinieth, yr hwn oedd wr Duwiol ac wedi ei farw ef, daeth y Normaniaid i Loegr, ac ynnillasant y deirnas drwy vn srwydr, ac a feistrolasant y sae-son yn drahaus, a rheolodd William y Cwncwerwr arnynt: y flwyddyn o'r blan gwelwyd seren gynffonog osnadwy uwch-

ben lloegr dros faith diwrnod.

Yn yr oes hon y tynnodd Anghrist y mwgwd oddiar ei wyneb; gan ymddangos ir byd, y Twrc yn rheibus yn y dwyrain, a'r Pab Fildebrandus yn y Gorllewin, yn hwn oedd Consuriwr cythreylig (fel y buasei'r pab Syvester yr ail oi slaen ynteu yn y flwyddyn 1000.) ac yn gablwr, ac yn ymdderchasu uwchlaw brenhinoedd y ddaiar, ac o'r amser yma allan, a thalm o'r blaen drwy gleddyf, a gwenwyn, a chwnsurieth yr ymgodeu yr Pabau: weithiau byddeu dau, weithiau tri o honynt yn ymdynnu am y goruchasieth, a chan iddynt ymroddi i ddilyn cyngor y cythrael, cydffurfiasant addoliad Eglwysig yn y modd tebyccas i ddissodd purdeb ffydd yn enw cresydd; drwy attal oddiwrth bobl air Duw, ac yspryd deallus mewn gweddi, ac yn lle hynny adrodd geiriau ladin ar dasc heb ddirnad, na theim-

Oed. Chr.

1043.

1066.

1074.

Oed. Chr.

1092.

TIIO.

1158.

1164.

1177.

lad, ynghylch hyn y dechreuwyd cadw digwyl y meirw, yr hwn a ordeinwyd o herwydd breuddwyd Abbad Cluniac : vr hwn v welodd drwy bûn eneidiau'r meirwon yr cael budd oddiwrth ei offerennau ef. Tra yr ydoedd y gweision yn cyscu, yr hauodd Satan yr Efrau Math. 13. Rhoddes Berengarius gynyg ar argyhoeddu ofergoelion yr oes hon, a gorthrymwyd ef: ond drylliodd mellt a tharanau amryw o'r delwau yn eglwyfydd lloegr, a bu anfodlonrwydd Cyffredin am orfod o'r offeiriadau adel eu lleodd, neu wrthod eu gwragedd drwy orchymyn y Pab: a phan appeliodd escob gorthrymedig at Grist, rhoddes rybudd ir swyddogion pabaidd yw gyfarfod es. Ymhen ychydig bu ef farw, ac mewn modd erchill cyrchodd angeu nhwythau ar unwaith: a gwelwyd rhyfeddodau lawer; Sychodd vr afonydd, crynodd y ddaiar, berwodd ffynnon o waed yn lloegr dair wythnos. Ymddangofodd dwy leuad, a feren gynffonnog, a megis aneirif Sêr yn fyrthio, a'r wybren ar dân oll. Wedi hynny gwelwyd tri haul, a thair lleuad, a chroes goch ar draws y ganol: tyftiolaethodd amryw wyr duwiol a dyfcedig yn erbyn llygredigaeth yr amfer hwn,a merthyrwyd hwynt, ie er ir Ymerodr Fredericus Barbarossa gyhoeddi drygioni'r Pâb, etto gorfu iddo ymostwng iddo ef, a rhoddes y Pâb ei droed ar ei wddf ef, gan gamarfer geiriau'r, Psal. 91.13 y llem a'r ddraig a fethri : yr un yspryd balchder yrrodd y ddau Arch.escob saesnig mewn cymanfa eglwysig i ymwthio ac i ymgwffio am yr eusteddle uchaf, a thra yr oedd y Phariseaid hyn yn anrhydeddu Duw yn ofer a thraddodiadau dynol, Cyfododd Duw bobl iddo ei hun yw addoli mewn yfpryd a gwirionedd : Sef yr Albingenses yn Tholonse, a Croatia, a Dalmatia. Ar Waldenses yn Lugdunum o ffrainc, y rhai alwyd fal hyn. Tra yr oedd Waldez dinafydd goludog ac eraill yn cydymddiddan, ac i un oi Cwmpeini Syrthio yn farw yn y lle, trawodd y fath ddychryn ynddo ef, ac y barodd iddo ymroi i wellhau ei fuchedd, dechreuodd rannu llawer oi dda ir tlodion, a chwilio'r Scythurau, cans llythyrenog oedd ef, a chynghori ei deuly ai gymydogion i edifarhau; a chyfieithodd rannau o'r scrythur lan i rhai y welei ef yn ewyllyscar yw dilyn, ac aeth y gronyn hâd mwstard yn bren aml ei ganghennau, am hynny cyftuddwyd

cystuddwyd ef ai ddilynwyr gan yr eglwyswyr pabaidd, a chwalwyd hwynt, rhai, i Bohemia, erail i Lombardy, eraill hyd taleithian Frainc, ac amlhasant with eu gwascaru fal yr yd with ei hau, Eu athrawieth oedd, Na ddylid ollwn dim ir grefydd, ond fy guttunol air Scrythyrau. Nad os yr un Cyfryngwr heb law Christ, ac na ddylid gweddio at seinstian, na thros y marw, na ddylid addoli mor cymun, na lluniau, na themiau, mae Anghrist oedd y Pab, am hynny y dylid gadel ymaeth ei ddesodau ef mewn bwydydd, ac amferoedd. Eu bychedd oedd gweddio yn hîr, yn wresog, in fynuch ymysc eu gilidd, nid arterent un ffurf weddi, ond gweddi'r arglwydd yn unic. Cyn Cymeryd eu bwyd gweddient ar i Duw ei fendithio ef, fel y torthau yn yr anial wch, Athrawiaethent eu gilidd yn boenus. Nofieu un o honynt liw nos dros afon amfer gaiaf i hyfforddi cymydog yngras Duw; byddei'r Scrythur ganddynt ar eu tafod leferydd, ie gan y bobl wledig; dioddefent eu lladd am eu ffydd yn gyffurus.

Yn fynuch byddei Duw yn eu gwaredu hwynt au brodyr yn rhyfeddol megis yn Tholouse, lle y lleihâodd cornwyd y fyddyn Babaidd oedd yn gwarchâu arni: ond wedi hynny rhoddodd y ddinas rasol honno genad i escobion coelgresyddol i ddyfod i mewn i ymgomio ynghylch eu ffydd y rhai fel bradwyr y ddygasant filwyr gyda eu Cwttiau i dywallt gwaed gwirion. Mae eglwys y Groegiaid yn ymadel ag eglwys Rufain eisieu cael gan y Pab ddiwygio'r pethau oedd feius, yr hwn oedd yn pwyso yn drwm ar Loegr hefyd, ac yn tynnu ei thrysso'r atto ei hun am bardwnau ir eneidiau, ac amryw drofeydd eraill, onid oedd y penathiaid yn achwyn arno wrth gymanfâodd Cyffredin. Blin echryslon hefyd oedd helynt Christnogion y dwyrain yn Asia, Syria, a'r gwledydd oddiamgylch, o herwydd y Twrciaid, y rhai er nad oeddent ar y cyntaf ond byddyn fechan y ddaethei o Scythia i gynorthwyo Persia am gyflog, etto wedi Syrthio allan a'r Perfiaid gorchfugafant eu teyrnas hwynt, ac araill oi hamgylch, a derbyniasant goelgrefydd Mahomet oedd yn y gwledydd hynny o'r blaen. Ac er i dywyfogion y gorllewin set Godfrey o Builon ac eraill arwein byddinoedd Cedyrn yn eu herbyn, ac ynnill ferasalem oddiarnynt, a lladd o honynt lawer cant o filoedd, etto tyfei anghydfod

E2

Oea. Chr. 1220.

1237.

1245.

rhwng

rhwng y tywyfogion au gilidd, neu rhwng yr ymerodr a'r Pab ynghylch arglwyddieth, y roddei achlyffur ir Turcinid i ynnill eu colled gyd'ag elw,ie Cenfigennodd Imerodr Constantinopt a'r Groegiaid wrth y byddinoedd Ladingaidd, a chymylcent galch gyd a'r blawd y werthent iddynt yw gwenwyno. Er bod v Christnogion ofergoelus (y rhai oeddent yn erlid purdeb crefydd yn eu gwladwyr eu hunain) yn anllwyddianus yn eu rhytel a'r Twrc, etto daeth Tamerlan ymerodr Tartaria a byddyn yn ei erbyn ef, ac ai gorchfygodd ef, gan gau ar Bajazet (y Twrc penaf a chreulonaf yn ei amser) mewn grât haiarn fel llew yw herddangos, ac er mwyn cospi ei falchder ef, sangei ar ei gefn ef wrch fyned ar ei farch. Ar y daith hon dûg y Cwncwerwr hwn lawer o deyrnaloedd dano, a bu dirion wrth y Christnogion. Pan oedd Bajazet yn myned tu âr frwydr hon mewn gofal a galar (cans clywfei ddarfod i Tamerlan ynnill Sebastia oddiar eu wyr ef, a llâdd ei sab ef Orthobules) aeth heibio i fugail ydoedd yn canu pibau dan areilio ei braidd gan ochneidio, a dywedid, dedwydd wyti nad oes geniti na Sebastia nag Orthobules yw golli, yr hyn fyn dangos, mae gwell yn Cyflwr y rhai Sy'n bodloni ar ychydig, na'rhai Sy'n meddu llawer.

Yn y gorllewin rhydd Duw fwyfwy o oleufyneg am llygredigaeth yr eglwyswyr, ac mae rhai drwy'r yspryd glân yn cael deall yn llyfr y Datcuddiad, ac yn profi mae Anghrift yw'r Pab, ac yn prophwydo y cofodeu Duw weinidogion tlodion i bregethu'r efengil, ac i borthi praidd Christ yn dduwiol. Ac yn dangos fel yr oedd rhagrithwyr ofergoelus, yn addurno efcyrn y Sainct Meirwon, ac yn penydio y rhai byw am wirionedd eu ffydd. Au bod yn fflangellu delwau bywiol Duw, fef ei bobl, er iddynt addoli delwau mudion au bod yn porthi neu yn hytrach yn siomi defaid Christa phorfa sûr, ac euod afiachus, sef dychymygion dynol, ac yn cau yn fanwl rhag iddynt gael blâs ar dir Duw, sef y scrythurau. Rhagfynegodd rhai Sanctaidd y Cyfoden Duw rai yn yspryd Elias i adferu purdeb crefydd, er ei bod y pryd hynny dan gwmwl. Ac ymhen ychydig annogodd yfpryd yr Arglwydd Foan Wiccliffe athro'r Gadair yn Rhydychen i oleuo Lloegr. Yr hwn wedi ei erlid gan yr escobion a bregethodd yn droednoeth

Oea. Chr. 1324. droednoeth gin dynnu flawer oddiwrth eulynaddoliad pabaidd, rehwilio recrythurau ac yw dilyn : arferei ef,a llawer oi frodyr bregethu yn yr heolydd ar ddyddiau marchnad, pan lyfwyd yr Eglwyfydd iddynt. Aiphan oedd Cymanfa yn Llundain yn myned ynghylch boli Wiccliffe ai lyfrau, digwyddodd yn yr awr honno ddaiargryn mawr y ddychrynodd y Preladiaid. Amlhaodd dyfcyblion i Grift yn ddirfawr drwy bregethau a llyfrau yr efangylwr daionus hwn, ai gydweithwr er gwaetha'r rheolwyr oeddent yn ceifio eu rhwyftro ac wedi ei farw ef ai ben ar y gobenydd, (cans cawfei ddiogelwch drwy hyfforddiad rhai o'r penaethiaid) fcrifennodd yfcolheigion Rhydychen dyffiolaeth ir hollfyd oi burdeb ai Sancteiddrwydd ef.

Oed. Chr. 1371.

Je yn Bohemia cyfododd John Huffe, ac yfcolheigion enwog yn Prague i siccrhau ei athrawieth ef, gan brofi fod Duw yn anfon y pregethwyr oeddent yn dal allan burdeb yr efengil, er bod y Pab ai escobion yn eu gomedd, a bod eu cariad tu ag at Dduw ai bobl, au Sancteiddrwydd, au dioddefgarwch, yn arwyddion distormedig oi galwad, cans wrth gariad yr adwaenir dyscyblion Christ. Ac er i lawer geryddu Husse (fel y gwnawd a Bartimaus) i geisio ganddo dewi, etto llefodd yn fwy o lawer yn erbyn eulynaddoliad yr amfer, a dangofodd y fath Anghenfil ydoedd yr Anghrift, gan fod tri phen, fef tri Phâb ar unwaith yn ymdrechu am y llaw vchaf; y gwahaniad hwnw y lêdodd iddo ef ddrws ymadrodd, er diwedd anfonodd yr ymerodr am dano ef i Gymanfa Constance, lle y caethgarcharwyd ef mewn heirn, er iddo o'r blaen gael addewid yr ymerodr a'r Pab penaf, (y rhai oeddent yno yn bresenol) y gallei ef fyned a dyfod yn ddiogel ddirwystr. A phan welfant nas gellid moi ddenu ef at Babyddieth, blingafant ei goryn ef (er tynnu ymaeth yr olew Cyflegredig meddent, ar hwn yr enneiniafid ef wrth dderbyn urddau) a gwiscasant am ei ben ef gap a lluniau Cythreuliaid wedi eu peintio arno, lloscafant ef yn ylw, a thaerafant na ddylid cwplau addewid i Heretic. Ond tra yr oedd ef wrth y stanc yr oedd ei gynghorion ef mor fuddiol, ai weddiau ef mor nerthol, onid oedd y bobl yn cydnabod iddo farw yn rafol.

1415.

O Garchar scrisenodd at ei wladwyr yw cadarnhâu yn y ffydd, gan ddywedyd iddo gael datcuddiad y galwei'r Arglwydd bobl bobl rasol iddo ei hun, ac o rheini y Cysodeu weinidogion i adseru grym duwioldeb. Ac os llosceu r' Papistiaid ei lytrau ef sel y gwnaeth yr Juddew a phrophwydolieth Jeremi pen 36. 22, etto gosodid allan yr athrawieth eilwaith yn helaethach.

Ar ol Husse Canlynodd Ferome, ei gyfaill anmyl, ac athro dyscedig o'r un ddinas. Yr hwn pan aeth i Constance o honaw ei hun i ymweled ai framd Husse, (fal y Cynorthwya'r naill aelod y llall mewn anghyflwr) Carcharwyd ef yno yn gaeth filain dros agos i flwyddyn, ac er iddo lithro unwaith, etto yr eilwaith yr ymddangofodd o flaen y gymanfa,argyhoeddoedd hwynt yn llym am waed Huffe, a phroffesfodd y wir grefydd yn nerthol, a daliodd hi hyd farw: am hynny lloscwyd ef wrth stanc cerfiedig ar lûn Husse, er Chwanegu ei alar; dywedodd y ddau ferthyr hyn wrth y Papistiaid, y caent atteb i Danm, ac iddynt hmythau am en gwaed ymben y can mlynedd. Ond darfu ir tan y laddodd yr athrawon fywhâu'r dyfcyblion yn Bohemia, lle'r ymnerthasant i ymddiffyn eu crefydd au bywyd, ac er ir Pab ar ymerodr anfon lluodd mawrion yw difetha hwynt, etto gorchfugafant y Papistiaid gwaedlyd mewn un brwydr ar ddeg cyn marw Zisca en Capten, a hynny mewn modd rhyfeddol, cans ychydig nifer oeddent mewn Cyffelybieth yw gelynion, a thrawei 'r fath ofn yn y Papistiaid, oni ffoent Cyn ymladd weithiau. Ac wedi 'r gwarediadau rhyfeddol hynny, mewn amfer tyfodd gwahaniadau rhwng y penaethiaid, a thrwy frâd rhoddwyd y deyrnas ir ymerodr; yr hwn ai Cymerth yn fwynaidd, ac a orchmynodd ir hen filwyr ymgafclu i fewn yfcuboriau er mwyn derbyn eu Cyflog yn heddychol, a Phan gafodd hwynt ynghyd parodd losci 'r yscuboriau a nhwythau ynddynt.

Yn Lloegr y Paratowyd yr un ymdrin ir ffyddloniaid, gan i llyfenwi yn Lolards, (sef lolium, art) hynny yw efrau: ac am hynny Ceiswyd eu chwynu, a'u llosci, a rhwystro eu cyfar-

fodydd.

Yr oedd un Gymro nodedig elwid Walter Brute o escobaeth Herifford, yr hwn oe'dd ddyscedig, ac yn dyfal gynghori eraill i dduwioldeb, er ei fod yn wr llyg, Argyhoeddodd ei wladwyr am swyno drwy eiriau, neu ddwir bendigaid, gan ddangos na lesodd

lesodd enw 'r Jesu i seibion Scesa AEt. 19. 14. eglurodd mor wrthwyneb i Grist oedd yr ymarweddiad gyffredin, gan sod Christ yn gorchymyn cariad, a'r Pab yn tywallt gwaed, ac ir esengil ddiddymu 'r desodau Cnawdol, a bod y Pab yn eu hailgosod hwynt i synu. Er gosod petisiwnau ar ddrysfau 'r Parliament am ddiwygiad grefyddol, etto ni cheid hynny drwy awdurdod ddynol yn yr oes honno: eithr rhoddwyd i farwolaeth y rhai ni addolent y groes, a'r bara yn y Cymun, a gosodwyd Cysreithiau caeth i chwilio am bob dyn a phob llysr yw difetha a'r y ddalieu allan y wir athrawieth er hynny chwanegeu rhisedi rhai duwiol, er syrthio rhai, cysodeu eraill; ond lleihâodd y Papistiaid beth, cans lladdwyd o honynt ddau cant o filoedd yn y rhyfel y fu rhwng dau Bâb,oeddent yn ymrysson ai gilidd dros naw mlynedd a'r ugain.

Gwnaeth Arglwydd Cobham ei ran yn pledio gyda 'r wir grefydd hyd farw, tystiolaethodd iddo gael grâs i ofni Duw, er pan dderbyniasei ef athrawiaeth Wiccliffe, ai fod o'r blaen yn byw mewn amryw bechodau ynghymdeithas y Papistiaid. Pan alwent arno i addoli 'r groes, estynnei allan ei freichiau, gan ddywedyd Dyma groes o wneuthuriad Duw, (gan feddwl ei gorph tra'r oedd ei freichiau ar lêd) ac etto nid addolwch, onid erlidi-

wch fi, anrhesymol ynten addoli croes o waith dyn.

Merthyrwyd un ar bymtheg ar ugain ar unwaith, ac ymhen y mis trawodd Duw dafod Arundel Archescob Caergaint, fel nad allei na llyncu, na llefaru amryw ddyddiau Cyn ei farw, a chydnabyddod llawer yr amser hwnw gymwysed oedd barn Duw yn erbyn yr hwn oedd mor fywiog yn Ceisio gostegu gwir bregethwyr yr efengil, yn yr oes hon y gorchmynwyd dau wyl i Fair.

Ond mae Duw yn dychwelyd at y byd a mawr drugaredd, ac yn rhoddi dawn i ddyn y brifiodd yn hyfforddiant mawr ir efengil, fef celfyddyd preintio, mynnei'r fcrythur i ddynoll ryw gydnabod mae o'r nef y mae cyfarwyddyd yn dyfod i drin y ddaiar, fel y caffo dun lunieth Corphorol Ifai. 28. 24. ynteu ltwyr y dylid fendithio Duw am y modd hwn i amlhâu llunieth yfprydol, ynghylch mor fuddiol a dawn y tafodau yn amfer yr Apostolion.

Oed. Chr. 1439.

Cyn y pryd hyn yr oedd yr Srythurau a llyfrau da eraill yn anaml, an yn ddrudion, o herwydd meithder eu scrifenu: prof-wyd ar lw yn erbyn proffesswr mewn llys pabaidd yn y flwiddyn 1429. iddo roddi un swllt ar bumtheg ar ugain am y testament newydd yn Llundain: tebygol y Costiatei'r bibl Cyfan y tri chymaint, am yr hyn fwm y gallesid purcasu hawl i gryn dyfyn o dir yn yr oes honno. Ond yn ein dyddiau ni aml a rhâd yw llyfrau da, ac yscolion yw dyscu, am hynny hawsach cael gwybodaeth o air Duw, yr hyn sydd yn ddyrnod pen ir Anghrist: am fod anwybodaeth yn Cadarnhâu Cyfeiliorni, fel y mae oerni yn caledu'r pyg, a goleuni ai gyrri gilio, fel y gwna'r tân ir

plwm ymollwn.

Ystyr rhaglunieth Duw, pan oedd yr Eglwys yn amlhâu ac yn dysod o'r Aipht y rhoddes ef ei ewyllis yn gyntaf yn scrifennedig, a phan oedd ar amlhâu a gwaredu ei bobl oddiwrth Babyddieth, caniadodd ei scrythurau yn breintiedig gyntaf. The y flwyddyn o oedran Christ 1453. darsu ir Turciaid ynnill Constantinopl, prif ddinas ymerodraeth Gristnogol y ddwyrain dros yn cant ar ddeg o flynyddoedd, sef er amser ein gwladwr Constantinus yr hwn ai hadeiladodd hi. Gosidus syddei mynegu a chlywed dosted fu ei disrod. Gorescynnodd y Twrciaid Creulon yn yr oes hon ddau cant o ddinasoedd, a deuddeg o deirnasoedd, a dwy ymerodraeth Ghristnogol, a hynny yn amser yn oi brenbinoedd: heb law y teirnasoedd enwog y dreisiasant drwy sin arsau gynt a chwedi.

Yr achosion amlwg o lwyddiant yr Anghred hyn ydoedd lawer. Sef.

Oblegid ir Christnogion ymlygru gan mwyas, heb roddi iawn ymddiried ynghrist, ond dewisent St. George a St. Dennis, ar cyfriw yn ymddissynwyr iddynt, gan adel Iesu heibio, heb yr hwn nis gallent ddim. Ioan. 15,5. Ac yr oeddent mor silain yn erbyn eu brodyr y ddilynent rym yr esengil, ac oedd y Twrciaid yn y rhai y brossessen ei sfurs hi, ie mor amhûr ydoedd buchedd y rhan swyas o'r Christnogion, oni orfu i Grist dangos barn arnynt er tystiolaethu yngwydd ei elynion mor ansodlon oedd es i bechodau y rhai a ymhonnent oi enw es; ac mor gâs oedd ganddo anwiredd, i hyn ystyriwn yr histori yma.

Wedi

Wedi ir Twre wneuthur Cyngrair a brenin Polonia, ac Hungaria, a symudei fuddinoedd ymaeth oddiwrtho ef yn ddigon pell, gwelei'r Pab y gallei'r brenin gael barr wâg i ynnill peth oddiar yTwrc os torrei ei ammod, ar hyn gwnaethpwyd rhuthr am ben y Twrciaid a nhwy heb ddigwil dim o'r fath beth, a phan oedd y Twrciaid yn y frwydr ar golli'r maes, tynnodd eu brenin hwynt oi fynwes yr y sgrifen lle yr oedd ammodau'r Cyttundeb ar lawr gan ddywedyd, O Grift os myti Ddum fel y dymedant, acy tybion ninnau dy fod ti. dial yr anffyddlondeb hwn ary bobl sy'n professu dy enw ds, ond au gweithredoed yn dy wadu Ar hyn aeth y Twrc yn drech er ei fod o'r blaen ar y gwaethaf. Amseroedd eraill pan aent ir frwydr dan gablu Christ, gorchfygid nhwythau, ond y naill amser gyda'r llall caniododd Duw iddynt fod yn fflangell lifeiriol yw bobl anufudd, odid ddinas na thref drwy Aga, Affr.ca, a rhan famr o Europa, lle ni wnaeth yr anghred geirwon hyn i waed y Christnogion ffrydio, ar rhai y arbedi eu cleddyf,a werthid fel anifeiliaid o farchnad i farchnad i dynnu yn lle ychen, neu i wneuthur thyw galedi arall. Ac yn awr ni chaiff y Christnogion y fydd dan drêth drom ymysc y Twrciaid, mor ymgynnill ond yn ddirgel, na bod mewn fwydd, na gwisco arfau, na dillad chwaith o'r un fut a hwynt, na gwrthwynebu un cabl-air yn erbyn Christ; ac os dywed ant ddim yn erbyn Mahomet, cant eu llosci; A'r peth truanaf o'r cwbl yw orfod iddyn ymadel au plant i ddwylo gelynion Christ yw dwyn i fynu megis mewn monachlogydd yn y gau grefydd, ac i ddyfcu traenio, fel pan dyfont, ac anghofio eu rhieni (cans ni chânt fyth moi hadnabod mwy ar ol eu tynnu oddiwrthynt; yr ymladdont yn fedrus yn erbyn yr efengil.

Yn Lloegr Lloscwyd pobl dduwioll am ymwrthod'a phabyddieth. Tra yr oeddint yn llosci un o honynt yn cheaping Sadberie, torrodd tarw baitiedig yn rhydd, ac a whyliodd y Dollor Whittington a gondemniasei'r merthyr, gan lysco ei bersedd ef hyd yr heol wrth ei gyrn, heb gwsfwrdd a neb arall yn yr holl ymwasc. Etto ni chymereu'r erlidwyr ddim rhybudd: eithr cupiasant John Browne oi dy, ac ni chasodd ei wraig moi hanes ef, nes ei ddwyn ef yw losci yn agos yw gartres: a thra'r oedd

1506.

ef

efyn y Cyffion yn aros ei ddihenydd, mynegodd yw wraig fal y darfuafei ir Efceb losci ei draed ef hyd at yr escyrn, yw gymell ef i wadu ei ffydd: ac wedi dymuno arni, ai blant barhau yn ofn Duw ymroddodd ir tân.

A Thomas Man a folianodd Dduw am ei wneuthur ef yn offer i droi saithgant at y ffydd yr oedd ef yn marw

drofti.

Yr oedd cynulleidfâu mawrion o bobl dduwiol yn ymgyfarfod heb wybod ir Escobion yn amryw tannau yn Lloegr, ond
wrth gymell y wraig i dystiolaethu yn erbyn y gwr, a'r plant
yn erbyn eu rhieni, a'r naill frawd yn erbyn y llall, cafwyd yfpysrwydd pwy oeddent yn dyscu i eraill wersi o'r testament
newydd, a'r credo a'r deg gorchymyn, ac yn darlen neu yn
gwrando yr Scrythurau sae sonaec y nôs, a tharswyd hwynt fel
y defaid gan y bleiddiaid:

Er nad oedd ond ymbell ddarn o'r scrythyrau yn saesonaec, a rheini yn waharddedig drwy gyfraeth y deyrnas, ac heb fawr bobl lythrenog hyd y wlâd y fedreu eu darllen, etto rhyfeddol amled oedd y rhai y gawsent râs wrth eu clywed mewn cornelau, a gwelwyd gwendid Duw yn gryfach na dynion, I Cor.

1. 25.

Ynghylch y dyddiau hyn y prophwydodd rhai duwiol y glanheid yr Eglwys oddiwrth ei llygredigaeth, ac yr ail blodeuei purdeb yr eiengil: digwyddodd hefyd rai rhyfeddodau. Syrthiodd croefau gmaedlyd, a llûn hoelion, a gmainffon ac yfpwng ar miscoedd pobl yn Germania. Tra yr oeddid yn Rhusfain yn Cysfegru prif Escobion, tramodd temestl angerddol yr Eglwys lle'r oeddent, oni Syrthiodd yr agoriadau o lam delm Pedr. Angwanegodd dysceidieth, a phreintwyd llitrau'r hen athrawon, drwy lafur Erasmus ac eraill. A chysododd llawer o wyr duwiol dyscedig i chwilio'r scrythyrau yn yr ieuthoedd, ymha rai yr scrifennaseu'r Prophwydi, a'r Aposiolion hwynt. Sef, yr Hebrew, ar Groeg, a chawsant ddwfr y bywyd yn loiwsach yn y sfynnon, nag yn mws y Pab.

Scrisennodd Luther, a Melanchton, a Zwinglius, a llawer eraill yn erbyn marsiandiaeth, ac eulynaddoliaeth y Pab: Na thaleu yr Pardwnau ddim y ansonei ef i bob gwlad yw gwerthu am arian, ond

bod maddenant Pechod drwy flyddynghrift, ac y dylid addeli yn ol ewyllis Dum ac nid In ol coel y Pab. Ar hyn casclodd Imerodr Germania gymanfa fawr o boll lywodraethwyr ei wledydd i ddinas Wormes, lle yr anfonwyd am Luther i bledio ei achos. A phan amiygodd yr Imerodr wrthwyneb i ddywygiad crefydd ceifiodd ei gyfeillion gan Luther nad anturieu fyned ir ddinast attebodd ynteu: Yr aci ef i mewn yn Enw'r IESV, er bod yno gymaint o gythreuliaid yw wrthwynebu ef, ag oedd o gerrig ar bennau r tai. A phan ddaeth ger bron, ymadroddodd yn galonog ymhlaid yr efengili; gan yspyssu yddint Na ddylid coelio angel o'r nef Gal 2. cwaethach dynion ar y ddaiar yn erbyn gair Duw.

A'r flwyddyn gwedi hyn scrifenodd y Pab ar Benaethiaid Germania oeddent ynghyd yn Norenberg, i ddymmo arnynt chwareu yr meddygon gofalus, a serio Cancr Luther a thân. Oea. Chr. fal na thaneu ymhellach. Ond attebalant iddo, fod ei reolaeth lygredig ef yn blâ ir byd, am fod y gollyngdod y wertheu ef oddiwrth bechod, ai benyd yn y byd hwn, a'r purdan, yn gwneuthur pobl yn anuwiol, gan hyderu y gallent gyflawni euchwantau, ac achub eu heneidiau am ychydig arian, gan benodi unghylch cant o feiau anafus oedd yn Cyd galyn pabyddieth.

O hynny allan ymofododd y tywyfogion i fwccro'r pregethwyr, a'r bobl dduwiol i addoli Duw mewn purdeb yn gyhoeddus, ac nid yn unig mewn tyllau fel o'r blaen. Cafodd gweinidogaeth Zuinglius, a Leo Juda dycciant mawr yngwladwrieth Helvetia, lle gorchmynodd y Swyddogion losci yr delwau, a bwrw ymaeth ddefodau llygredig, a phregethu gair Duw yn aml ac yn blaen, gan gyhoeddi eu bod yn dal fulw fel yr oedd yr offeiriaid Pabaidd yn arfer eu ofergoelion er mwyn elw, a derchasu'r Pab, a bod gweinidigion esangylaidd yn ceisio budd eneidiau, a derchafu Christ: ie ymha ddinas bynnag neu deyrnas y cafeu pregethiad yr efengil ychydig rydid, Syrthieu'r offeren a'r delwau i lawr yno, fel Dagon gynt o flaen yr Arch. Ac yn gymaint nad ellid disgwil amgenach na chyfodei Ceidwad y Carchar uffernol waedd ac erlid ar ol y Carcharorion aethent yn rhyddion oddiwrtho ef drwy ffydd yn Griff, ymunodd twy fogian Germania ac arglwyddi dinafoedd breiniol mewn protefatiwn, fel cyhoedd ddatcan eu meddwl i gyd gynal du1522.

wygiad, ac am hynny y galwyd hwynt yn Brotestants.

O hyn allan aeth y Papistiaid yn greulonach, megis eirth wedi colli eu cenawon, wrth y Protestaniaid y sydden dan eu palsau hwynt: gan dynnu aelodau rhai a gefail, a chladdu eraill yn fyw, a llosci eraill yn ylw, a chrogi eraill. Ac er na ddissoddeu eu gwaed hwynt mo boethder digosaint yr Angrist, etto troe llawer at râs Duw, wrth weled dioddesgarwch y merthyron diweddaraf megis y rhai Cyntas.

Encyd wedi torri pen George Scherter (y droeseu lawer at Grist yn ei fywyd) ac ir Corph farw ynhyb pawb, trôdd ar ei gesn, ac a roddes y troed deheu dros yr asswy, ac felly ei ddwylaw, yn groes, wrth weled ihyn ofnodd pawb, a chredodd llawer yw athrawieth es, cans addawsei iddynt a rwydd oi fod ef yn marw

dros Grift.

Yr oedd un yn Mount Peliers yn Bodloni ymwadu a ffydd y Protestaniaid, er mwyn cael myned allan o garchar, a chyttunodd y Papistiaid ir peth; ond iddo gymeryd hyn yn benyd arno; sef edrych ar losci un oi hên gymdeithion yn y ffydd, yr hyn y wnaeth ef: ac wrth weled mor gysfurus yr oedd hwnw yn marw, gwrthododd wadu, eithr dewisodd ddioddef drosti.

Er maint fu blinder eraill, etto cafodd Luther farw ai ben ar y gobenydd yn heddychol, ar ol iddo dros naw mlynedd ar ugain bregethu yn fuddiol, a gweddio yn nerthol, ac yfcryfenu yn orcheltol, a chael gwarediadau rhyfeddol, a dilyn buchedd Sanctaidd. Pan fyddeu golud yn dyfod atto, ofnei yn ddirfawr rhag bod Duw yn cynyg ei wobr iddo yn y byd hwn, gan ddywedyd, Na chafei Duw fodloni mono felly. Y diwrnod Cyn ei farw yr oedd ymddiddan ar ei fwrdd ef ynghylch y Nef, a ydoedd y fainct yn adnabod eu gilidd yno; A thra'r oedd ynteu yn eistedd yn egwan gyda hwynt yw bryd bwyd, adroddodd ei dyb, mae fel yr adnabu Adda Efa ymharadwys er na melsei moni erioed o'r blaen, felly y bydd Cymdeithas y rhai perffaith yn y nêf, er na melsant eu gilidd mewn Cyrph gogoneddus erioedo'r blaen.

Yn yr Hispaen mae yr ymgais melltigedig yn llâdd llawer o rai duwiol dyscedig a boneddigaidd. Teifl y Ceisiaid hyn y neb y fynont i garchar tywyll du, lle ni chaiff y Carcharor na darllen, nac yscrifenu, ac os dywed y plentyn air dros ei dâd caeth

caiff yr un triniad ac yntef, am ddymune yn dda i heretic. Dirdynnir yno, a llwythir a heirn yn greulon, ac yn ddirgel.

Ymysc eraill y ferthyrwyd yn yr Ital, nodedig fu dioddefgare mch Pomponius Algerius y/colhaig o Padua: yr hwn pan garcharwyd ef am ei zêl i bur grefydd , yscrifenodd at ei frodyr, Iddo effel Samplon gael dil mel ymol y llew, a pharadwys hyfryd yn y daiardy drewllyd, a llawenydd nefol yn yr ogof uffernol, ar lle bydden eraill yn crynu, ei fod ef yn ymhyfrydu, a bod Christ mor fmyn a chadw Cymdeithas ai weision yn y Carchar isaf. Seliodd v ffydd ai waed yn Rhufain, wedi hyn condemnwyd vn cant ar bumtheg yn Calabria gwlad or Ital, lle y derbyniafid yr efengil yn ewyllyscar a thorrodd y Papistiaid wythi gwaed pedwar ugain o'r Protestaniaid yn yr un diwrnod a chyllell gigidd, gan eu lladd fel defaid ol yn ol: yr ydoedd y merthyron mor fodlon i farw, a'r dihennydwr mor waedlyd yn taro ei gyllell rhwng ei ddannedd, tra fyddei yn ymaffyd yn y naill ar ol y llall onid oedd yr edrychwyr yn wylo gan erchylled oedd y golwg,etto ni orphwyfasont nes dinistrio dwy dref, a mil oi trigolion.

Yr un ffunyd y gwnawd yn ffrainc, a'r Waldefiaid yn Merindol a Cabriers, y rhai a ddaliasent burde byr efengil yn drefia. dol er vs talm o flynyddoed, lle y lladdwyd y gwyr a'r gwragedd, a'r plant, heb arbed neb a chyflawnodd y Papiftiaid yr un peth ac yr ydoedd yr Apostol Faga pen 5, 6. yn achwyn rhag. ddo, Condemnasant a lladdasant y cyfiamn, ac ynteu heb Sefyll yw herbyn. Y Cyfryw, zêl waedlyd i Babyddieth y barodd i Duc Safor, erlid yr un bobl yn ei arglwyddieth ynteu, Sef Piedmont, tany mynydd Mynen, gan rostio rhai o honynt wrth dân araf, a chaethiwo eraill mewn llongau, a gyrru eraill i lechu ir

creigiau.

Ynghylch hyn bu Calvin yn bregethwr hynod yn Geneva, yr hwn oedd yn studio 'r gyfraeth ar y Cyntaf, nes i Dduw ynnill ei galon ef at yr fcrythurau:yr ydoedd ef yn un o'r pregethwyr puraf, a chyflawnaf o ras a dyfceidieth, a'r y fu er amfer yr Apostolion, daeth llawer o'r Ital, a'r Hispaen, a lloegr at ei weinidogaeth ef, o ran arogl y bywyd oedd ynddi, dûg lawer o boen , a chystudd yngwaith yr arglwydd, er bod Duc Savoy Ons!

yn cenfigenu wrth ffyniant yr efengil yn y ddinas enwog hon, etto ymddiffynodd Duw y dinas ai eglwys yn ei erbyn ef. Ar ol Calvin bu Beza yn golofn yn eglwys Geneva, yr hwn oedd lawn o olud, a dyfc, a goruchafieth: ac wedi ir Arglwyd ei ddaroftwng ef drwy ddolur, ymrôdd i ogoneddu ei waredwr yngweinidogaeth yr efengil, gan wneuthur ammod a Duw yn ei gy.

fyngder yngeiriau'r Prophwyd Pfal. 142.7.

Yn Scotland bu Cnox yn athro llmy ddianus i adferu gwir rafol ddysc, rhoddodd Duw iddo ddawn i rhagfynegu Pethau yn
enwedig yn erbyn rhwystrwyr yr efengil. Anibenus fyddeu
portreiadu llasur a lludded Cymaint ac y gysododd Duw i alw'r
byd o dywyllwch i oleuni yn yr oes hon y tu hwnt ir mor, dyfal oeddent, a mentrus mewn dadlau Cyhoeddus i gau safnau
athrawon Papyddieth. Diwyd yn Pregethu, ac yn scrifenu,
addswyn yn dioddes, nerthol mewn gweddiau; rhaid ini ddywedyd yngeiriau Dasydd yr arglmydd a roddes y gair, mawr oedd
mintai y rhai ai pregethent Psal 68. 11.

Yn Lloegr hefyd bu tystion sfyddlon i Dduw y pryd hyn, megis Bilney yr hwn wrth glywed llawer yn dywedyd, na chlymsent er ioed sôn am adgysodiad y Corph, (cans ni ddeallent mo'r credo Lladin, tosturiodd wrth ei wladwyr, a phregethodd ymhob man y casei rydid ynddo; ac yn y maesydd, ac o dy i

dy, nes ei losci am ei boen, efe drodd Latimer at Dduw.

Hynod su gwaith grâs hefyd yn James Bainham, gwr o gystraeth, a mab i farchog, yr hwn drwy gôsp y gymellwyd ai enau i wadu sfydd ei galon, ond Cyn pen y mis wedi iddo gael rhydid ei gorph, yr oedd ei gydwybod ef yn gaeth, nes iddo fyned at gynulleidia ddirgel o'r bobl dduwiol, a chydnabod eu gwymp yn edifarus, aeth hefyd ir eglwys blwyf ar y Sabboth, a'r testament newydd Saesonaec yn ei law, a mynegodd ir holl bobl dan wylo dagrau heilltion, fel y darfuaseu iddo ef wadu Duw, a dymunodd arnynt faddeu iddo ef, gan eu Cynghori i ochelyd dicter Duw, au galw hwynt yn dystion, ei fod ef yn dychwelyd at y gwirionedd eilwaith, yr hyn yscrifenodd ef at yr Escob hefyd. Am hyn Carcharwyd ef yn fileiniach nag o'r blaen; gan ei gadw yn y cystion a heirn ar ei draed bumthegnos yngrlô-dy'r Escob, ai stlangellu yn fynych, ac er diwedd ei losci wrth

Oed. Chr. 1532. Stanc. A thra yr oedd ef yn tân ai aelodau wedi hanner llofci, dywedododd wrth y Papilliaid, Yr ydych yn gofyn am ryfeddodau gennym, gwelwch yma yn awr ryfeddod. Cuns nid wyfi yn teimlo mwy o boen y tân hwn, na Phe byddwn ar wely mân blu, neu un o bêr lysiau.

Ar ol hwn Canlynodd John Frith, yr hwn y scrifenodd mor fuddiol o'r Carchar, ac y siccrhâodd ymadrodd yr Apostol, na rwymir gair Duw; cans derbyniodd Craumer ac eraill adeila-

daeth oddiwrth ei waith ef.

Ynghylch hyn y collodd y Pab ei awdurdod yn Lloegr, fel na chydnabyddid ef yn ben ir Eglwys, ac am hynny na roddid un tammed bras yn ei fafn ef mwy. Ac y bu Tyndal gwr o gyffiniau Cymru yn hyfforddiant mawr i wir wybodaeth, cans cyfieuthodd a phreintiodd yr ferythurau yn faefonaec, ac anfonodd hwynt yw tanu yn Lloegr, a llyfran buddiol eraill, a thicoiafant. er iechydwrieth i laweroedd yn yr oes honno, ar hyn Cyffrôdd y rhai oedd yn caru tywyllwch, fal ferusalem wrth eni Christ, ac ni orphwyfafant nes cael ei losci ef ai lyfrau; tra yr oedd yn disgwilei ddiwedd, efe drodd geidwad y Carchar ai dylwyth i ofni Duw. Pan wahoddodd ei wladwyr Mi Tyndal iedrych ar gonfurwr y fyddeu arfer o wneuthur pethau rhyfeddol,drwy ei ffydd attaliodd ef nerth gythreulyg y Jwgler, yr hwn wedi chwylu yn fwyno, ac heballu gwnenthur dim oi gynefin gastiau. gyfaddefodd fod rhyw un yn y ftafell yn diddymu ei feil ef. Er bod y Brenin Harry 8. yn bwrw i lawr awdurdod y Pab, etto nid ymwrthododd ai athrawieth ef, am hynny dygpwyd Lambert Gydweithwr Tyndal yn yr efengil, i bledio ar gyhoedd a dêg o'r escobion ol yn ol o flaen y brenin, yr hyn y wnaeth ef yn orchestol, cans yr oedd Duw wedi ei gynyscaeddu ef a Zel, ac a dysceidieth ragorol. Ac am ei dystiolaeth lloscwyd ef yn Llundain, A phan oedd ei holl gorph ef yn ffaglu, cododd ei ddwylaw i fynu, ai tufedd yn goleuo fel Canwyllau, gan lefain with y bobl, Neb and Christ, neb and Christ,

Ar ol hyn lloscwyd llawer o'r bobl dduwiol yn Lloegr, a thorwyd pen Arglwydd Cromwell yr hwn ydoedd ir ffydloniaid fel Obadiah ynhy Ahab. Ymysc eraill hynod fu ffydd llestr gwan sef Anne Ascew gwraig fonbeddig; yr hon y ddangosodd

Oed. Chr. 1538.

Ad O has

yw herlidwyr, fal yr oeddent yn gwrthwynebu'r yfpryd glan, y rhai ai racciafant hi yn greulon, oni thynnafant agos ei holl gymalau ai hefcyrn oddiwrth eu gilidd, eisieu caffael genddi wadu ei ffydd, neu ochan dain ei phoen, Ac er ei bod hi o dylwyth ardderchog, a chynnig iddi bethau mawrion am droi yn Bapist, etto gwrthododd y cyfan, ac ymroddodd i ddiweddu ei dyddiau yn tân er tystiolaeth yr Efengil.

Oed. Chr. 1546.

Och. Clir.

Gwelwyd yr un dewrder mewn gwraig rasol yn Scotland, yr hon y sarnwyd yn heretic, eisieu iddi alw ar Fair, gyda'g ar Grist pan fyddeu hi mewn gwewyr escor, a phan oedd hi yn cymeryd ei chenad ai gwr (yr hwn oedd hefyd i gymeryd ei farwolaeth gyda hi am ei ffydd) annogodd ef i lawenychu, ac eb hi, Ni ddywedaf nôs dai chwi, cans yn ebrwydd ymgyfarfyddwn

ynheirnas nef.

Yn y flwyddyn 1547 gwelodd Duw yn dda roddi ynghalon y brenin Edward 6, ai gynghorwyr ferch ir wir ffydd, a gallu yn eu dwylaw yw hyfforddi . Ac er nad oedd y Brenin ond bachgen, etto fel fosiah brenin daionus ferusalem, parodd ymofyn a gair Duw, ac ufuddhâu iddo, ie arferodd Duc Somerset y pennaf o Arglwyddi'r cyngor ei holl egni mewn zêt grasol i fwrw eulynaddoliath i lawr . A thrwy Act o Barliament diddymwyd y Cyfreithiau caeth gwaedlyd y wneuthid o amfer i amfer i orthrymu grym yr efengyl, ond cododd ynghylch dengmil o wyr Cornwall ein cydgenedl ni, a Defonsire. yn arfog i wrthwynebu diwygiad y ffydd, gan geisio'r gyfraeth gaeth yn ei herbyn i fod eilwaith mewn grym, a'r offeren Lladin, i hyn attebodd y brenin, Nad oedd achos i ddeiliaid gwyno rhagddo ef, am yscrifenu cyfreithau a llaeth yn lle gwaed, ac nad oedd y llyfr gwalanaeth ond yr un yn Saesonaec, ac oedd o'r blaen yn Lladin, er ei fod beth yn llai o herwydd gadel allan o beno ef rai pethan anweddaidd oedd yn yr offeren Lladin, a bod yn well iddynt glymed y gweddiau yn yr iaith y ddeallent - A chan na rodent le i reswm, gorchsygwyd hwynt mewn dwy frwydr, er eu bod yn fwy eu rhifedi na byddin y brenin.

Yn yr un achos cafodd gwyr y brenin Edward fuddugolieth yn Scorland, er ir Papistiaid hynny ddwyn y Bara mewn blwch, a'r delwau eraitl yr hyderent arnynt, gyd a hwynt ir maes. lle lladdwyd tair mil arddeg'or Scotiaid, a chant yn unig or Saeson, digwyddodd hyn ar yr un diwrnod ac y lloscwyd y del-

wau yn Liundain.

Darostyngwyd hefyd y gwrthryselwyr yn Norsfolke a Sire Eboroc. A churwyd gwyr Freinc yn sersey. Yn yr amser hwn rhoddwyd biblau Sa sonaec i bob plwyf yn Lloegr, a golodwyd allan y llyfr Homili i gynorthwyo y lleodd oeddent weigion: cans anhawdd ydoedd cael pregethwr ymhob plwyf cyn gynted ar ol troi ymaeth gymaint o osfeiriadau pabaidd. ond gan nad oedd y deyrnas yn dwyn Frwyth cysattebol ir llafur, a'r hâd, a'r cafodydd nefol yr oedd Duw yn ei ganhiadu iddi, gadawodd ir Papistiaid ei batingo hi eilwaith, a llosci 'r Protestaniaid yn aml, i edrych y ddygei sfrwyth gwell gwedi. Cans ar ol ir frenhines Marie addaw yn deg ir Protestaniaid er mwyn cael y goron, galwodd Barliament i swrw i lawr y gresydd y gawsei rydid gan ei bramd Edmard, a gosododd Babyddieth i synu eilwaith, ac i hysforddi ei phwrpas priododd Philip brenin Hispaen.

Ac er rhybuddio 'r byd o'r peth oedd ar ddyfod, gwelwyd dau haul yn Llundain, ac enfys ai chefn yn ifaf, ai dau gorn i

fynu, megis pe buasen 'r nef ar fedr Saethu tuar ddaiar.

Yn y brofedigaeth danllydd cymellwyd rhai i wadu eu ffydd, megis yr fustus Hales, yr hwn wedi bynny ai boddodd ei

hun o dra gofid calon.

Ac wedi dihenyddio yr arglywyddes Jane Gray Christnoges gyslamno zel, a gwybodaeth rasol, amhwyllodd yr Justus Morgan ai barnaseu hi i golli ei phen, a llesodd nes ei sarw, am dyng

nu 'r arglwyddes fane oddiwrtho et.

Yn y flwyddyn 1555 âr drydydd o deyrnasiad y frenh. Marie, y dechreuwyd llosci 'r Pregethwyr duwiol ar Gyntaf o honynt y dorrodd y brise, oedd Mr Rogers. Yr hwn, pan arweinwyd ef o gaeth garchar ir tân, a chyfarfod ar y ffordd ai wraig ag un a'r ddeg o blant, y rhai pe gallasent y ddiffoddasent y tân ai dragrau; ni rysodd garu Christ ai wirionedd yn twy noni wraig, na'i blaut ai fywyd hefyd. A gorfoleddodd y brodyr yn ddirfawr weled Cadernid ei ffydd es.

Ac wedi hwn canlynodd Mr Saunders i wneuthur yrunrhyw dystiolaeth. Yr hwn yn ei ievenctid y roddasid yn sersiant, ond ni orphwysodd ei gydwybod ef nes troi at ei lytrau i syned yn bregethwr. Dangosodd fod yr offeren fel gwenwyn, lawer wedi ei gymysc ag ychydig lefrith; sef, llawer o amryfuseddau ymysc rhai scrythurau. Lloscwyd ei ynghoventri.

Felly hefyd y digwyddodd i Hooper Escob Caerfrangon, yr hwn wedi cau arno yn fanwl yngharcharau Llundain, (nid y doedd ryfedd cloi arno am ei fod yn dlws mor werthfawr) y anfonwyd i Gaerloim yw losci, lle yr ymgasclodd llawer yw weled ef, ac i weddio gyda'g ef, gan sendithio Duw am y grâs y dderbyniasent drwy ei bregethiad ddwys ef, cans dyweden, nad oedd pobl, heb ir yspryd fermi ymaeth en trachmantau gymwysach i Ddum, na châg amrwd yn fwyd i ddyn. Pan ddaeth at y stanc rhoddwyd ger ei fron ef yscrisen oddiwrth y frenhines i beri arbed ei sywyd ef, os troeu yn Bapist, ac wedi iddo wrthod y gau gymwynas hwnw, rhoddodd ei enaid i law Dduw, ar ol yw gorph ef ddioddef angerdd y tân dri chwarter awr heb swiccio. Tystiolaethodd nad allen un garu Christ ai enaid, a pherchi yr offeren ai gorph, mwy nag y gall gwraig serchn ei gwr ai chalon, tra y rhoddei hi ei chorph i eraill.

Yr achosion penas yngolwg dynion o serthyrdod y bobl dduwiol y pryd hyn oedd eu cesnogrwydd hwynt i Sefyll gyda'r scrythurau yn erbyn traddodiadau pabaidd. Gan wrthod addes y pâb yn ben ir eglwys, nag yn wîr aelod o honi, o herwyd ei dduygioni. Gomeddasant hefyd addoli lluniar, ar bara yn yr osseren; gan egluro nad oedd na chorph nag yspryd Christ yn bresenol ynddi, am hynny y dylid tynnu oddiwrthi beth bynag y fyddeu'r dial dynol. Ie ni chilient ymaeth er cael rhybudd oi perigl; cans dewisent goron ferthyrdod fel y bobl

rasol yn y brif eglwys.

Pan roddwyd dyfyn De Tailor (yr hwn y gynyddodd y praidd y ddechreuaseu Bilney ei gasclu yn Hadley), onid aeth y plwyf yn yscol ddyscedig) naccaodd ddianc, er bod ei berthynasau yn taergeisio ganddo ei arbed ei hun, eithr dywedodd. Na chaseu ef syth y fath achlyssar i ogoneddu Duw, a thrwy ddioddef dros ei esengyl es. Am hynny aeth i Lundain heb neb yn ei wilied es

ar hyd y ffordd. A phan ddaeth ger bron; tystiolaethodd y gwir yn hy. Ac yn y carchar llawenychodd yn enwedig am

gymdeithas yr Angel Bradford.

Yr oedd Carcharau Lloegr yn awr fal Eglwysydd llawn o'r bobl dduwiolaf, a hyfryd oedd weled eu rhinweddau, a chlywed eu Cynghorion, ai gweddiau. Wedi ei fwrw et i farw, a'r Swyddogion yn eiriol arno am gymodi a phabyddieth, dyweddodd Iddo dwyllo llawer yn Hadley; ar hyn tybiasant y troeu ef, hyd oni ddeonglodd y peth, sef y twylleu ef y pryfed yn monwent Hadley, am na chaent fwytta mo'i gorph Cnawdig ef, eithr gadawei

ei losci yn tân cyn y gwaden Crist; ac felly y bu.

Ac nid pregethwyr yn unic, ond proffesswyr Cysfredin hefyd fuont syddion byd angau. Cans wedi i Boner escob Llundain holi un Tomkins gwydd, ac am nad ymwadeu ai grefydd yr hon y ddilyneu ef yn ddiwyd, pwyodd yr Escob ef yn greulon, gan dynu gwallt ei ben ef ai farf, a chymerthgan wyll dair-dyblig olau, ac a loscodd ei law ef, onid oedd y dwfr yn Saethu allan o'r giau; etto nid oedd y merthyr yn teimlo gronyn o boen, am fod ei yspryd ef yn gyslawn o gyssur, ac wedi hynny lloscasant ei holl gorph ef yn Smithsield.

Felly y gwnaethpwyd ag William Hunter bachgen o ran oedran, a gwr mewn gwybodaeth, yr hwn, tra yr oedd ef wrth y stanc yn gweddio y geiriau hyn, mab duw tywyna arnasi, yn ebrwydd discleiriodd yr haul yn ei wyneb, er bod yr wybren yn dywyll

iawn, ac yn gymylog o'r blaen.

Yn Neheudir Cymru hefyd dioddefodd rhai am yr un achos, fef Escob Farrar, yr hwn y gyhuddwyd gan swyddogion malaisys ei escobaeth yn amser y brenin Edward, ac a garcharwyd ar gam, megis pe buaseu yn tueddu at Babyddieth; ac yn amser y frenhines Marie mynnodd yr un Cyhuddwyr ei losci ef am wrthwynebu pabyddieth. Wrth fyned i farw pan oedd un yn Cwyno iddodosted fyddeu ei boen, attebodd ynteu, os gwelmch fi yn aslonydd, na chieliwch fy athramieth a safodd yn llonydd ynghanol y tân, nes ei drengu.

Yr oedd hefyd un Rawlins Wynne Ynghaerddydd, yr hwn er eifod yn anllythrennog, etto wedi cyffroi ei feddwl i geifio gwybod, a dilyn ewyllis Dun, wrth wrando ar ei blentyn yn darllen yr Scythurau beunydd, y gafodd y fath wybodaeth a zêl, ac y droes lawer at ofn Duw, am hynny ar ol hîr garchar, llofcwyd ef yn ei dref gartrefol. Ac wrth fyned at y itanc gweleu ei gymydogion gyfnewidiad ryfeddol yn ei gorph ef, cans lle'r oedd o'r blaen yr Crynu gan oedran, yr oedd yn awr yn fyth inion,

ac wyneb Siriol.

In Ghaer-Lleon yn ymyl Gwynedd y lloscwyd George Marsh. Pregethwr duwiel, yr hwn pan glywodd fod ymofyn am dano ef, aeth i mewn o hono en hun, ac argyhoeddodd ei ddiodefgarwch ef lawer o bobl: oni orfu ir Escob bregethu i geisio gan bobl goelio mae heretic y loscasei ef, a chyn pen nemawr lloscodd puttain yr Escob (fal y dywedent) a bu ef sarw yn ierthyr i Venus. Dywedodd Marsh, fod Duw yn dyrnu ac yn nithio yr yd yn amser y frenhines Marie y hauaseu ef yn amser y brenin Edward, Ac y dyleu rhai dâ ddioddef mwy er mwyn Christ, nag y mae y rhai drwg er mwyn pechodigan eu bod yn dwyn carchar ag angeu, am ymddial, neu ledratta arian yw treulio ar eu chwantau.

A thra yr oedd y merthyron yn canmol Duw wrth y stanciau, yr oedd yr offeiriaid llygredig yn canmol y pâb yn eu gorfeddau, ond cyrhaeddodd llaw Dduw rai o honynt. Cans tra yr oedd offeiriad Crondall yn ei bre geth yn clodfori y maddeuant pechodau y dderbyniaseu ef oddiwrth genad y pâb iddo hun, ac ir plwyf, ac wrth hwnnw yn hyderu ei fod mewn cyflwr da, yn ebrwydd syrthiodd yn farw yn y pulpud, ac ni symudodd

fyth na llaw na throed.

Gwelwyd arwydd gwell ar un M¹ Faukes gwr galluog yn yr ferythurau: yr hwn pan oedd yn myned yw lofci eifieu dwyn ei blentyn yw fedyddio yn ol yr offeren, y gadarnhâodd ei gyfnefeifiaid yn y ffydd, y rhai ddymunafant arno pan fyddeu ef yn tân roddi iddynt arwydd os gellid gadw meddwl yn llonydd yn y fâth boen er mwyn yr efengyl, A phan oedd y merthyr yn tân, wedi Crychu ei groen, a cholli ei leferydd, a llofci ei fyfedd, oni thybiodd pawbiddo drengu, yn ebrwydd cododd ei ddwylaw (a nhwy yn ffaglu yn olau) vwch ei ben, gan eu taro ynghyd dairgwaith: yr hyn y barodd ir bobl glodfori Duw gyda bloedd fawr.

Ni bu ddim llai cyffurus helynt Bradford yn ei gyftudd; yr hwn y gawfeu râs mawr gan Dduw yn ievancja phan oeddid yn ei alw ef i weinidogaeth yr efengyl, yr oedd yn arswydus ganddo fel Moses gymeryd y swydd arno, o ran y dûb wael oedd ganddo am dano ei hun, nes i athro enwog ei argyhoeddi es, ai annog es, Nad attalien sara haidd oddiwrth eneidiau newynllyd, onid oedd ganddo fara gwyn yw roddi iddynt. Rhagddangosodd y deueu pla am broffessu 'r efengyl yn gnawdol, a chanlynodd y chwys marwol y pryd hynny. Pregethu, a darllen, a gweddio, a mysyrio oedd ei tywyd es, ar ei liniau y byddeu yn studio, dan fynych wylo, addiwyn, a sfyddlon a chysiawn o Zêl oedd es. Yscrifenodd sod y byd yn sodlon i Babyddieth, oblegyd nad oedd yr osferen yn Ceryddu neb am bechod, fal yr oedd pregethiad yr efengyl, a bod yr eglwys butteinaidd yn ymarwssio a d fodau brithion, ond bod yr eglwys briod yn blaen hebddynt, ac yn dêg oddifewn. Psal. 45.

Wedi ei garcharu yn amfer y frenhines Marie, cafodd y fath garedigrwydd gan ei geidwaid, ac a roddes iddo achlyffur i bregethu beunydd, a llenwi ei stafell o bobl dduwiol, ac yn fynech i gyfrannu fwpper yr arglwydd. Er ei fod ef unwaith yn ô anewyllyscar i swydd i weinidogaeth, etto yr oedd ef yn chwannog i ferthyrdod, gan ddywedyd yn ei weddi, pan ddaeth yr amser Custudd Cyffredin ar dduwioldeb, mele fi, anfon fi. Isai. 6.8. a gorfoleddodd ynghariad Duw, am iddo anfon am dano ef, fel Elias, mewn cerbyd tanllyd. Wedi ei rybuddio ef yngharchar oi farwolaeth, gweddiodd, a chynghorodd mor yfprydol ymyfc ei gyfeillion, a bu mor hyfryd yn ei enaid, megis pe buafeu yn y nêf eusus. Pan ddaeth at y stanc yn Smithfield,a dechreu cynghori 'r bobl, rhwystrodd y Siri ef, am fod yr ymwasc yn fawr, (fel y bydden with losci'r holl ferthyron, am hynny ofneu'r fwyddogion rhag Cythryfwl, a phryffurent i orphen eu gorchwyl) ond trodd Mr. Bradford at ei gyd-ferthyr, ga ei galonni ef, wrth vllyried y cafent y nos honno swpper llawen gydar arglwydd. Ar ol hyn llofcwyd mewn amry w fannau yn Lloegr y flwyddyn hon lawer o wyr duwiol, boneddigion a chyffredin; weithiau pedwar, weithiau Pump, weithiau chwech yn yr un tanllwyth dan gyffelfu eu ffydd yn rafol, ie yr ydoedd y fath nerth ynghyff. es y merchyron, ag y drodd lawer y fualent Bapistiaid yn amfer y brenin Edward, yn Brotestaniaid cynes yn amser y frenhines Marie. Cans gwelyd llawer o rasac o anwyldra Duw tuag at y rhai cystuddiedig y pryd hyn. G 3 Pan

Pan oedd Robert Smith wrth losci yn dymuno ar Dduw ddangos arwydd arno er daioni, wedi iddo fyned yn loun du yn tân, yn ddifymwth cyfododd yn ei feiyl, a churodd y bonion breuchiau vdoedd ganddo, i ddangos llawenydd ei galon. Yn Norwich hefyd carcharwyd un Mr. Robert Samuel Pregethwr grafol, gan ei gadwyno ef yn ei union fefyll wrth bôst, fal na chafeu onid blaenau ei draed i gynal ei holl gorph, ai benydio a newyn heb roddi iddo ond tri thammaid o fara, a thair llwyaid o ddwfr yn y dydd, a phan geisieu ysed ei drwnc ei hun nid oedd ddefnyn o ddwfr yn ei gorph yw wneuthur. yn y Cyflwr hwn Syrthiodd mewn llewyg, a fafodd un mewn gwisc wen yn ei ymyl ef, ac a ddywedodd, Samuel Cymer gyffur, cans ar ol y dydd hwn, ni newyni ac ni (ychedi byth mwy, ac o hynny allan ni theimlodd na newyn na fyched hyd oni lofcwyd ef. A chyn pen nemawr o amfer dygpwyd ef at y stanc lle y mynegodd, y weledigaeth yw gyfeillion, gan ddywedyd nad allei ef o ran gorchwyledd adrodd y fath gyssuron y gawseu ef gan Crift yn ei boenau. Pan ddaeth at y tan ni thybiodd y penyd hwnw ond chwareu, wrth y triniad y gawfeu ef gan erlidwyr yngharchar. O greulondeb Pabaidd! o ddioddefgarmch sanctaidd! Tystiolaethodd rhai iddynt weled ei gorph ef yn discleirio yn tân fel arian coeth.

Felly y ceisiodd yr vnrhyw erlydwyr lâdd Robert Glover gwn bonheddig drwy oerni, a gorthrymder yngharchar, ond nerthodd Duw ef yn ei gorph ai enaid, gan roddi iddo brawf o fywyd tragwyddol. Wedi iddynt ei gondemnio ef, bu anghysfurus ddwy nôs cyn ei losci: ond pan ddaeth at olwg y stanc, cafodd y fâth siccrwydd hyfryd o gariad Duw, oni churodd ei ddwylo ynghyd, gan lefain ar ei gyfaill yn llawen, a dywedyd, efe ddaeth, efe ddaeth, mor siriol ac un y gawseu ei waredu oddiwrth ryw berygl marwol, ac nid fel un yn myned iddo.

Ac fel y gwelwyd yn awr yn y brofedigaeth hon ffyddlondeb y merthyron, ac ymgeledd Duw tuag attynt yn eu cyffuddiau trymmaf, ai ddialeddau ar yr erlidwyr, felly 'r anghyflur y ddigwyddeu ir encilwyr llyrfion; megis i un West: yr hwn rhag ofn y ddarllenodd yr offeren yn erbyn ei gydwybod, a bu ef farw ychydig gwedi.

Eraill am y cyfryw wendid y fyrthient i flinder meddwl hyd

oni ddychwelant at Dduw, neu wnaent ben am danynt eu hunain, neu nhwy gasent ryw asiwydd arall. Fel y bu i Richard Denton gôs, at yr hwn yr ansonodd un o'r merthyron stlyring yn arwydd, gan gosio iddo ef ei fywiogrwydd yn y sfydd gynt, a dymuno arno brysfuro ar ol ei gymdeithion, Attebodd Denton, gmir ym, ond och ni sedrasi ddioddef fy llosci. Etto gwedi, trawodd tân yn ei dy ef, ac wrth geisio achub ei ddodresn, lloscwyd ef a dau oi dylwyth, gan ddioddes heb ddiolch yn ei achos ei hun, y peth a wrthodaseu ef yn achos hrist.

Gwelwn ynteu fod Paul yn caru Timotheus pan orchmynodd iddo gymeryd ei ran o gystudd yr efengyl, 2 Tim. 1. 8.

Gwelodd yr erlidwyr achos i ddychrynu pe gosodasent hynny at eu calonau; cans pan loscwyd Escob Ridley a Latimer yn Rhydychen, am iddynt dystiolaethu gyd âr efengyl yn ddiwyd yn yr eglwysydd, ac yscolion dysc, arhosodd Gardiner Escob Winchester un ôr erlidwyr penas heb ei giniaw hyd yr hwyr, nes clywed ir merthyron hynnu gael eu diwedd, ac yno eisteddodd i wledda gyd ai gyseillion yn llawen. Ond trawodd llaw Dduw es ar y bwrdd, oni chwyddodd ei gorph es, a Phoethodd y tu sewn iddo es, a bu farw ai dasod allan fel gloûn du.

A thra yr oedd un Hubberdin yn pregethu yn erbyn y Protestaniaid, ac mewn gwyn yn curo'r pulpid ai draed, fyrthiodd y pulpid, ac ynteu hefyd, ac ychydig gwedi bu farw oi

gwymp.

Etto ni pheidieu'r erlid. Eithr dygpwyd Philpott, un o gedeirn Duw ir tân yn Llundain. Yr oedd y merthyr hwn yn fab i farchog, ac yn yscolhaig mawr, a thrafaeliwr. Ymddadleuodd mor nerthol mewn cymanfa, nad alleu'r Papistiaid wrthfefyl yr yspryd a'r doethineb drwy'r hun yr oedd ef yn llefaru. Argyhoeddodd hwynt yn egniol oflaen arglwyddi'r cyngor, cans doeth, a duwiol, a dewr ydoedd ef. Am hynni cafodd ef gyda'g eraill helynt gaeth drymder gaiaf, mewn cyssion o heirn ynglôdy Boncr Escob Llundain: etto llawenychent a chanent psalmau. Yscrifenodd at ei gyd filwyr caeth, ei fod ef yn gobeithio y llareiddieu angerdd y tân, wrth fod Duw yn yscafnhâu trymder y carchar. Pan ddaeth at yr stanc, plygodd ei lîn, a dywedodd, talaf sy addunedau ynori o Smithsield. a chussanodd y stanc, gan ddywedyd

ddywedyd eilwaith, a wrthodafi ddieddef wrth y pren hwn dros fy mhrynwr, y ddieddefodd farwolaeth wradwyddus drofofi ar y groes? ar ol ei ferthyrdod ef Scrifenodd gwraig dduwiol at Boner, y byddeu raid iddo roddi Cyfrif am waed yr Abel gyfiawn hwnw, ac y gorfuddeu iddo ef, ai offeiriadau corynfoel (eilligant eu corynnau i wneuthur eu gwailt wrth eu clustiau ar lun coron) roddi bifwel ar eu penau i guddio nòd y bwysifil, am fod y wir grefydd yn anghwanegu wrth dywallt gwaed y merthyron, ac wrth dorri'r blychau hynni, yr oedd yr enaint gwerthfawr yn llenwi'r deyrnas ai arogl.

Hyfryd oedd gweled mor gariadus oedd y bobl dduwiol y fydddent rydd, yn gweini i gyfreidiau y rhai rhwym, yn enwedig amryw wragedd boneddigion a chyffredin, fel y rhai a ymgleddafant Grift hyd farw, ac a baratoefant berlyffiau iddo ef yn ei fêdd. Gwniau rai gryffau newydd ir merthyron hyn yw llosci ynddynt; (dioscid hwynt wrth y stanc hyd at y cryfau) gan ddywedyd y paratoent scarsiau i filwyr Christ i ynnill y frwydr olaf. Inteu hyspys ym fod yr un yspryd cariad yn

y rhai credadmy ymhob oes.

Scrisennodd Mr. Philpote sod patrwn eglur o nerth grâs Duw yn yr Arglwyddes Vane, yr hon er ei bod yn gysoethog, yn ievanc, yn anrhydeddus, yn dêg ei phryd ai gwedd, ac heb sod dan awdurdod neb, etto dirmygodd y cwbl oll, ac ymroddes i Groes Christ: Ac y cysodei hi yn y farn yn erbyn y rhai oeddent yn gwadu Christ rhag osn colled, fel brenhines y deheu yn erbyn y genedl gynt. Cyssessod hi ei hun yn amser enbydus, sod melysdra Christ yn ei hynnil hi fwyswy, ai bod yn blassu mwyniant y byd fal physygwrieth gwrthwynebus.

Ynechreu'r flwyddyn 1556 llofcwyd faith yn yr un tanllwyth yn Smithfield. a phump ar vnwaith yn Ghaergaint, yn y tân Canafant pfalmau, trâ'r oedd yr edrychwyr oi hamgylch yn

tywallt dagrau.

Yn Rhydychen dioddefodd Cranmer ferthyrdod, ar ol iddo gael llawer segfa gan y Papistiaid drwy ymddadlu, ac iddynt ei ddiûrddo ef, gan roddi am dano ef ddillad escobaidd ai diosc (sel y gwnaeth y milwyr a Christ wrth ei watwor ef a gwisc frenhinawl) Panaeth ef at y tân daliodd ei law ddeheu ynddo yn gyntaf

gyntaf, am iddo o'r blaen drwy wenieth ei elynion scrifenu ei henwa hi wrth papyr pabaidd, yr hyn y wnaeth iddo ef wylo yn chwerw-dost, rhyfeddodd llawer na syslodd ef ronyn yn y

tan er ei fod yn hen-wrbarf wyn.

Ar ol hyn lloscwyd chwech yn yr un tân yn Smithfield, ar un rhifedi yn Colchester, a digwyddodd i Boner losci dau wr duwiol yn yr un tân, a'r naill yn gripl, a'r llall yn ddall: ac wedi eu rhwymo hwynt gerfydd eu canolau wrth y slanc, bwriodd y cripl ei faglau ymaeth, gan ddywedyd wrth ei gydferthyr, Cymer gysfur fy mrawd, iacheir di o'th ddallineb yn awr, a

minneu o'm cloffni.

Lloscwyd llanc dall yn Ghaerloim am yr un achos a thranoeth merthyrwyd gwraig weddw a dwy o wyryfon grafol yn Smithfield, y rhai a ddaliafant y ffydd yn gadarn. Ac yn ymyl Llundain lloscwyd tri ar ddeg yn yr un tân, fef un ar ddeg o wyr, a dwy wraig, y rhai a safodd yn rhyddion yn tân, nes rhoddi eu heneidiau ir arglwydd. Wrth fyned a hwynt yw dihenydd, cauodd y siri arnynt mewn dwy stafell, ac wedi hynny aeth at y naill blaid, ac a daerodd yw Cymdesthion hwynt wadu eu ffydd, ac am hynny yrarbedid eu bywyd hwynt; attebasant iddo ef, nad oedd en ffydd hwynt wedi ei hadeiladu ar ddynion, ond ar air Dum. Aphan wnaeth ef felly ar blaid arall, cafodd yr un atteb.

Lloscwyd tri yn yr un tân yr Newberie, un o honynt oedd wr dyscedig o Rydychen, y gollaseu ei le yn amser y brenin Edward am ei Zel ir pâb, y pryd y cysaddeiodd ef wrth ei gysaill oedd yn gadel y deyrnas am yr un styfnigrwydd, fel hyn: Ir ydym yn dioddef llawer dros y Pâb, ond nid oes gennym y fath felysdra yn ein Calonau oddiwrth ei grefydd ef ac y welwn ni y Protestaniaid yn eu swynhau yn eu sfordd nhwy; yr ydym ni yn ymdrechu am ni wyddom ni pa beth, yn swy o ran ewyllis, na chydwybod, etto gwell genist syned i gardotta, na chael o honynt eu gair yr drechaf. Ond yn amser y frenhines Marie, er iddo gael y byd wrth ei sôdd, etto wrth weled cysfur a grassonrwyd y merthyron, trôdd yn

hollhawl at yr efengyl, a theimlodd yr offeren cyn fined iddo ei gwrando, ac y fyddeu gan arth gael ei baitio. Am hynny blinwyd ef, a dugpwyd ef ir tân, lle y dywedodd wrth ei gydfilwyr, Bydroch gyllurus, yn lle 'r marwor hyn ni gawn berlau, y mae

yspryd Duw in tyftiolaethu bynny in ysprydoedd ni.

Yn Garnsey y Lloscwyd gwraig ai dwy ferched yn yr un tân, yr oedd un o'r merched yn wraig i bregethwr, ac yn feichiog agos yw thymp; a phan dorrod angerdd y tân ei bol hi, Syrthiodd y plentyn oddiwrthi hi: Ac wedi ei gipio ef i fynu, ai ddwyn at y Swyddogion, gwnaethpwyd ag ef mor anghrugarog, ac y gwnaeth Pharao a phlant yr Hebreiaid, neu Herod a phlant Bethlem, gan ei fwrw ef ir tân at ei fam, er ei fod yn blentyn gwryw golygus, felly bedyddwyd a thân yr hwn a aned yn ferthyr, i dystiolaethu dynered mamaethod yw r Papistiaid.

Yr un fath hyffordiaid y gafodd morwyn ddall yn Darby, yr hon oedd yn byw wrth wau hofanau, ae a brynodd destament newydd; rhoddei hon geiniog fel yr ynnillei hi i ryw un am ddarllen iddi benodau ynddo, oni chafodd hi wybodaeth iach-

ufol; am hynny llofcwyd hi.

Yn y flwyddyn 1557 Lloscwyd saith yn yr un tân ynghaergeint, a phump ar unwaith yn Smithfield, a saith ar unwaith yn Maidstone, ac eilwaith saith yn yr un tân ynghaergaint, yr oedd un o honynt sef gwraig Benden y garcharwyd naw wythnos newn twll cyfync, ni chasodd hi un gwely i orwedd arno, na newid ei dillad, na dim llunieth, ond gwerth tair ffyrling yn y dydd, ac ni chasodd neb wybod ple yr oedd hi, nes yw brawd a'r foreucweth ei chlywed hi yn adrodd ei chwyn wrth Dduw mewn gweddi, ar ol hynny pan ofynodd yr Escob iddi, a fodlonei hi i fyned ir offeren, attebodd y gwyddeu hi yn yspyssach y pryd hynny nag o'r blaen nad oeddent hwy o Dduw am eu bod mor giaidd.

Merthyrwyd dêg yn yr un tân yn Lemes, a dêg eraill yn

Colchefter.

Yn y flwyddyn 1558 merthyrwyd rhai o'r gunulleidfa ddirgel y gyfarfyddent yn Islington. Tystiolaethodd yr Athro

ei fod ef yn Rhufain, lle y gwelsei ef gymaint o lygredigaeth ac y wnaeth iddo ffieiddio Pabyddieth. A bu ryfedd dioddefgarwch Cutbert Sympson y diacon, Pan boenwyd ef yn greulon, eisieu iddo ddangos y llyfr, lle'r oedd henwau'r bobl dduwiol oeddent wedi ymwneuthur i gyd addoli yn ol yfpryd yr efengyl, êr hynny dalwyd hwynt ynghyd gwedi, a llofcwyd tri ar ddeg o honynt. Carcharwyd gwraig dlawd, ddewr yn yn Scrythurau, yn Exceter, am iddi arghoeddi un ydoedd yn adgweirio delwau, y rhai anffurfiasid yn amser y brenin Edward Eb hi, yr wyti yn ynfy i wneuthur trwynau newydd ir delwau y gollant en pennan cyn bo h êr , pan fwgythid hi, atteben fod ei chalon yn sicer gyda Christ, pan gynygid iddi arian, dywedei ei bod hi yni myned i ddinas lle ni cherddent. Ac ynghylch wythnos cyn marw'r frenhines Marie, Lloscwyd pump yn yr un tân yn Ghaergaint. Pan farnwyd y rhain i farw, cyfododd un o honynt yn enw'r lleill eu gyd, ac wedi ei gynhyrfu gan Zêl ddirfawr, adroddodd escymundod yn erbyn y Papistiaid ag yspryd awdurdodawl, gan ddymuno ar Ddww ddangos barn arnynt er adeiladaeth ir deyrnas. A gwnaeth Duw yn ol gair eu weifion. Cans cyn pen yr wythnos bu farw'r frenhines, a fyrthiodd Pabyddieth yn Lloegr, ac yna dychwelodd yr Hispaenwyr adref. Ac er eu dyfod i Loegr i geisio diffodd yr Efengyl, etto hi enynnod râs yn eneidiau rhai o honynt, a hyfforddiafant wir wye bodaeth yn eu gwlâd eu hunain, onî erlidwyd yno lawer oi phlegy d.

Maith fyddei mynegi gymaint y ferthyrwyd yn Lloegr yn ystorm hon, am hynny mi a grybwyllais am ychydig o lawer, ac na bo ond fôn a chrybwyll am y fath beth mwy, ond gofodm'n ni hyn at ein Calonnau na chafwyd ynghymru yr un a roddes ei fymyd ertystiol aeth i air Duw yn yr amser hwnw (wrth y ddarllen-

ais i) oddieithr dan nen dri yn y debeudir.

Pan fu farw y frenhines Marie, agorwyd dryffau carcharau i lawer oeddent wedi eu bwrw i farw. A chafodd yr adar nefol y gauasid yn y cewyll, eu gollwng allan i byncio yn y Coed, ie Cafodd rhai fal foseph eu codi o garcharau i orseddau, yn amfer y trwm gystudd gwelwyd gofal Duw yn prysfuro gwarediad yw bobl.

H 2 Methodd

Methodd gan yr erlidwyr gyflawni yr hyn a ewyllyfient pan oedd gallu dynol yn eu dwylo, megis pan ddaeth marchog ai weision i lusco gwraig dduwiol ir offeren yn erbyn ei meddwl, trawodd ffit or gowt arno ef cyn dosted, ac y gorfu ei ddwyn ef adref, a gadel y wraig yn llonydd. A dywed Melancton, i angel roddi rhybudd i drosglwyddo Grineus dduwiol oddiar ffordd erlid periglus oedd yn dyfod am ei ben ef yn ddisumwth. Tra yr oedd yr arglmyddes Elizabeth yngharchar yn Woodstocke yn amser ei Chmaer, daeth un at ddeg ar ugain o wyr gyda'g ef yno mewn bwriad yw lladd hi fel y tybid, ond yr oedd y pen ceidwad wadi myned oddi cartref, a chwedi gadel siarse ar ei frawd na chasaeu neb siarad a hi; a'r gorchymyn y roddasid er gwneuthur ei charchar hi yn gaethach, y brifiodd yn fodd i achub ei bywyd hi; felly trowd ei chaethiwed yn ddiogelwch iddi.

Nid anhynod su ansodlonrwydd Dnw yn erbyn yr erlidwyr; ni chasodd y frenhines Marie ond yr aslwydd bwy gilidd wedi tywallt gwaed y rhai duwiol; (yr oedd Hezechias a fehosophat wrth ddiwygio pethau Cresyddol yn sfynnu, a Manasses eulynaddolgar yn methu) Bu newyn mawr yn Lloegr yn ei hamser hi, oni orsu bwytta mês yn lle yd. Hi gollodd Calice dinas enwog o Frainc, y suaseu ymeddiant y Saeson er' llawer o slynyddoedd: Gwradwyddwyd hi yn ddirfawr o herwydd ansfrwythlondeb ei phriodas. Gorchmynwyd ir Escobion a'r osfeiriadau roddi diolch yn yr eglwysydd am ei beichiogi hi, a gweddio am nerth iddi i escor, cans dymuniad ei chalon hi oedd cael plentyn i etifeddu r goron, y peth ni chaniadodd Duw iddi.

Yr hyn y gyhoeddodd i bawb fod offeiriadau yr Eglwys Gatholic (fel y galwent eu hunain) yn fiomedig, ac nas galleu eu offerennau dynnu enaid o'r pûrdan ir nef, mwy na

phlentyn o'r brû ir byd.

Hefyd collodd y frenhines ofergoelus honno ferch a chymdeithas ei gwr, a phryd na pheidieu ag erlid er dim a ddigwyddeu iddi tra fyddeu fyw, llonyddodd angeu hi yn fuan: a bu farw dan ochneidio, ac nid fel y merthyron dan byncio.

Go-

Goddiweddodd dialedd weinidogion ei chreplondeb hi hefyd. A daeth megis y clwy byrr yn eu myfc hwynt a yfcubodd vmaeth lawer o honynt yn ddifymwth. Bu farw'r Gardinal Pool Cenady Pab dranoeth ar oly frenhines. Cipiodd angau dilyfyd un Duning Chancellor Normich, a Jeffery Chancellor Salisburie. Bu farw Gardiner ai dafod allan , fel pe buaseu gyda Dives yn uffern tra yr oedd ef ar y ddaiar, heb ddefnyn o ddwfr yw oeri. Ofnodd yr Justus Morgan yr arglmyddes Jane ar ol torri ei phen hi, yn fwy nag yr ofhodd Herod Joan Fedyddiwr ar ol torri ei ben ef er bodloni Herodias. Pan oedd Escob Dover yn dyfod allan o stafell y Cardinal Pool, lle buaseu yn ceisio ei fendith ef, fyrthiodd dros y grifiau a t' orrodd ei wddf. Ehedodd Brân dros ben Baili Crowland (yr hwn ychydig o'r blaen y gymellaseu r ofleren ar ei blwyf ai holl allu) a than grawcio gollyngodd ei brynti yn ei wyneb ef, oni redodd i lawr o ben ei drwyn ef hyd ei farf, ac yr oedd y fawr mor ffiaidd, na pheidiodd ef a chwdy, a rhegu r frân nes ei farw. Syrthiodd y Goliah hwn drwy foddion gwael, a gorchfugwyd ef gan elyn mwy anfoefol nag egniol, gan ddioddef dirmig gyd a dinistr; felly gwybedyn y dagodd y Pab Adrianus. Nychodd un Baulding hyd angeu o ddirnod mellten au trawseu ef wrth ddala un Seaman v ferchyrwyd.

Ni ddiangodd erlidwyr y tu hwnt ir mor rhag dialedd chwaith. Pan oedd Cardinal Cressentius yn llywodraethu cymansa Tridentum dros y Pâb, daeth Cî du mawr, a llygaid tanllyd yw stafell ef, ac ni welei neb ond y Eardinall mono ef, ar hynny clasychodd a bu sarw. A phan oedd erlidiwr mawr yn Antwerp yn myned gyd'ai wraig mewn Cerbyd dros bont ymhen y dref, safodd y meirch, oni ddolefodd ef yn ddiclon wrth y gyrrwr: Gyr ymlaen yn enw mil o gythreuliaid: ar hynny Cododd Corwynt disymmwth (er bod yr hîn yn deg o'r blaen) y daslodd y Cerbyd dros y bont i glawdd

dwfn lle trigodd ef ai wraig.

Wedi Coroni'r frenhines Elizabeth, ac iddi roddi ei bryd ai gallui gynal yr efengyl, Cynnyddodd gwybodaeth o Ddum yn Lloegr yn ddirfawr, ac er ir Papistiaid oddifewn ac oddiallan ir deyrnas

H 3

polo

osod maglau yn aml yw dinistrio hi, etto ymddistynnodd Dum hi, ai waith yn ei llaw hi. Ac yn fynech daeth eu dichellion ir golau drwy foddion rhyfeddol, megis Pan gymerwyd llong, yr oedd osfeiriaid Pabaidd yn morio ynddi, ac iddo rwygo a thassu ei bapyrau ir môr, Chwythodd gwynt hwy ir llong eilwaith, ac wedi eu rhoddi ynghyd, gwybuwyd wrthynt fod y Pâb a'r Hispaen, a Frainc yn bwriadu rhuthro am ben Llogr. Ac er mwyn Cadarnhâu yr deyrnas yn eu herbyn hwynt, cafwyd peirianau rhyfel ni chawsid yn Lloegr er ioed o'r blaen, megis Powder gwn, a mwyn Près, a charreg reidiol yw drin ef i wneuthur gynnau mawrion, y pethau oeddent ddesfygiol o'r blaen, ac adeiladwyd mwy o longau nag oedd cyn ei hamser hi.

Wedi methu pob brâd ddirgel, y mae'r Hispaen yn barod i wneuthur celanedd yn yr amlwg, ac yn anfon byddyn fawr elwyd Anorescynol i gwncwerio Lloegr, yr hon pan ddaeth ir mor Saesnig, bwriodd angor y tu nefas i Frainc i aros am ychwaneg o gymdeithion, ond yn y Cysamser, gyrrodd y Saeson oedd yn agos nhwythau wyth o longau tanllyd ymysc llongau'r Hispaenwyr, yr hyn y barodd ddychryn, a chri, a gwalcarsa fawr yn eu plith, ac a rhoddes achlysfur a mantais ir Saeson i ddryllio rhai, ac i yssigo eraill o honynt, ac i ddigaloni'r cwbl, oni ymroesant i hwylio gyda'r gwynt tua'r gogledd, o amgylch Scotland a'r Iwerddon, i ddychwelyd adre gyda chwilidd a cholled fawr rhwng ymlâddau a thymhêstlau; wedi hynny cyfaddesodd un oi Penaethiaid hwy, ei fod ef yn tybied mae Protestant ydoedd Christ.

Cafodd y Papistiaid y gwaethaf yn y rhyfel y godasent drwy iarll Tyrone yn yr Iwerddon hefyd, er iddo barhâu yn hîr, a Chynorthwyodd y Saeson yr Holandiaid i ynnill rhydid eu gwlâd au crefydd, ond yn Frainc wedi i dduwioldeb amlhâu, a methu o'r brenin drwy ryfel ddiwreiddio ei dilynwyr, denwyd tywysog Navarre, Penai 'n y protestaniaid i briodi Chwaer y brenin mewn siug cuttunde rhwng y ddwyblaid. A phan ymgasclodd y rhai ardderchoccas o'r tu crefyddol ir neithior yn y brif ddinas, rhuthrodd y Papistiaid am eu pennau liw nôstra yr oeddent yn eu gwlâu yn ddiosal, a lladdasant ddengmil o honynt ar ddigwyl Bartholomens, yn y slwyddyn. 1572. Ac yn

gyflym

gyflym anfonwyd gair i ddinasoedd eraill i wnenthur yr un cieidddra a lladwyd y tadau a'r plant yn en breichiau, a lladdwyd y plant ai dwylo am yddfau eu tadau; yn rhai dinafoedd cauwyd y Pyrth rhag ir un ddianc oddiwrth y gigyddia waedlyd.

Lladdwyd cantoedd yn Weldis, a miloedd yn Orleance, ac wyth gant yn Lagdunum, lle y dechreuodd Waldez adgweirio crefydd. Tri ugain ar ddeg yn Burdeaux, llawer yn Tholos a Roan; ymhob man wedi dengmil a'r ugain, mor dosturus oedd y golwg oni orfu ir cigyddion anfor am win i gynal eu calondid, er bod defaid y lladdfa yn rhoddi ei gyddfau i lawr yn ddiymdrech.

Am hyn gorchmynodd y Pab lawenydd mawr yn Rhufain,a gorfoleddodd brenin Frainc gan dybied iddo wneuthur diben

llwyr o'r Protestaniaid.

Ond ymwrolodd Rochel, a rhai dinasoedd eraill, ller oedd y Protestaniaid amlas, yw ymddistyn eu hunain; ac ni thycciodd i holl allu Frainc warchau a'r Rochel, am i Ddum anson pyscod dieithr hyd yr ason yn ymborth ir ddinas; ac felly drwy ryseddod ddiddymu pwrpas ei elynion. Ar hyn blinodd y brenin yn ymguro, a chyslychodd i roddi rhydida heddwch i rhai crefyddol a weddillasid drwy Frainc oll. Ymhen y ddwy flynedd bu farw'r brenin hwnw dan waedu drwy holl dyllau ei gorph, sef ei sasn, ai sfroenau, ai lygaid, ai glustiau; ai rannau isas, yr hwn y wnaeth i waed sfrydio sfrydiodd gwaed o hono, fal y darlleneu ei bechod yn ei benyd, ynyddiau'r trychineb hwn gwelwyd Seren newydd dros ddwy flynedd, ac yna dissoddodd.

Yn Sevil o'r Hispaen y charcharwyd wythgant ar unwaeth am burdeb ffydd, gan en llosci offesur yr ugain, er bod llawer o

honynt yn uchel râdd yn y byd.

Yn Flandria hefyd cynuddod yr efengil, yn enwedig yninas Lile, ac erlidwyd hi yn fanwl, ymysc eraill o rai duwiol y ferthyrwyd yno, enwog su dau bregethwr, sef Guy de Brez, a Peregrine de la Grange, y rhai pan oedd eu caredigion yn cwyno iddynt wrth weled eu heirn, ddywedasant, Fod yn merthfawroccach ganddynt gadwynau heirn er mwyn Christ, na thadwynau an'r sfordd arall g bod swn y lincian yn felysach ganddynt

ganddynt na cherdorieth, au bod yn eu custudd yn cael prawf Siccr o'r peth y bregethasant o'r blaen.

Yr un amfer merthyrwyd llawer yn Venice, gan eu taflu ir mor. Yn Valence cynygwyd ei bywyd i Margaret Pierrone er taflu ei bibl ir tan oflaen y dref, eithr gwrthododd wneuthwr Oed. Chr. felly, a chymerth ei merthyrdod, gan garu gair bywyd trag-

1593. wyddol yn fwy na'i bywyd naturiol.

Wedi i Loegr gael hir dawelwch, a goleuni Cynes yr haul efangylaidd, dychmygodd y Papistiaid gyfodi temhestl erchill

drwy fråd y powder gwn.

Cans pan ydoedd y brenin fames, a'r ddan dy o Barliament i eistedd yn Westminster, y nos o'r blaen caswyd un baryl ar bumtheg ar ugain o bowder gwn, wedi ei guddio mewn teleri dan dai r Parliament, lle dalwyd Guido Famkes, a chelfi yn ei gylch paradol i ennyn y powder i chwythu i fynu yr Parliament dranoeth pan ymgyfarfyddent. Ar yr un dydd ymgafclodd y rhai penaf o r Papistiaid yn y wlad hefyd, ar hyder yr ymchwanegent fel pellen eira wrth ymfymyd ar hyd y deyrnas, a galw ar eu cyfeillion i gyfodi mewn arfau, ir diben hwnw dugafant lawer o feirch mawrion, yr hyn y wnaeth ir wlad ganlyn ar eu hol hwynt drwy ddwy fhire neu dair, nes lladd a dal y rhai pryffuraf o honynt.

Ond yn Valtoline cyflawnodd y Papistiaid eu dychmygion drygionus yn erbyn y Protestaniaid, er iddynt fethu yn Lloegr; cans cyfodafant yn ddifymmwth mewn arfau, a lladdafant y rheolwyr a'r pregethwyr, a'r cyffredin, yn eu tai ac yn yr eglwylydd heb arbed na gwragedd na phlant. Y pryd y bu nodedig calondid gwraig fonheddig ievanc ai phlentyn yn ei breichiau, cans pan ofynnodd y lleiddiaid y droeu hi yn Bapistes i achub ei bywyd ei hun ai phlentyn, attebodd fel hyn. Gan nad arbedodd Duw moi fab, ond ei roddi i farw er fy mwyn i, minneu am rhoddaf fy hun am plentyn i farm en ei fwyn ynten. Ar hynny

lladdafant hi.

Cyn y gelanedd hon yn y gwledydd hyn canodd cloch ala-rwm o honi ei hun, ac wedi r gigyddieth, clybuwyd llais yn yr awyr yn dywedyd, gwae, gmae am maed y gwirioniaid. A gwelodd y byd y feren gynffonog gôch yngylch dwy flynedd o'r

blaen, ac ychydig gwedi torrodd allan ryfel echryslon yn Germania rhwng y Papistiaid a'r Protestaniaid a barhâodd deg ar ugain o flynyddoedd, a naw mlynedd cyn ei ddârfod, clybwyd hela mawr gan y Cythrael yn Bavaria arglwyddieth o Germania, gyda bloed lio mawr, a llais cwn; a dywedodd, pan ddarfyddeu iddo hela yr aeu i bysgotta; sef yr arferen ddichell pan beidien trais.

Yn yr Imeradon Cyfododd y Gwyddelod ofergoelus yn ddifymwth, a lladdafant o'r Saefon a chymru ddau cant o filoedd mewn dau fîs, cyn cael hamdden yw gwrthfefyll hwynt, ond wedi hynny daeth dial dwys arnynt hwythau. Dwy flynedd cyn hynny Cododd y Scotiaid mewn arfau. Ac ychydig gwedi torrodd allan y rhyfel brwd yn Lloegr, am yr hwn anghydfod anafus, nid rhaid yn awr fôn yn helaethach, am fod ei friwiau neu ei greithiau yw gweled etto. Yn unig Cyfaddefwn drugaredd Duw yn peri i wybodaeth efangylaidd chwanegu drwy ymdrech y ddwyblaid. Oddiwrth ymgur y dûr a'r Callestr eunynnodd goleuni gyda'r tân. Cyn y rhyfel, hi lawiodd wenith, a digwyddodd amryw ryfeddodau eraill.

Ol, a digwyddodd yr un rhyw drychineb i Brotestaniaid Craccoia yn Polonia. Cafodd y rhai gorthrumedig or ddau san hynny gymorth Caredig allan o Loegr, y gasclwyd iddynt drwy ddefosiwn ewyllyscar, fal y derbyniodd y Saints Gustuddiedig o fudea elusen haelionus oddiwrth eglwysydd y cenhedloedd yn amfer yr apl Paul. Cyn pen yr hanner blwyddyn gwedi, cafodd duc

Savoy ei lenwi a gwaed drwy ddwylo'r Hispaenwyr.

Bellach wedi bwrw golwg ein meddwl ar bob gwlâd ac oes, ni allwn ddywedyd yn hy, na bu gwybodaeth yr efengyl er ioed eglurach, a'r scrythurau a llyfrau da amlach, a rhattach, na phregethwyr fedrusfach oddieithr y Prophwydi, a'r apostolion, nag ydynt yr amser hwn ynheyrnasoedd y Gorllewin, sle mae adgweiriad a rhydi crefydd. Yr Arglwydd a roddo ei râs i wneuthur ein bucheddau yn gyfattebol ir cynorthwyau, fal na ddissodder yr yspryd

Ac am deyrnasoedd y dwyrain, gobeithio nas gorthruma Coel-grefydd Mahomet mor efengyl yn y gwledydd hynny dros nemawr o amser. Amlygwyd arwydd o hynny ir Twrciaid Oed Chr.

yn Medina, lle mae bedd Mahomet, i ymweled a pha un yr ymgasclant o bell. Cans ar of i daranau dychrynllyd a themestl ddeffroi meddyliau 'r bobl yno, gwelwyd y geiriau hyn yn fcrifenedig a llythrenau Arabaidd yn y ffurfafen , oh Pam y Credwch mewn Celmyddan! Ac yn foreu gwelwyd gwraig siriol mewn gwisc wen, a'r haul oi hamgylch, llyfr yn ei llaw yn dyfod oddiwrth y gogledd orllewin, a chyferbyn a hi yr oedd megis buddinoedd o'r Persiaid o'r Twrciaid mewn trein barodol i ymladd a hi : etto hi fafodd yn ei lle, ac agorodd y llyfr ydoedd yn ei llaw hi, ar hynny ffoawdd y buddinoed, a diffoddodd yr holl lampau wrth fedd Mahomet. A bu hyn beunydd dros dair wythnos. Cynbyrimyd un oi offeiriadau hwynt i esponi iddynt y adrychiolaeth, gan ddymedyd, mae fel ac y darfu ir Juddewon, a'r Christnogion ddigio Duw wrth drei at ddelman, a defodan dynol, Oed. Chr. oddiwrth ei gyfraeth Santaidd ef, felly ddarfod iddynt bwythau, un ai llygru deddf Mahomet, ar enogrwydd o hynny abaraseu ir buddinoedd ffci; Neu fod llyfr arall nid oeddent yn ei chwilio, yr hwn pan agorid ef, y baren i bob gallu dynol gilio. Am hynny, eb ef, yr wyfi yn ofni, nad ym ein crefydd ni ond llygredig, a'n prophe myd ni ond budol: yr hwn eddawodd ddychwelyd attom cyn hyn, ac ni chyflawnodd, ie daw Christ y sonir am dano, ac a sydd ag enw mor ddisclair a'r haul, a hynny tros byth. Am hyn poenwyd a lladdwyd yr offeiriad. Ond byw yw'r arglwydd nef y ddichon ddwyn i ben yr hyn yr anfonodd y weledigaeth yw ragarwyddoccau.

1620.

1664. Gwelwyd tair feren gynffonog o fewn yr un hanner blwydd-1665. yn, a diameu y dilin pethau mawrion ar eu hol.

-

SICCRWYDD Y GREFYDD GRISTNOGOL.

R bod achau 'r ffydd (y argaphwyd eusus) yn gwirio Duw yn dâd iddi, etto gellir cael ychwangeg o hyspysrwydd wrth ei phryd ai gwedd sydd yn tebygu iddo ef, ai ofal ymgleddus ynteu yn Cynal ei hathrawieth, fef yr scrythurau sandaidd, ac amryw ystyriaethau eraill y ganlynanti

1. Rhaid ydoedd i ddyn er y dydd Cyntaf y gwnawd ef wafnaethu Dww, i hynny y creuwyd ef: Ac fal y gwnaeu ef hynny mewn modd Cymeradwy, rheidiol oedd iddo wybod ewyllis ei greawdwr. Yr hon y fynegwyd ir bobl gyntaf hir hoedlog, ac a ferifenwyd ir cenedlaethau byroes, yr hwn a ordeiniodd yr haul i ddyn er y dechreuad i wneuthur gorchwylion Corphorol wrtho, y roddes iddo reol i gyflawni dylediwyddau yfprydol wrthi. Ac nid oes grefydd yn y byd cyn hyned a'r Griftnogol, na icrifennadau yn y byd mor oedranus a rhai r prophwydi, nag yn mynegu Cymaint ynghylch y Cynfyd. Nid yw dychmygion y Pab, a Mahomet, and Babanod anelwig, difynwyr, wrth y rhain, ie cywion gorphena, y ddeorodd gwrefogrwydd llwyddiant bydol y ddaethant o'r Cibau yn ddiweddar, ac a ddarfyddant ar fyrder. Cafodd yr efengyl ei chredu lawer Canto flynyddoedd cyn eu geni nhwy, a chaiff etto ar eu marwinhwy, cans tragwyddol yw; Dent: 14. 6. gwelwn barhân o adeiladau Duw, sef y nefoedd ar ddaiar, yn hwy na rhai cadarnafo waith dynion ac a wnaethpwyd oi blaen nhwy hefyd. Y mae ffordd grâs yn hynach na ffordd Pechod, y mae amfer yn dwyn gwir ir goleu: haeddeu r ffydd barch o herwydd ei phenwyni, ai bod yn brofedig gan bob oes.

12

2. Perffaith

2 Perstaith helaeth yw gweithredoedd Dum: nid oes yn y nesoedd a'r ddaiar ddim ynissig, eithr yn gwbl ddigonol i gynal dyn gyda chariad Dum: gwelir hyn hefyd yn athrawieth y sfydd; medd Dasyd, dy orchymyn sydd dra eheng Psal. 119 96. Yn yr scrythur y mae digon o gysarwyddyd i ddyn pa fodd i ymddwyn tuag at Ddum, a thuag at ddyn, ac i edrych atto ei hun, i syw yn dduwiol, yn gysiawn ac yn sobr. Ac ni reola ein gweithredoedd ni yn unic a n geiriau, ond ein meddyliau; a'n gwyniau, a'n chwantau, a'n dymuniadau, y rhai ni chysfwrdd

cyfreithiau dynol a hwynt.

Y mae pob peth y wnelo, y ddywedo, y feddylio dynion yn orchmynedig, neu yn ommeddedig yngair Duw. Ac y mae pob daioni a ddigwydd ir grafol yn y byd yma ac yn y byd a ddaw, a phob aflwydd a ddigwydd ir anufydd, yn gynwyfedig yn ei addewidion ai fwgythion. Nid yw'r delwau y gerffier gan ddyfais gywreinwaith ddim wrth ddyn y greuodd doethineb Duw, yr hwn fydd ganddo bob aelod, a chymal, a gien, a gwythen a'r fydd reidiol iddo ac yfpryd yw Cynhyrfu er ei wneuthur yn wafnaethgar i Dduw, ac iddo ei hun; dyna 'r fath ragorieth berffeithrwydd y welir rhwng Cyfreithiau dynol, a'r gorchmynion Duw.

3 Ergyd scrisenadau 'r grefydd Gristnogol yw gogoneddu Duw, a chymwyso dynion i hynny yn dragywydd, y rhai sydd o'r ddaiar a'r pechod am hynny y soniant, ac y syniant, ond yr hyn sydd o'r nef, yno y cyrchif eilwaith Arwydd yw bod element y tân nefol hwn uchod, am i fod yn escyn tuag i

fynu.

Dengis yr scrythurau mal y creawdd, ac y prynodd, ac y cynal yr arglwydd y byd, er eglurhâu ei drugaredd ef, ac fal y barnodd ef y byd yn amser Noah, ac wedi, er amlygu ei gysiawnder et. Galwant am sancteiddrwydd gan orchymyn hynny; a rhoddi ger bron annogaethau crysion i berswacio dynion i fod yn rasol, megis esampl Dum ei hun i Pet. 1.15. Cydymsfurfia rhai ai pen llywydd, ai aml drugareddau ef Rhus. 12. 1. torrir callestr a'r glustog, ar galon gaeled ar ymyscaroedd tyner Jesu Christ Gal. 2, 20. Erchant Adel

adel pob mwyniant bydol, a dwyn pob croes i ddilyn Dum Marc. 10. 28. Ni bualeu dyn fyth yn rhoddi y fath dasc arno ei hun, a chûed ganddo ei bleier, ai bechod, ai esmwythder: yr hyn sydd argoel i Ddum wneuthur y gorchmynion heb genad dyn, cans y mae dyn pechadurus yn dueddol i geifio, ac nid i wadu yr hunan. Tyst yw Crefydd Mahomet, y ganiada ddigon o anlladrwydd, ac yspail, a dychmygion y Pab y gynhaliant ei falchder es. Beth yw ei burdan es, onid pair gelfyddgar i droi ei weddiau ai bardûnau plumaidd es yw aur

yw goffrau ef?

4 Y mae gair Christ yn awdurdodol, ac felly yn amlygu ei ddyfod oddiwrth y brenin nefol Math 7.28. Megis y bu yn y Creadigaeth Gen. 1.3. gweithia'r scrythyrau mor rymmus ryfeddol ar eneidiau dynion, ac rhaid eu cydnabod yn allu Daw er iechydwrieth i rhai sydd yn Credu Rhufi. 16. Nid anhandd dirnad Pendefig goruchel wrth ei foddion, ai ymddygiad er ei fod mewn trwsiad plaen. Pan lefaro Duw yn ei air wrth gydwybodau dynion, bwrir i lawr y meddyliau balchaf, trumheir y meddyliau yscafnaf, dychryniff y meddyliau dewraf, archolfir y Calonau Calettaf Heb. 4, 12. megis a chleddyf daufiniog. Aml ac amlwg yw gwaith rhagluniaeth Dum yn tynnu i lawr y Cedyrn, a'r beilchion ymysc ei elynion Inc. 1. 51,52. ac nid llai hynod gwaith ei drugaredd ef drwy 'r scrythurau yn ifelu ucheldrem dynion; Parodd carcharor truan with adrodd ewyllis Dum i farnwr grynu ynghanol ei reiolti. Act. 24. 25. Gwnaeth pysco. dwr gwael i eraill weithio allan eu iechydwrieth drwy ofn a dychryn oeddent o'r blaen yn pryssuro at golledigaeth drwy wawd a chwerthin Act. 2, 13, 37. Ac mal y mae 'r scrythyrau yn feibion y daran i ddeffroi Cydwybodau cysclud, felly hefyd yn feibion diddanwch i gydwybodau dychryllyd. Cyhoeddant rydd-did ir Caethion yn gystal a chaethiwed ir rhyddion, a chan ep bod yn attal poethder y ffwrn danllyd, sef digofaint a gofid me. ddwl, byddem waeth na'r anghrêd gynt oni chyfaddeswn fod eu gallu o Dann Dan. 3. Y benod gyntaf o'r epistol 1 3V

at y Rhuseiniaid y gynhyrfodd Luther, y Benod gyntaf or epid fol Cyntaf at Timotheus, ar 15 v. a gyffurodd Junius a Bilney, oni ymroefant i garu Duw. Y mae gwlithin hyfryd ar bob glaswelltyn, a mèl ymhob meillionen, a melysdra ymhob meddyfen, ac arogl Peraidd ymhob llyfieuyn yn yr ardd yforydol hon. Gwelir y fath gyfnewidiad ryfeddol yn y rhai fydd yn derbyn gras yr efengyl, megis pe troeu gwiberod yn glomennod neu fleiddiaid yn ddefaid. Paul yr erlidiwr aeth yn bregethwr yr efengyl Troiff y meddwon yn fobr, ar anllad yn ddiwair, a'r daiarol yn nefol, ar dyn oi gôf yw iawn bwyll, er iddo o'r blaen dorri pob rhwymau i ganlyn ei drachwantau, dôfiff y boneddigion gwresoccas, Dent. 17, 18, 19. ar llancian gmlltaf a lanhant en llwybrau, mrth ymgadw yn ol gair Dum Pfal. 110, o. Pe cerddeu afon yn erbyn ei ffrwd, (fel yr Jorddonen gynt) ni byddeu ryfeddach nag ymarweddiad y gwir Grifinogion, y fydd yngwrthwyneb yw chwantau naeuriol.

5. Gwaith Dum yn Cadw yr scrythyrau o amser i amser, er maint ydoed bwriadau angylion a dynion drwg yw difetha I wy, a ddengis fod en ganedigaeth hwy o honaw ef. Cais Creaduriaid oll ymddiffin eu hepil, megis yr jar ei chywion a r. ddafad ei hoen. Ceifiodd y Cythrael ymhob oes fwrw geiriau Dum allan o feddyliau, a ferch pobl, a gwneuthur eu Coffadwriaethau fal rhidyllau i ollwn i lawr yr yd ffrwythlon, ac i ddala yr sothach a'r ehedion. Math. 13.19. y mae'r drwg yn Cipio gair y deyrnas oddiar y galon aneallus, etto mae n scrifenedig ar galonau miloedd. Ni bu malais dynion drwg legur chwaith, na myn ymegniafant i ddileu'r fcrythyrau allan o'r byd. Mae'n rhyw i bob dyn drwg gafau eu goleuni foan. 3.20. Lliaws y byd ai gadernid y wnaethant ruthr arnynt. Y bobloedd a derfyscasant, a brenhinoedd y ddaiar ymofodant, ac a ymgyngorafaut i ddryllio rhwy. mau'r arglwydd er cael rhydid i bechu Pfal. 2.1. yr oedd amlder y Cyffredin, a phower a chyngor y penaethiaid ynghyd yn eu herbyn yr ydoedd ir bwylffil ai hwilieu hwy lawer o bennau a mwy o gyrn Date. 13. 1. fef Cyffrwyftra a mawr allu. Gyrrodd brenhinoedd eulynaddolgar Ifrael yr fcrythyrau i lechu mewn cornelau 2 Brenh. 22. 8. a thaftasant hwynt ir tan fer. 36.23. Ac wedi bynny cawfant yr un fath ymdrin gan gedyrn

yen frenhinoedd Affyria, Babylon, Catofyria, ac Emerodron Rhufain, yr awdurdodau mwyaf yn y byd, y rhai oeddent fel bleiddiaid gwancus, a llyfrau 'r ffydd, ai dilynwyr ar olwg fal wyn diymwared. Collwyd llyfrau Philosophyddion, a phrydyddion, ar eiddo Solomon ynghylch planhigion, er nad oedd llid iddynt yn ceifio eu lladd, etto buont feirw o ran oedran. Ond y mae llyfrau Dun wedi dyfod drwy lawer o beryglon, a batelion, etto yn fyw ac yn iach, ac yn cenhedlu yn eu henaint; er i lu ei gorch fygu hwynt (fal Gad) hwy orfyddasant er diwedd. Cen, 49. 19. Prennaur arglwydd fydd lawn fugn Pfal. 104.16. er gwaethaf poethder angerdd uffernol, ie gwreiddiafant yn ddyfnach, ac yn gadarnach, ar ol eu figlo gan y temheltloedd cryfion, ac aethont yn ffrwythlonach, nerth Duw y berffeithwyd yn eu gwendid hwynt. Pan fyddo'r gwntoedd yn ftyno yr yd wrth flodeuo, er saled y blewyn sydd yn dala y blodeuyn, etto o herwydd nas gall dynion fyw heb lunieth, y mae Dum yn peri ir gronyn gwan lynu yn ei gafael, er gwaethaf gwrthwyneb cryf; yr un modd y gwelir rhaglunieth Dum yn cadw yd yr enaid.

6 Cafodd yr efengyl y fath dycciant yn gorchfgu'r byd, ac v ddengis fod Duw ar ei phlaid, yftyriwn fod llawer o rwyftrau i actal ei chynyrch yn amfer yr Apostolion yr oedd arfer a chwstwm pob un o deyrnasoedd y ddaiar yn ei herbyn, yr ydoedd eulynaddolieth wedi hir wreiddio yn eu myfc. Cais anifeiliaid dynnu at en Cynefin, er afiachused syddo. Y mae gorchmynion y wir flydd yn anhawdd i gig a gwaed. Gadel pleferi tai, a thiroedd, a'r bywyd naturiol hefyd, er mwyn Christ, ydoedd gas gan y Cyfoethogion. Marc. 10, 22. Ac y mae ei phynciau yn anhebygol ynhyb y doethion; fef i forwyn escor, ac i Dduw gymeryd natur dyn. Am hynny nid oed râdd yn y byd a'r ddynion nas gwrthwynebodd ufuddhau, megis tywyfogion. dinafyddion, Luk 12. 14. Philosophydion Act. 17. 18. Pharifeaid, scrifenyddion areithwyr Att 24. 1. milwyr Math, 27. 27, 28. Creffewyr Act. 16-24. a chyffredin Math. 27. 25. darfu ir fwyddogion gofpi y rhai credadwy, a'r milwyr eu dychrynu,a'r areithwyr eu Cyhuddo, a'r philosophyddion drwy gau refumau geifio eu hurtio, a'r lliaws er mwyn eu pendafadu floeddio

floeddio Att. 19, 34. er hynny aeth y ffydd ymlaen yn orcheftol drwyddynt oll, nid allodd cleddyfau'r Swyddwyr, na gwaiffyn y milwyr, na cholynnau'r Aspiaid, sef drwg dafodau, ei chadw yn ol. Hefyd er bod y rhwystrau yn fawrion, nid oedd cynorthwyau gweledig, ac offerau yr efengyl onid bychain; Gwael ydoedd Cyflyrau, a theneu ydoedd mintai pregethwyr y Cynfyd, ychydig oeddent yn erbyn llamer, a rhai siml yn erbyn Cyffreithmyr, pyscodmyr a gwebyddion yn erbyn boneddigion a swyddogion; etto cawfont oruchafieth yn Crift, yr hwn y eglurhaodd arogledd ei wybodaeth trwyddynt hwy ymhob lle 2 Cor. 2. 14. Gan fod bwled sydd dippin o blwm Crwn heb na blaen, na min yn myned yn rhwyddach drwy faen a phren nag y gall llaw dyn hyrddu'r art flaenilymaf, mae 'n dangos egni 'r tan yn torri allan o gyfyngdra, pylni yr offerau efangylaidd y ddyley n argyhoeddi, mae nerth Zel arglmydd y llnoedd ydoedd yn eu gyrru drwy gymaint o anhawitra. Ifai. 9.7. Pan orchfygodd Mofes ffyddlon yr Aipht ai brenin a gwialen ac a llwch, cyffesfodd ei elynion fod bys Duw gydag ef. Exod. 8, 17. 19. ni syrthiaseu styfnigrwydd y bud with bregethiad yr apostolion, na muriau fericho with yr Ifraelliaid yn bloeddio, oni bae fod Dim gyd a hwynt. Ni buaseu ffoi bethan y byd yn gwradwyddo y doethion, a gwan bethan'r byd yn gwradwyddo y pethan Cedyrn, oni baeu i Ddum eu hethol, I Cor. I. 27. Pan ydoedd yr adar yn difa, a'r haul yn llosci, a'r drain yn tagu tair rhan o hâd y gair, Math. 13 .4. hawdd fuafeu ir môch ar milod orphen rhan arall, fal nad aetheu fyth mor gnudfawr, am nad oedd un Cae o waith dyn yn ei gylch. Cyffelyb oedd teyrnas nefoedd i ronyn o hâd mwstard, y lleiaf o'r boll hadau, a lliaws mawr o gywion drwg yn ceifio ei gipio heb ddyn yw tarfu, ac etto tyfodd yn bren Canghenog. Rhyfedd nas gallaseu gymaint o gwn lyncu 'r typyn, surdoes, cyn iddo beri ir byd newid ei flas! Math. 13. 31. Ac wrth adferu r ffydd bu pin forefenn Luther yn drêch na chleddyf Cafar.

7 Y mae pethau yn digwydd yn y byd fal y rhagfynega 'r ferythur am danynt. A phwy y wyddeu beth y fyddeu helynt y byd onid yr hwn ydoedd yw reoli? Digwydd Cyffudd a blinder

blinder ir duwiol, fal y mae'n scrifenedig. 2 Tim. 3. 12. Plal. 34. 19. Encilia preffesswyr diffrwyth crefydd pa raf y ddiffeniff o ran en chwantau Cnawdol a phrofedigaethau bydol, fel y rhagfynegodd Christ. Math. 13. 4. Gwelir llwyddiant amserol ir anuwiol, yr hwn dros ychydig fydd fal y Lawrif gwyrdd, ac yn, y man aiff ymaeth ac ni bydd mwy o honaw, mal y datcan y prophwyd, Pfal. 34,35, 36. Amlwg yw, fod y rhan fwyaf o ddynion yn myned hyd ffordd Lydan Llygredigaeth i uffern, a rhan leiaf yn cael ac yn cadw y ffordd gul ir nef, fal y dywed yr efengyl Math. 7. 13,14. pwy, ni chydnebydd fod pobl ddrwg yn amlach na rhai da yn yr oes hon a phob amfer? Cwyniff gair Duw yn drwm rhag pechadurieth dynol ryw Gen. 6. ac oni weli achos? ydyw dyn yn perchi ei wneuthurwr ai brynwr? v mae'r ainfeiliaid, yr ydwyti yn eu magu yn ufyddach iti, nag wyti ir hwn a'th wnaeth, a phob peth arall ith gynal di. Beth bynnag ath ddigio di, enw Duw y gaiff ei rwygo drwy dy lwon di. Rhy gynnefin hefyd yw i ddynion orthrechu, a thwyllo, a lladd eu gilidd, a hynny yn ddichellgar. Chwrna'r ci, a chwyth y neidr cyn brathu, a hynny o rybudd ath hyffordda yw gochelyd; ond dan dewi, ie dan wenu y dryga'r naill ddyn y llall, onid all ei ddifetha a chuwch, fel Judas, ese ai bradycha a chusan; am bynny os cwbl anghredi, rhaid iti ymwrthod ath deimlad naturiol, gystal a ffydd ysprydol.

8. Y Dialeddau trymion a oddiweddasant wrthwynebwyr y gair ymbob oes y ddylent berswadio dynion yw berchi. Adweinir yr arglwydd wrth y farn y wna Psal. 9. 16. Bu, bydd Jerusalem, ai Chysraeth (sef yr eglwys nfudd i ewyllis Christ) sel maen trwm a yssiga'r neb a geisio eu tasu ymaeth Zech. 12. 3. plâau yr Aipht Exad. ar Anghrist y dystiolaethant hyn. Datc. 15. 7. er bod llawer sel y glwth yn dianc yn ddigôsp nes myned ir tân anissoddadwy Luc. 16, 19, 23. etto odid wlâd, nag amser na wnaeth Duw rai trosseddwyr echryslon yn ddrychau yw Cymydogion, i weled ynddynt mor osnadwy yw syrthio ynwylau r Duw byw; y mae mor hawdd i bob Cymydogaeth henwi rhai na cherddasant syth gam rhwydd ar ol gwneuthur rhyw anwiredd y waherddir yn yr scrythyrau nad imi roddi esamplau y chwaneg ar lawr heb law y rhai ydd

dosbod w

fcrifenidig

scrifenedig o'r blaen yn histori 'r ffydd.

o Nid all fod fwy o amgylchiadau te bygol i wiro hen scrifenadau y wnawd er's miloedd o flynyddoedd, nag fydd yn perthyn ir Scrythyrau: cans yr oeddent yn gyhoeddus a galleu eu gelynion eu gwrthddywedyd os gwelent achos. Ond nid oeddent yn gwadu eithr yn Cyfaddef yr peth adrodder ynddynt, yn unic rhoddent gam yftyr arnynt, ac yn fynech edifarhaent, ac ufuddhaent iddynt, fel y gwnaeth Saul. Parodd Cyfraeth Dans gyfnewidiadau hynod drwy 'r byd, am hynny nid ellid ei chelu. Yr ydoedd copiau o'r Scrythyrau mewn amryw wledydd pell oddiwrth eu gilidd, ac yn Cyttuno ymhob peth Sylweddol; y gwyr gonestaf yn y byd (au gelynion yn dystion) ydoedd yn eu Cadw hwy, y rhai ofnent golled tragwyddol os chwanegent attynt neu os tynnent berhoddiwrthynt. Y cloddiau, a'r tomenydd, a'r cestill amharus cyn amled yn y terfynau rhwng Cymru a 'Lloegr fydd yn dangos mae gwir yw'r Croniclau Sydd yn datcan y thyfeloedd tôft fu gynt rhwng y Cymru a'r Saeson. Llediaith Gymreig Llydaw Sy'n creirio yr historiau y fynegant i'n cenedl ni fyned i Frainc i brefwylio yn yr hên amfer. Ac nid oes lai o arwyddion gweledig i'n ficerhau yn scrifenadau Duw, cans gwelir yn awr ôl yr eglwyfydd efangylaidd y blanodd yr Apostolion, ac yr anfonasant epistolau attynt. Y mae yn Afia, Affrica, a'n gwledydd ninnau gynulleidfaodd a theyrnafoedd Christnogol y barchant yr scrythyrau etto, fal y traddododd eu henafiaid iddynt ; heb law yr Juddewon fydd yn aml yn dwyn tyftiolaeth ir hên brophwydi fal y derbyniasant gan en henafiaid nhwythau.

Os amheui y su natur dyn bersfaith ar y cyntaf, ac iddo Syrthio gwedi hynny, sel y mae yn Genesis, wele gynneddfau yn yr enaid sydd yn arwyddoccau ei sod unwaith yn well; wrth furni llym y ddiod neu 'r gwin gelli ddirnad eu bod unwaith yn gryf, ac yn felys, ond iddynt o honynt eu hunain newid eu blâs. Anigonolrwydd ac awydd yr enaid syn dangos fod iddi gynt etiseddieth fawr, ai bod yn mwynhau peth mwy na'r byd, sef y Dum anscidrol, am hynny y mae'n ymgyrhaeddyd ar ychwaneg syth, heb ymfodloni a'r dersyn yn y byd. Dyseisiau, ystrywiau, a dichellion y meddwl sydd argoel fod ynddo wybodaeth

wybodaeth fawr, pan ydoedd bûr ar ddelw Duw. Dengis wys neb y byd hefyd aad yw ef er y dilyw ddim hynach nag y mynega'r fcrythyrau. Ei gyfarwyddyd diweddar i drin y creaduriaid y hyfpyfa nad oes mor llawer er pan ddaeth yw oed

ai fynwyr.

Nid oes mor llawer iawn er pan arferwyd Philosophyddieth, a disceidieth, a phreintio, a chyfraeth, a physygwrieth, ac hws-monaeth, ni welseu neb er ioed heb wrthiau droi 'r cerrig yn fara wrth galchu 'r tir. Math: 4. A chof gan rai byw yn awr, nad oedd y fath amlder ac sydd o bobl ar y ddaiar; y mae 'r amryw jeithoedd ymysc dynion etto yn gwiro 'r histori ynghylch

Babel, Gen: 11.9.

bod o'r nef,y mae'n eglur fod Dum yn ewyllysio yn dda i ddyn am iddo ddarparu yn haelyonus tuag atto ef, megis awyr i roddiiddo anadl, haul, a lleuad, a Ser, i oleuo ac i gynhesu ei drigle ef, y dwsr, a'r ddaiar, a chwbl ac sydd ynddynt yw fwydo, yw ddiodi, ai ddilladu, ai lonni ef. A chan ir creawdwr cariadus ddiwallu y rhan waelaf o ddyn, sef ei gorph, ai sywyd naturiol, nid yw debygol yr esceulyseu ef y rhan oreu, sef ei enaid ai fywyd tragwyddol, yn enwedig gan fod yr enaid mewn cystwr grasol ar lûn Dum, cans anwylaf gan rieni y plant y syddo debyccaf iddynt yn eu gwêdd ai moddion. Ac nid oes nag enw, na llysr arall dan y nef drwy ba un y dichon dyn fod yn gadwedig onid Christ ai scrythyrau: yr hyn sydd amlwg, wrth ystyried godidowgrwydd y wir, a sfolineb pob gau grefydd.

Anrhaethol yw'r lleshâd corphorol ac ysprydol a gynnig Christ, ac y swynhaeu'r byd pe dilyneu gysarwyddyd yr scrythyrau. Pe byddeu pobl sodion ir hyn sydd ganddynt yn ol y gorchymyn 1 Tim: 6.8. yn maddeu yw gilydd, yn cyd-ddwyn au gilydd, yn gymwynascar, yn gariadus, Col: 11,12,13. yn gwneuthur ag eraill fal yr ewyllysient i eraill wneuthur a nhwythau, Math: 7. 12. ac yn cadw gorchmynion eraill Christ, ni byddeu cymaint yn suchan dan orthrymder, a châs, ac anghydfod, eithr eisteddent yn danghneseddus, ac yn ddigonol yn y cyscod dan eu sfigysbrenni; ped faeu'r iâch yn ddiwyd i weithio

2 The [:

2 Thef. 3. 10. a'r Cyfoethog yn rhwydd i gyfranu i gyfreidiau'r gwan, ac yn ymwrthod a balchder, glothineb, meddwdod, afradlondeb, ac yn byw yn dduwiol Pfal. 37.3 ni byddeu noei hni, na newyn, na'r trallodau eraill fyn dyfod ar ol pechod yn poenydio dynion. Ie byddeu'r moddion y ragddywedpwyd yn dwyn ie-chyd Corphorol, gan fod feguryd, ac anghymedroldeb yn achos o ddoluriau, a chodymau, a briwiau, a phlâau oddiwrth ddicter Duw. Dedwydd hefyd fyddeu eneidiau dynion yn y byd yma wrth ddilyn gair Duw, cans Cyflur mawr yn eu Cydwybodau y gaiff y diwyd, a'r trugarog, a thrwy lawenydd y tynnent ddwfr

o ffynhonnau iechydwrieth, fefordinhadau Duw.

Eimwythach ir meddwl yw amynedd na diclonedd, bodlon-rwydd na chybudd dod, diweirdeb na thrachwant: eithr anifeilaidd a chwilyddus, a blin yw mwyniant pechod, a ge di golyn gwenwynllyd gofidus oi ol yn yr enaid; ynten profwch, a gwelwch mor dda yw'r arglwydd, ai ffydd, gwyn ei fyd y gwr a ymddiriedo ynddo Pfal 34. S. Tyftiolaethodd Solomon, ac eraill y brofafant bob peth, eulynaddolieth, glothineb, difyr rwch Cnawdol, llawnder bydol, mae goreu yw grâs Dum ai ffyrdd. Preg. a bod ffrwyth Christ yn felys yw geneu Can Sol 2,3. Yn y byd y ddaw Caiff y grafol ddedwddwch ysprydol, a Chorphorol a hynny yn dragywydd. Ped faeu am bob awr o ufuddod ond awr o hyfrydwch, byddeu yr gwobr yn rhefumol; eithr Ceir llawer milwaith mwy na'r Cant Cymaint.

Brwnt a Niweidiol yw pob gau grefydd, yr oeddid yn llâdd ac yn llosci dynion yn aberth ir eulynod gynt, ac yn taflu Plant ir tân yn addoliad Molech Jer. 32. 35. Gwneid llawer o aflendid yn noethlymyn, ac yn feddw, mewn rhich addoliad i Bacchus, Venus, Flora, Jupiter, Hercules. Nid yw crefydd Mahomet fal un Christ yn gorchymyn addfwynder, ond afrywiogrwydd, y ddinistriodd deyrnasoedd, a threfydd au trigolion o fefur y miliwn, Nag yn gwahardd chwenych eiddo Cymydog, ond yn caniadu treisio oddiarno yr hyn y feddo. Bucheddol a diniwed ydoedd dyscyblion Christ; ond lladron, a llosruddion amlwg ydoedd Mahomet ai ddilynwyr. Arfer Christ ai Apostolion oedd bywhau'r meirwon, iachâu'r clwyfus; ond arfer addolwyr Mahomet yw llâdd y rhai byw, a chlwyfo'r iachus. Nid

gwneuthur lles drwy wrthiau onid niwed drwy arfau, Scythia eger syddeu eu rhan. Pe rhoddent yn ôl fel Zachem Luc. 19. yr hyn a yspeiliasant drwy orthrymder gwaeth na'r eiddo Nimrod. Yr un fath foddion fydd i ddychmygion y Pab hefyd, a rhag cael allan ddrygioni y crefyddau hyn gomeddir ir bobl eu chwilio, y rhai ni chant dan boen marwolaeth ymddadleu yn eu cylch eithr gwthir hwynt ar y byd fal cathod mewn cydau. Pwy nid amheuei'r farchnad yn feius y gymhellid arno ef heb gael cennad unwaith yw phrofi nai hedrych, yw Phwylo, nag yw mesfur, arwydd eu bod yn ddislas pan iynnant eu llyncu heb eu archwaethu, ac yn dwyllodrus pryd na fynnanteu dwyn ir goleu, anwybodaeth yw eu mamaeth, cans Petteu'r byd ddeain ni fwyttaeu furgyn: Ond y dall y lwnc lawer gwybedyn.

I'm y gwrthwyneb nid yw gwirionedd yn Ceisio'r cornel, gwahadd yr ferythyrau bawb yw chwilio foan. 5.59. a chanmolant bawb y wnél hynny Act. 17. 11. ac oni baeu eu bod yn gywyr ac yn dda, ni byddent mor chwanog i gymeryd eu holi, ie fal y Cynnyddo cydnabyddieth dyn a hwynt goreu fydd er dyb am danynt. Am hynny gan fod Duw yn dda ynddo ei hun, ac wrth ddyn, a bod y grefydd ferythyrol yn oreu i ddynol

ryw, nid all na byddo o Ddum.

11 Nid yw'r efengyl ddychymyg twyllodrus dynion nac angylion, ni edi ofn Dum i ddynion ac angylion da geisio fiomi neb; ac ni oddef atcasrwydd yr angylion drwg iddynt amlygu Cymaint oi dichellion, ai profedigaethu, ai cafineb yn erbyn meibion dynion, ac y mae'r fcrythyrau yn ei fynegu. Nid yw debygol y rhybuddieu'r Cythrael bobl rhag dyfod atto ef ir tan tragwyddol, ac y gorchmyneu iddynt gafhau Celwydd, a malais, yr hyn y mae ef yn eu chwenych, a charu Duw, a Sancteidd wydd, yr hyn fydd gâs ganddo ef; hynod yw ei lafur ef yn ceifio rhwystro pob dyn i ddilyn athrawieth dduwiol. Gwelir dynion drwg hefyd yn gwrthwynebu gorchmynion, ac yn diflafu addewidion yr fcrythyrau; Ceisiasant ymhob oes eu dileu allan o'r byd,a lladd Pawbai dilynent. Am hynny nid oes neb yw gydnabod yn Dâd ir gwirionedd San-Claidd onid Duw yn unic. 12 Aml-

K 3

Amlder v tyltion o amryw wledydd ac yn elynol yw gilydd y gydnabyddant yr Scrythyrau y ddichon gynorthwyo ein Siccrwydd o honynt. Heb Son am eglwyfydd y Protestaniaid, y mae Talmud yr Inddewon, fal clustogau tailiwriaid wedi eu cluttio a darnau o honynt, yr hyn fydd eglurdeb hyfpys fod yr Scrythyrau yn y byd oi blaen hwynt, ac yn gyfoethog ac mewn cymeriad pan fenthyccieu pawb oddiwrthynt er mwyn lliwio eu opiniwnau. Ni cherddaseu arian drwg yr euruchod hynny, oni bae eu tebygolieth ir arian brenhinol cyfreithlon ydoedd mewn bri oi blaen hwynt; y peth y byddo pawb yn ei gyfaddef yn ddi nâg ellir ei goelio yn ddiddadl; er na buoft erioed yn Llundain, etto ni wedi fod y fath ddinas enwog, o herwydd i gymaint o'th gydnabyddieth ei gweled. Yr un Dum ac fydd yn gwahardd dywedyd celwydd, Sy'n gomedd iri anghoelio 'r gwir, ac onid ê, ni cheid dim llès oddiwrth physygwrieth, a Hawer o gelfyddydau eraill, fef oni choelir, oni ddilynir y rbeolau fydd yn y llyfrau perthynol iddynt. Periff anghredinieth anrhesumol i ddyn gadw ei ddolur corphorol, a gwrthod moddion arferol o iachâd, ie rhynnu o anwyd, a marw o newyn rhag ir ty Syrthio yn ei ben ef, ac i fwyd ei wenwyno ef. Ni roddi'r parch dyledus ith dad ath fam, oni choeli ddim ar y tu cyn côfiti, fefiddynt hwy dy genhedlu, ath fagu.

13. Tystiolaethodd Duw ei fod ef yn perchenogi yr Scrythyrau drwy y gwrthiau y nerthodd ef y prophwydi, Christ, ai ddyscyblion yw gwneuthur. Estynodd Moles ei wialen a gwnaeth ffordd fych ir bobl fyned drwy ganol y môr. Safodd yr haul wrth archiad fojbua; aneirif ydoedd rhyfeddodau Christ, ai Apostolion, fall y darllenir yn y Testament newydd. Ac ni chwbl beidiodd pethau rhyfeddol a dilyn y pregerhwyr duwiol y fafafant gyda gwirionedd yr efengyl yn erbyn llygredigaethau cyffredin yn yr oes ddiweddaf hon, mal y gweli yn histori y merthyron. Yn amser y Frenhines Marie ofneu Brenhines Babaidd Scotland weddiau Cnox rasol, (yr hwn oedd yn adseru purdeb efangylaidd ai holl egni) yn fwy nag ugain mîl o wyr: a chyfaddefid na fyrthieu yr un oi fwgythion ef ir llawr : yn amfer Luther pan edifarodd ar gonfurwriddo wneuehur cyfamod ar cythrael drwy fcrifen oi waed er cael ei gymorth i wneuthur castiau,

castiau, aplian ddaeth yr amfer i synu ir cythrael gael ei enaid ef ai gorph yn ol y Cyttundeb y suaseu rhyngthynt; ymgasclodd pregethwyr a phobl dduwiol ynghyd i ymprydio ac i weddio; ar perchadur dychrynedig yn eu canol hwy ac yn niwedd y diwrnod trawodd rhuthrwynt ystormus wrth sfenestr yr ysfafeil lle'r oeddent ynghyd, y fwriodd yr Scryfen waedlyd i mewn attynt, y pryd y nâdodd diafol yn arw orfod iddo roddi yr fondi synu, heb allu cymeryd y dyledwr.

Adwaenwn un y gofododd rhyw yfpryd arno mewn modd teimladwy; ac wrth alw yn ei ddychryn ar Ddum yn Christ, y gafodd lonydd yn ebrwydd. Rhag fynegodd Mr Fox yn Germania wrth bregethu y dychwelid rhydid ir efengyl yn Lloegr, ac yn ebrwydd bu farw'r Frenhines Marie a chyflawnwyd ei air ef yngolwg y rhai a dramgwyddafent wrth ei glywed ef yn amser y frenhines Elizabeth, Cyrchwyd y pregethwr duwiol hwnw at un Mrs Honiwood ydoedd glaf o driftwch yfpryd, a chiefyd wast, a phan ddaeth yw ystafell hi, casodd ei theulu hi vn eistedd ar lawr in synn wedi blino yn wylo,ac yn disgwyl yr awr iddi hi, ac wedi iddo ef daer-weddio gyda hwynt, myrtegodd ir claf yr adferen Dum eu hiechyd iddi eilwaith, ac y cafeu hi hir oedran yn y byd hwn i ogoneddu ei enw ef, ar hynny yn o ddiclon hi ai attebodd ef, y galleu ef ddywedyd yn gyftal na thorreu'r phiol wydr ydoedd yn ei llaw hi er ei thaflu ynghyd a'r pôst, yr hon y fwriodd hi oddiwrthi gyd a'r gair, ac y gyfodwyd i fynu oddiar lawr yn gyfan,a bu fyw'r wraig wedi hynny oni welodd hi drychant oi phlant, ai hwyrion, ai gorescenydd. Amfer arall pan ydoedd yr efangylwr hwn yn Cymeryd ei genad ag farll Arundel wrth lan y dwfr, dymunodd yr iarll arno nad elei ir cafan, o herwydd bod yr hin yn dymheillog, a'r dwfr yn arw beryglus, attebodd ynteu, gwneled y dwfr hwn a mi, fel y tystiolaethais i chwi'r gwirionedd (fef purdeb Crefydd) mewn fimlrwydd calon; felly aeth ir cafan, ac yn y fan gostegodd y gwynt, a gwastattâodd y dwfr. Ie odid oes na gwlad heb ryw beth rhyfeddol yn digwydd ynddynt er siccrbau gair Dum, ai ras, er nad yw pawb yn Crassu arnynt oran eu esceulysdra, Y rhai ni welant vchelder yr Arglmydd nai law Isai 26. 10, 11. Ond nid rhaid ir unrhyw wrthiau fod

mor weledig, ac mor aml, ac oeddent yn amfer yr Apostolion am fod v ffydd ai fcrifenadau yn awr mewn hir oelfadol feddiant ymysc y Cenhedloedd, a hynny yn y gwledydd mwyai en wog, a llythrenog drwy'r holl fyd. Y mae treftadol gyfiawn feddianau yn gwneuthur titl yn ddiddadl, ac yn afreidiol gyfodi'r meirw yw brofi. Pan oedd Christ yn gorphorol wedi newydd efcyn yw orfeddfainc, gweddus ydoedd iddo ef gyfrannu doniau a breiniau trarhagoroll yw ddeiliaid, ac wedi hynny llywodraethu wrth y rheol gyffredin y gyhoeddafeu ef i bawb. Pan goroner brenin daiarol, ar y cyntaf egir y Carcharau, ac aml fydd rhoddion, y beidiant gwedi, a chaiff Cwrs Cynefin Cyfraeth lê, a hynny er lles ir wladwrieth hefyd. Nid Cymwys ir mawrhydi nefol dorri trefn arferol ei greadigaeth, ai raglunieth heb raid with ddymuniad pob un moethus, anufydd, yr hwn oni wrendi ar scrisenadau yr prophwydi, ni chredeu chwaith pe cylodeu un oddiwrth y meirw i fynegu ewyllis Duw; cans ceifiodd yr Juddemon gwrthnyffig tâdd Lazarus yn lle nfuddhau yw dyftiolaeth ef am Griff ar ol ei gyfodi ef o'r bedd. Foan. 12. 19, 10. y fynni di i Grist fyned ir boen i ddioddef yn fynych, ac i adgyfodi ymhob oes, ac ymhob gwlâd, a gadel i bob llaw ymhyrddu yw friwiau ef, bendigedig ym y rhai ni wellant ac y gredasant: foan. 20.23. Heb law hyn nid yw pobl yn cymeryd attynt ond ychydig ofn Daw er maint y welant oi ryfeddol allu ef.

Beunydd y mae'r ddaiar drom fel pêl fawr yn fefyll ynghanol yr awyr, ac ynghrôg ar ddiddim 70b. 26.7. Nid oes ond yr awyr yn ei hamgylchu o bob tu heb ddim gweledig yw hattegu, y mae olwyn fawr y nefoedd yn troi oddiamgylch mewn pedair awr ar ugain heb un dyn yn rhoddi llaw arnynt; y mae'r cant Cwmpafog yn troi ar tôth fef y ddaiar heb fyflyd Gwnaif Dum ith gulla wrth dy borthi di droi bara a diod yn gnawd, ac yn waed, fal y troes Christ y dwfr yn win Foan. 2. Ynghenedliad creaduriaid byw aiff defnyn gwlyb yn gnawd; yn efcryrn,ac yn groen, etto pwy fydd yn rhyfeddu, ac yn rhoddi'r gogoniant i Ddum am ei weithredoedd rhyfeddol hyn? Grwgnachodd Israel tra yr oddent yn cael manna o'r nêf; ni pheidient ac erlid Elias ac ni choelient ei air ef er i dân o'r nefoedd yssu ei wrthwynebwyr

wrthwynebwyr ef o fesur y deg a deugain 2 Brenh. 1.9, 10. Hefyd pe rhoddei Daw yr un gwrthiau ac y wnaeth Christ ai apo-Action i ambau ymhob oes, ac ymhob man, ni byddent ryfeddodau, na chynorthwyau in ffydd ni, eithr eu cynefindra y fageu esceulysdra ynom ni. Ni Chynhyrfa llysiau physygwriaethol mor Corph os arferir hwynt fal Llunieth beunyddiol. Rhyfeddach yw ir baul dywynu na thywyllu, cans naturiol yw diddymiad, a gallu anfeidrol Duw fydd yn peri bod o ddim. Rhyfeddach ir ddaiar fefyll ynghanol yr awyr na figlo, etto dychrynwn fwy pan fo Clyp ar yr haul, a chrynfa ar y ddaiar, o herwydd eu anamider. Am hynny gwell ar ein llês, a bûdd ein heneidiau fod rhyfeddodau apostolaidd yn rhyfeddodau byth, nag yn bethau Cyffredin. Ond rhag tybied fod y ffydd yn ddi-dylt, gwnaeth Duw yn yr oesoedd diweddaf rai pethau nid cwbl anghyffelyb i wrthiau y prif eglwys, Cans megis ac yr oedd yr efengyl gynt yn goftegu lleifiau, ac yn rhwystro gweithrediadau Cyhoeddus y Cythreuliaid, felly er pan adgweirwyd y ffydd yn ddiweddar nid yw'r tylwyth têg (sef y Cythreuliaid Cymdeithgar) cyn hyfed ac oeddent yn amfer Pabyddieth, pryd yr ymddangofent yn fiateiodd gweledig i lithio pobl drwy yspleddach a hwynt. Arwydd ei myned hi yn ddydd efangylaidd pan ymguddiodd pryfed y tywyllwch.

14. Pe iawn arferem ni yr hyn y ddirnad ein deall ni ac y wèl ein llygaid ni, argyhoeddeu hynny ni o wirionedd y pwncis au mwya pwyifawr yn yr fcrythyrau; megis fod Daw bywiol Hebr. 11. 6. gwneuthuriad dyn y ddengis hyn. Nid y byd y wnaeth ddyn, am nad all peth difywyd wneuthur peth byw. Nid oes refwm â deall yn y ddaiar, fel y mae ynyn: ac nid all dim gyfranu i un arall onid y peth fydd ynndo ei hun. Ni phoethei'r tân mor dwfr oni baeu fod poethder ynddo. Nid dyn chwaith ai gwnaeth ei hun caps nid all y bychan o gorpholaeth estyn cuiudd at ei faintioli; nid all y clâff ei wneuthur eu hun yn iach, na'r garw ei wneuthur ei hun yn brydferth, na'r gwan ei ddeall ei wneuthur ei hun yn gall. Nid rhieni fy'n sfursio eu plant, cans ni wyddant pa un ai merch fydd sfrwyth y L.

bru nes ei eni, yn fynych cânt ferch pan ddymunent fâb, er nad adwaenant hwy mo ofodiad y galon, a'r yfcyfent, y giau, ar gwythi, er na feddyliant am danynt, etto cynyddant yn y grôth: Cynhefodd y myfyrdod hwn galon Dafydd i hoffi Dum

Pfal, 139. 13.

Gwneuthuriad v byd hefyd y ddylei dy gymell di i gydnabod Dum. Nid dyn y wnaeth y byd, rhaid ydoedd creu'r byd oi flaen ef er rhoddi cynhalieth iddo ef, nis gallaseu fyw heb lunineth ac anadl yr yspaid y buaseu yn gorphen gorchwyl llai; dychweliad y Corph ir ddaiar fydd arwydd fod y ddaiar oi flaen ef, ai wneuthur ef o honi: cans dychwel pob peth ir man allan o ba un y daeth, fal y mae 'r tarth gwlyb yn cyfodi o'r ddaiar ir Cymylau, ac yn dyfod i lawr eilwaith yn law. Pe galleu dyn wneuthur byd gwnaeu fwy nag un o ran ei awydd, ai gybudd-dod; hefyd ceidw'r byd ei drefn ofodedig gan Ddum er gwaetha dyn, Cyfyd yr haul yn ei bryd yn gynt nag y mynneu'r diog, machluda yn gynt nag y mynneu'r trafferthus. Ceidw'r môr ei le ai lanw heb ruso dim er un Phara h na'i gerbydau heirn, amser y llanw nid eris am un dyn, am hynny y mae iddynt feiftr arall fydd uwchlaw pawb. Ac nid yw anhygoel i Daum greu'r byd o ddim, y mae Cymaint rhagor rhwng byw a difyw ac fydd rhwng defnydd a dim. Di weli Ddum beunydd yn anfon ir byd greaduriaid byw oddiwrth hâd difyw, ac yn rhoddi golwg i ddefnydd dall. Y mae'r pethau mwyaf yn dyfod oddiwrth bethau bychain nesaf i ddim, mae'r dderwen fawr yn tyfy oddiwrth fesen fechan, nid ydoedd y fefen onid cron, a meddal, y mae'r dderwen yn ganghenog, ac vingaled: dyna beth fydd, oddiwrth beth nid oedd. sa'r Creadigaeth ini hefyd fel Moses Deut. 6. 4. mae un Dum fydd, cans cydweithia'r creaduriaid oll er eu bod yn llawer, ac o amryw ddull, nefol a daiarol, at yr un diben. Y mae'r haul yn cynhesu, a'r Cymylau yn dyfrhau 'r ddaiar i beri iddi dyfu, y mae hitheu ar môr yn mâgu bwystfilod ar Cwbl i gynal dyn. Host 2. 20. Llawer o weision yn gwneuthur amryw fwyddau, ac yn y diwedd yn tueddu at yr un peth, fydd arwydd mae un meistr sydd iddynt; wrth adeiladu, pan fyddo'r naill yn llâdd llif, a'r llall yn naddu, arall yn tyllu morteifiau, ac erbyn y dêl

y darnau ynghyd, os byddant gymwys yw gilydd, ac yn gwneuthur adail dêg, cydnabyddwn i un pen faer Cyfarwydd fwrw a marcio 'r gwaith. Undeb yw 'r peth godiddoccaf mewn teulu, a theyrnas, anhwylus yw mwy nag un meistr mewn teulu, neu fwy nag un brenin mewn teyrnas, o herwydd rhwyftrent eu gilydd drwy groes amcanion. Pa unaf, hyfrydaf a

chryfaf.

Nid yw'r Drindod fendigedig hefyd heb ei hargraph ar ddyn, gan fod ei enaid ef yn deall ac yn ewyllysio; y mae'r tâd nefol yn deall ei berffeithrwydd, ei ystyrieth ef ai ddoethineb ef yw ei Fab; y mae dyn yn gwneuthur peth yn ol ei ddeall ai fwriad oi fewn, a thrwy'r mab y gwnaeth Duw bob peth foan. 1.1 Wrth ddeall ei berffeithrwydd y mae hyfrydwch i Ddum, fef yr Yfpryd glan, yn ymfodloni ynddo ei hun, a chyflawniad ei ewyllis; y mae ewyllis ynyn hefyd yn cyd ganlyn ei ddeall ef, ac yn Cynhyrfu ei allu ef, fal y dywedwn, yr ewyllis y wna'r gorchwyl. Am hynny nid all un dyn yflyriol na chydfynio ag ymadrodd yr ap stol am DduwRhuf.41.36.0 honawef, a thrwyddo ef, aciddo ef y mae pob peth, sef o'r hanfod y tad nefol, a thrwy ei ddoethineb ef, sef ei fab, ac yw ewyllys hyfryd ef, sef ei yspryd y mae pob peth, dywed Paul fod Dum yn ddoeth 1 Tim. 1.1. a phawb ar a ystyriant ei weithredoedd ef y ddywedant yr un peth.

Rhyfeddol mor gywraint yw gwneuthuriad dyn ac anifail, a maint o bibellau, a giau, a gwythi, a chymalau fydd ynddynt heb un difwydd nag afreidiol, ond pob un yn cynorthwyo'r naill y llall; y mae'r baul yn cadw ei dymhorau yn y modd buddiolaf ir byd, petteu'r lamp nefol liwn yn fefyll ynghanol y ffurfafen, neu yn troi yn oeiladol vwchben, ac'r draws Canol y ddaiar yn lin y Cyhydnos, byddeu'r naill ran o'r ddaiar yn anffrwythlon gan boethder, ar llall yn anghyfaneddol gan dywyllwch ac oerder, am fod Crwmach y ddaiar yn bwrw Cyfcod, fal na thywyno'r haul arni ei gyd ar un waith, am hynny ymfumud yr haul i amgylchynu'r gogledd, nes addfedu ffrwythau'r tir y tu yma ir byd, ac yna gan adel i ni ddigonedd o lunieth nes y delo eilwaith, cilia oddiwrthym ni a gwnaiff yr un Cym-

wynas o amgylch y deheu.

Yn y Cyfamfer nid yw'r gaiaf anfuddiol ini, gan oeri heintiau, a gostegu pryfed a gwybed y amlhaent yn blâ ir byd, pe parhaeu gwres yn oestadol; a chaledu dyn ac anifail ai gwneuthur yn iach, ac yn gryfach. Gwelir y glaw ar eira gaiafol yn gwrteithio'r ddaiar i fwrw ei chnwd yr hâf. A bydd y lleuad yn nesaf attom ni pa bellaf y bo'r haul oddiwrthym ni, fal na byddom heb oleuni, pan fo'r nôs hwyaf. A chan fod Cyfnewidiadau Cyflym yn beryglus i ddyn ac anifail, nid yw trumder gaiaf yn neidio ar ben poethder hâf, eithr o fesur ychydig y Cymer y naill lê'r llall. Beth sydd niweidiach ith iechyd di nag oeri yn ddisymwth ar ol chwysu? am hynny o fesur mynudyn neu ddau beunydd y byrhaiff ac yr ymestyn y dydd, y chwanega oerni neu wrês. Ni lamma'r haul o'r naill gylch ir llall mewn un dydd, eithr o fesur ychydig y llithra ef, fal y gallo 'r naill ran o'r byd ei dderbyn ef, a'r llall ei hepcor ef yn oreu

Eglur yw nad oes ddeall yn y goleuadau hyn yw Cyfarwyddo eu hunain, Cans lle mae deall y mae bywyd hefyd y gynhelir drwy ymborth mewn Creaduriaid gweledig, ac er diwedd y dderfydd drwy farwolaeth, y peth ni ddigwydd ir rhain. Ni welwn chwaith un creadur byw, nad yw'n gwibio i mewn ac allan, weithiau yn fumud weithiau yn fefyl, ond Ceidw y rhain yr un mefurau yn oestadol, gan gerdded yn ddibaid. Petteu ganddynt ddeall byddeu ganddynt ewyllis hefyd ai tueddeu i orphwystra a rhydid yn hytrach na llafur di dorr, er gwasnaethu Creaduriaid llai na

nhwy eu hunain.

Diameu ynteu mae Dum fydd yn penodi, ac yn rheoli eu rhodau, ac onidê ni cherddent mwy nag olwynion Clocc, neu felin, heb ryw un Celfyddgar yw ffurfio, ac yw trin i hynny. Nid digon ir ddaiar gynhefrwydd heb wlybanieth. Pe gollyngafeu Dum y môr am ben y tir nis gallafeu neb fyw, am hynny ordeiniodd bibellau i ddwyn dwfr o'r môr i ddiddanu'r tir: yr hwn wrth biftyllu drwy'r ddaiar megis drwy hidl y edi ei helltni yn ol, fal y bo Croiwach, a chymwyfach i ddiodi creaduriaid byw: felly y deilliaw afonydd o galon y ddaiar, fal gwythi o'r afu, y gerddant drwy gorph pob gwlad.

Ac am nad yw lefol ir afonydd chwaith fod cyn lletted a'r ddaiar, gorchymyn Daw i darth efcyn ir Cymylau, lle y tywycha gan oerni, ac y troiff yn ddwffr i ddiodi'r ddaiar a chafod-

ydd hyfryd, pan fyddo mwyaf ei fyched hi, a llettaf ei fafn hi. Mor Inofog yw dy weithredoedd di o Arglmydd, gwnaethoft hwynt oll memn doethineb! Pfal. 104 24. Dywed Pear fod yr arglmydd yn gwybod pib peth foan.21.17.a phwy ni chydfynia ai ymadrodd ef ar a ystyria amled yw'r Creaduriaid y mae'r Creawdwr yn eu trefnu au rheoli? Nid allai Cymaint o bethau difywyd,difynwyr gydweithio mor gyffon ac mor union i leshâd dyn oni bae fod Cyfarwyddwr doeth iddynt, mwy nag y traweu faeth ddail y nôd,oni baeu i un a llygaid yn ei ben ei gollwn atto ef, yr hwn y fedrodd ofod pob peth mor gelfyddgar oth fewn di, dy menydd i ddeal ac i gofio, y galon yn ffynon bywyd, yr iau ar yfcyfent yw fwyddau,nid all na wypo hefyd parai fwriadau fydd yn dy galon di,pa ddichellion fydd yn dy ben di. Oni chlyw yr hwn y blanodd y gluste mi wêl yr hwn yluniodd y llygadeoni wyr yr hwn sydd yn dyscu gwybodaeth i ddyn? Pf. 94.9,10. Canlyn hefyd fod gallu Duw gyda ei wybodaeth ef ymhob man, ac nad ym efe neppell oddimrth bob un o honom, gan ei fod ef yn rhoddi bod a bywyd i bôb peth AEt. 17. 27. Ni throeu'r felin petteu'r dwfr oddiwrthi, nag olwynion natur oni bau fod eu Cynhyrfwr hwynt yn brefenol, er nad yw dy lygaid yn gweled ei fylwedd ef, mwy na'r gwynt, neu'th enaid dy hun, etto gweli ei weithrediadau ef a nhwythau. Rhodia ditheu yn ofalus ger bron dy Ddum, a galw arno, am ei fod ef yn agos ith gynorthwyo.

Amlwg hefyd yw rhaglunieth a gofal Dum yn y drefn ofodedig. Adfeilieu adeilad y byd, oni bau yw gwneuthurwr edrych atti, a boddeu'r môr y tîr, er dim gweledig fydd yw gadw i mewn yn liawer map, trigeu llydnod newydd fwrw eifieu medru fugno, oni bau ei fod ef yn eu dyfcu, gwelir hwynt yn ceifio purfau eu mamau cyn iddynt er ioed weled y fath beth, nag i ddyn roddi llaw arnynt yw hyfforddi: y mae llyfiau yn hâdu ychydig cyn eu diffanu, a dyfod amfer oerni, megis pettent yn rhagweled eu marwolaeth, ac yn darparu i gynal eu rhyw, ac amy ddyled y ofynnir gan ddyn fef ofni Dum a chadm ei orchm) nion ef Pr. 12. nid yw rhe, fwm yn gweled yn anghymwys ir tâd a ymgleddo blant gael ufudd-dod oddiwrthynt, nid yw neb yn gwneuthur offeryn oid yw bwrpas, y fynni i Ddum dy wneuthur ath ymgleddu yn haelionus yn unig fal y gallych wafnaethu'r pechod a'r Cythrael a gwrthry-

fela yn ei erbyn ef?y fynni di iddo ef dy ddal di yn ei freichiau i scriffinio ei wyneb ef, ac ath draed i guro ei ymyscaroedd tyner ef?

A rhag i deimlad o ddicter Duw wneuthur dyn pechadurus yn ddibris, ac yn anhydyn i ddychwelydi deulu ei arglwydd, mynega y mawrhydi nefol iddo gael iawn gan Grift yw heddychu a phob un a ddychwelo ac anrhesumol yw'r anghrediniaeth ni chydnabyddo y gollwn echwynwr trugarog ddyledwr tlawd yn rhydd, wedi i fachniad galluog dalu drosto ef Heb. 7 22. os amheui'r adgyfodiad edrych ar yr hadydd fy'n torri ar eu traws ac megis yn braenu yn y prîdd, etto o'r gronynau noethion priddlyd hynny y Cyfyd tywyfenau tal ac ynddynt ddeg ar ugain. Er ir planhigion ar llysiau golli eu tegwch y gaiaf, a myned fel cyrph meirwon, etto blodeuant eilwaith, troiff Dum gyscod angeu (sef y nos) yn foreuddydd. Nid anhaws iddo ef y flurfodd ith gorph o ddefnyn ynghrôth dy fam, wnenthur felly o ddustyn ynghrôth y ddaiar. Pan luniodd ef Adda o'r pridd bu fyw naw cant a deg ar hugain o flynyddoedd Gen. 5. 5. er iddo wanychu llawer ar ei gorph drwy bechu, ynteu nid anhebygol y peri'r Cyrph gogoneddus byth, am y byddint yn ddibechod, hoiw fydd eu gwisc briodas yn dragywydd, pryd na bydd dim brynti yw brychu, nag un gwyfyn anwiredd yw hysfu: y mae ynoti arwyddion o anfarwolder yr enaid tra bo r Corph yn farw, cans mewn Cwsc (yr hwn yw lûn marwolaeth) pan fo'r Corph heb fumud, y mae'r enaid yn ymgynhyrfu, yn ymrefumu, yn deall pethau, ac yn derbyn rhybuddion, a chynghorion.

Nid yw nerth yr enaid yn pallu gyda'r Corph, pan gollo dyn aelod drwy friw, nid llai deall, a ferch, a dymuniad, a chydwybod yr enaid, yn amfer henaint pan fo nerth y Corph leiaf, y mae callineb, a fobrwydd, a rhinweddau'r enaid gryfaf, Canlyn ynteu y bydd gwobr parhaus ir da ar drwg am eu bod yn anfarwol. Nid yw'r Dww y gwelir cymaint oi ddaioni ai wybodaeth debyg i adel yr ufudd grafol yn gufuddiedig byth, nid adwaenom un tâd nauriol na wnaiff fwy er ei blant ufudd, nac-er y rhai gwrthryfelga'r afradlon. Gweliff dynion yn gymwys gofpi llofruddion ac yfpeilwyr, ac oni wnaiff rheolwr

y byd gyfiawnder ar ddrwg-weithredwyr? er bod y philosophyddion gynt heb yr scrythyrau yw cyfarwyddo, etto wrth ddarllen Llyfr y creadigaeth canfuasant lawer o'r pethau hyn, ond yn o dywyll gan wendid eu llygaid, fal y dall cyn ei gmbl iachau, y melodd ddynion fal prenniau Marc. 8. 24. Am hynny dywedent fod y gwirionedd megis wedi suddo mewn slyn, ai bod yn gweled peth oi lewyrch ef, ond cynifer ac a irant eu llygaid ag eli Christ Date 3. 18 y welant ddigon o reswm wrth ystyried pethau oi hamgylch yw siccrhâu o wirionedd yr scrythy-

rau ynghylch y pethau y fu, y fydd, ac y fydd.

15 Moddion scrifenwyr a dilynwyr gair Duw ymhob oes y ddengis eu bod o Dduw; cans ni thwyllid hwynt yw ddigio ef na thrwy dêg na thrwy hagar, ni ddenai melyfwedd golud, na gogoniant y byd monynt i dorri gorchmynion Duw. Act. 8. Math. 4. Ni thycciau bwgythion y byd i beri iddynt betruso yn dilyn ei iachawdwr Att. 21. 17. Nid yw rai gau dystion onid am wobr bydol, yr oedd y ffyddloniaid yn colli y feddent am eu tystiolaeth; anhawdd cael gan ddrwg weithredwyr gyfaddef y gwir arnynt eu hunain, ond pan holid y Christnogion am eu ffydd cyffessent oi gwirfodd, ie Cospid hwynt eisieu tewi, a than eu custudd byddent lawen a hyfryd; ofn a thristwch sydd yn anferthu, a chwilydd fydd yn digaloni rhai drygiog dan eu penyd, oddieithr ymbell un fyddo a chydwybod wedi ferrio. Bendithieu'r merthyron enw eu harglwydd, am eu cyfrif yn dei-Iwng i ddioddef er ei fwyn ef,gan farnu erlidigaeth yn oruchafieth Att. 5. 41. a hynny nid o ran styfnigrwydd cans yr oeddynt o gydwybodau tyner, ac wylent yn chwerw-dost am y pechodau dirgelaf Luc. 22. 62, nag o ran cesnogrwydd naturiol cans yr oeddynt lawer o gyrph gweniaid a thyner, hên ac afiachus. Yr oedd gwraig dduwiol y waeddei yn dosturus yn ei gwewyr efcor, ond pan lofcwyd hi am ei ffydd ni chwynodd ronyn; gan atteb yw Chyfneseisiaid (oedd yn gosyn ei rheswm hi am hynny) fod ei gwewyr escor hi yn ffrwyth pechod, ac o herwydd hynny yn drwm iddi bi, ond dioddef er Christ ydoedd ffrmyth oi ras ef, ac o'r achos hwnnw yn yscafn iddi hi. Gan orfod ir proffesswyr duwiol ddioddef Cymaint o gustudd a phoen er mwyn eu credinieth, diamau iddynt chwilio'r peth hyd y gwaelod cyn yr ym.

ymroddent i golli y feddent oi herwydd, am nad yw hylithr gan bobl gymeryd eu twyllo am eu bawddfyd amferol. Pair Daw yw'r brofedigaeth danllyd i ddangos rhagor rhwng Sothach a mwyn da 1 Cor. 3. 13. Dioddefaint y fainct ydoedd gadarnhâd yr efengyl Philip. 1. 7, 14. dan erlidwyr Cynar a diweddar.

70an. 1. 45.

16. Os amheuei etto, dywedaf wrthit fel Philip wrth Nathaniel, tyred a gwêl fal yr argyhoedda'r creadigaeth a rhaglunieth dy reswm di, gwaith yr ailanedigaeth a argyhoedda dy galon di, ac a scrifena'r gyfraeth ynddi oni's gwrthodi hi, oni choeli fod athrawieth y flydd yn win melys ac iachus wrth weled eraill yn ei ddymuno, ac yn siriol ar ei ol ef, prawf ef dy hun, a dywedei 'r un peth. Golch lygaid gweniaid dy feddwl a dagrau edifeiriol, a gloiwach fyddant, a chanfyddi ewyllis Duw yn graffach, a gweli'r haul Cyfiawnder wrth ei oleuni ei hun: oddiwrth darth Cnawdolieth y cyfyd niwl yn y deall Ephef. 4. 17. Ond y meddwl newydd y gaiff brofi perffaith ewyllys Dum. Rhaf. 12. 2. a'r hwn fydd yn credu ym mab Duw sydd ganndo y ddystiolaeth ynddo ei hun i Foan. 5. 10. Derbyn yspryd Duw i Sancteiddio dy enaid ac yna tystiolaethiff iti mae'r scrythyrau yw ei Scrifen et, yna y gelli ddywedyd wrth yr eglwys fal y Samariaid wrth y wraig. nid ydwyf weithian yn credu oblegyd dy ymadrodd di, cans mi ai clywais ef fy hun, a gwn yn ddiau yr hwn a ewyllyfio wneuthur ewyllis Dum y gaiff wybod am y ddyfceidiaeth ai o Danny mae hi. Defaid ufudd Christ y adnabyddant ei lais ef rhagor llais dieithraid, oni bydd dyn yn yr un elfen a'r peth yr edrycho ef arno, ni's gwêl ef yn iawn, pan edrycho un oddiar y lan ar bren yn y dwfr efe ai gwel yn gam er ei fod yn union; felly ni ddichon yr hwn fydd mewn cyflwr Cnawdol iawn ddirnad y gwirionedd grasol, oblegyd yn ysprydol y bernir ef. Meibion Duw sydd gynefin ai bresenoldeb ef, ac arferol o drin ei negefau ef y adwaenant scrisen-law eu tâd. Cais burdeb calon. a chei weled Dam ai ewyllys hefyd. Gobeithio fod yr hyn y daywedpwyd yn ddigonol gyda gweithrediad yspryd Dum er gwreiddio'r darllennydd yftyriol mewn ficcrwydd deall i gydnabyddieth dirgelwch Christ: am hynny dibenaf y per-

Foan.4.22.

Joan. 7.17.

70an. 10.4.

1Cor.2,14.

Math. 1.8.

Col. 2. 2.

wyl yma, ond crybwyll am rai pethau fydd ddilynawl iddo.

Molianwn Dauw am fod yspysrwydd o'r ffydd ai scrifenadau yn ein iaith ni ein hunain; hynny ydoedd oruchafieth Ifrael pryd nad oedd cyn amlucced a chyn helaethed ac yw yn awr. Canmoleu'r bobloedd oll ddoethineb eu dedd- Deut 4.6.8. fau hwynt. By llyfr Duw wedi ei glasbyfu cyn gaethed yn yr iaith Ladin yn amfer ein henafiaid diweddaf, na fedrai ac na lefasai ond rhai edrych arno. Yr ydoedd ir bobl gyffredin fel bwyd dan glo, a llyffam yn Cadw'r agoriad, y pryd yr adnewyddwyd arfer eglwyfwyr llygredig Ifrael, y rhai y ddygent ymaeth agoriad y gwybodaeth, nid aent i mewn eu bunain, a'r rhai oedd yn myned a waharddent; ond er pan gyfieuthwyd y bibl yn Gymbraec, gelli gymeryd y feigiau melyfaf ith law, a bwit. ta a'th ddiwalla, a bendithio dy Dduw, yr hwn oi drugaredd y roddes gyfarwyddyd i rai duwiol difcedig yn yr oes ddiweddaf i gyfieuthu athrawieth y ffydd o'r Groeg ar Hebraaec i jeithoedd Cyffredin teyrnasoedd y Gorllewin. Ac ni raid ini ofni iddynt gam gyfieuthu oi gwirfodd, cans dioddefasant (gan mwyaf) ferthyrdod, ac oni ddywedent gelwydd er arbed eu bywyd eu hunain, ni wnaent hynny er damnio ein heneidiau ni. Y mae gair y ffydd yn agos attom ni, nid rhaid ini fwrw am nôl Rhuf. 10.6. Christ i lawr o'r nef yw synegi. Petteu raid dylem syned cyn belled i wybod doethineb Dum, ac yr aeth Brenhines Sheba. Y mae ffynon iechydwrieth yn agos, ac yn agored, we-

di i Dauw anion rhai fel facob i dreiglo ymaith y garreg Gen.29.10. fawr oedd ar ei geneu. Gelli lenwi dy gostrel o wybodaeth iachus, oddeithr i galedwch dy galon ei thopio fal na ddelo i mewn. Dangesodd yr Arglwydd it ddyn beth sydd dda, a pha beth y gais gennit: Yr hyn sydd abl ith wneuthur yn ddoeth Mic.6.8. i iechydwrieth, fel y llefarer ymhob iaith fawrion wei. 2 Tim.3-14. thredoedd Dum; A pham y digieu 'r Pape am hyn? Cans Act. 2.11. anfonwyd y gair yn Habra-aec ir Hebraaid, ac yn Roeg ir

2 Chwiliwch yr scrythyrau yn ol gorchymyn Christ, at y gyfraeth ar dyftiolaeth ceifiwch allan o lyfr yr arglwydd, a darllen-

Groegiaid, fal y galleu'r bobl gyffredin eu ddarllen ai dde-

all.

Luc. 11.52.

wch

wch, ie glynwch wrth ddarllein 1 Tim.4.13, ac ich annog i hyn-FOAMS. 30. ny ystyriwn mae ac 34. i trwy wybodaeth y gwirionedd yr ew-Ifai.8. 2. yllisia Dwu i ddynion fod yn gadwedig I Tim. 2.4. y mae chwilio astud ar lyfrau Cyfraeth ddynol, a physygwrieth, er mwyn elw amferol, ond ceir yma fudd tragwyddol, a difyrrwch prefenol hefyd, deddfau'r arglwydd fydd yn llawenhau y galon, dc yn Plal. 19.8. felylach na'r mel. Hyfrydach ydoedd gan Alphonfus brenin Arac 119.103. razon ei studi, nai devengader. Ac fal na phetrulo neb o ran ei wendid, gwybydd eu bod yn olau ir gwirion,i wragedd,a phlant Pfal 197. 2 Tim 3. 15. Timotheus oedd yn gwybod yr ferythur lân yn fachgen, a dyscaseu hwynt gan ei Nain Lois, ai fam Eunice 2 Tim T. 15. ymborth yr enaid ydynt. Plant Duw y chwenychant laeth y gair fal y cynyddone trmyddo ef, a phawb ai diflaso a newynant, Fer. 3.15. ac y grabiant eu heneidiau yn dragywydd. A chyfarwyddo dy I Pet. 2.2. nion y maent i ryngu bodd Dum, gan fod yn llusern a llewyrch Pf. 119.105. ym traed ai llmybran. Yr byn y gerddech di yngwysc dy ben hebddynt hwy fydd cyfeiliorni yn anialwch pechod ath ddwg ir fybwll peryglus. Ac fel y tyccio darlleniad iti, gweddia fel P[al.119,18 Dafydd ar i Ddum ddatcuddio dy lygaid i weled pethau rhyfedd allan oi gyfraeth ef; tra yr oedd Saul yn gweddio yr anfonodd Act 9.11,17 Dum Ananias yw gyfarwyddo ef. Cans eisieu gras a golenad oddiwrth yfpryd Dum ni chynhyrfa pobl er darllen yr fcrythy? AST. 13.27. rau; ni adnabu preswylwyr ferusalem au tywysogion leserydd y prophmydi y ddarllenid bôb fabbath, ac yn amfer feremi y rhai y 7er.2.8. drinent y gy fraeth nid adwaenent Ddum. 2 Darllen yn ddiwyd, os gwaeddi ar ol gwybodaeth, os chwili am

dani fel am dryssorau cuddiedig, yna y cei ddeall ofn yr arglwydd; Cymer amfer i gydfwrw 'r scrythyrau, y mae y naill fan o honynt yn egluro'r llall, fal y mae llawer o ganwyllau yn rhoddi mwy goleuni nag un i hynny mae iti beth cyfarwyddyd ynghwrr y dalennau yn y bibl, lle mae 'r ferenôdau. A myfyria arnynt ddydd a nos Pfal: 1. 2. Ac ymofyn ag eraill ynghylch y pethau nis gelli eu dirnad, fal y gwnaeth yr Eunuch a Philip AEt. 8 34. Enaid y diwyd y wneir yn fras ; oh gochel fod yn efceu-

Dihar. 13.4. lus, na ddifgwil yd, heb lafur; tra yr oedd yr Eunuch yn darllen y Prophwyd Ilais, ni ad twodd Daw ef yn ddi-gymorth, gan an-Act. 8.28.

fon Philip yw. hyfforddi.

3 Dod

3. Dod heibio ragfarn, dôs at yr scrythyrau i geisio gwybod ewyllys Dum, nid i gadarnhâu dy ewyllis dy hun.

4. Bydd oftyngedig ; y pethau y guddwyd rhag y beil- Mat. 11.25. chion, y ddatcuddir i rai bychain, ir pant y rhed dwir y bywyd, drwy rigolau'r galon ddrylliedig y daw goleuni nefol i mewn.

5. Bydd barodol i ufuddhâu ir hyn y ganfyddech o ewyllis dy feistr. Pan oedd Saul wedi ei orchfygu gan fraw, ac ymddangoliad Christ, a chwedi ymroi, dywedodd, Arglwydd beth y Act. 9. fynni di i mi mneuthur? ac ni bu hir oni chafodd wybod ewyllis Christ. Ni chelei Daw moi feddwl Thag Abraham, cans efe ai Gen. 18.17. hadwaeneu ef y gorchmynei ef yw blant, ac yw dylwyth gadw fordd yr arglmydd; oni chaiff gwirionedd Dum reoli ynoti Ruf. 18. fel brenin, ni thrig ef ynoti yw gaethiwo fel carcharwr, o herwydd ir Cenbedloedd artal y gwirionedd mewn anghyfiawnder ac nas gogonedd fant Dduw yn ol eu gwyboddaeth, rhoddes Dum hwynt i fynu yw trachwantau, au gwyniau gwarthus.

3. Cywylyddiwn ac edifarhawn am yr esceulyttra swrth fydd yn ein plith ni ynghylch y peth hwn; gall Daw-gwyno ar y Cymbro fel ar Ephraim Heft 8.12. mi a scrifenais idao bethan maurion ly nghyfraich, ac fel dieithr beth y Cyfrifwyd. Yftyria er bod yn fychan geniti am bethau'r ferythur, fod y Duw mawr yn eu cyfrif yn fawrion, a rhoddes rinwedd ac awdurdod fawr ynddynt, a chymer ofal mawr am danynt; haws i nêf a daiar fy- Luc. 16.1. ned heibio nag i un cippyn o honynt ballu, a chwennych yr angylion fod yn hyddyfe ar yr hyn y gynhwyfir ynddynt. Y mae gwobr mawr am eu Cadw, a gwae oinadwy am eu torri. Cy- 1 Pet.1.12. mer digofaint Daw inventori o'r hyn y feddech yw felltithio iti oni wrandewi ar lais yr arglwydd gan gadw ei orchmynion ef, Pfal. 19.11. am hynny nid gair ofer yw, o herwydd dy einoes di yw efe. Gwnaeu gwyr mawr gynt gyfrif o'r ferythyrau, darllenent, of Deut-28.15. nent hwynt, ac uiuddhaene iddynt, fel y gwelir yn y brenhinoedd ac 23. enwog hynny Dafydd, Solomon, Febolophat, Hezeciah, Fosiah, Constantines, ar Eunuch galluog oedd ar holl dryffor Ethiopia, Hoffen Act: 8.27. 'r Sainct hwynt yn twy na'r mêl , nag aur fyddei coeth a llawer, ie yn fwy na'i bywyd naturiol. Ac onid allwn ni y Cymbru hep- Pfal:19:10

M 2

22.23.

Dent. 17,18.

Dih. 17. 22-Ilai. 1.3.

I Cor.2.8.

foan. 3-3.

I Car 6.9.

cor dim arian yw prynu hwy, na dim amfer yw manwl chwilio hwy? medd Solomon, penaf peth yw doethineb, a'th holl gyfoeth Dihar. 47 ac cais ddeall, pryn y gwir ac addyse. Nid yw gorchwylion hwsmon na chreffewr mor bwylfawr ac achofion brenin, mynneu Dum iddo gymeryd hamdden i scrifennu Coppi or gyfraeth mewn llyfr, a ddarllen arno beunydd fel y dyscei ofni yr arglmydd Y mae'r Saeson ac eraill sy'n proffessu'r grefydd Gristnogol mewn dim purdeb yn odieth o'r cynefin ar bibl, ac yn nwylaw eu plant y mae llyfrau cyn amled a brechtanau, etto Cyfrif ef yn beth dieithr yn ein mysc ni, heb ei adnabod, ymddiried iddo, nai goelio, nai berchi, nai dderbyn, nag uluddhau iddo, na deall rheswm am'dano. Nid yw ein cenedl ni wrth natur ddim hurtiach na mwy anhyddysc na phobl eraill, cans parodol ydym a'r chwedlau digrif, a rhimynnau anllad, a chastiau cyfraeth; yn unic arfer, ac anwyllis fydd yn ein cadw yn anwybodus or da, oh nad ystyriem yr hyn y ddywed doethineb, fod anwybodaeth yn gwneuthur pobl yn ffyliaid, ac yn waeth nag anifeiliaid. Yr ych a edwyn ei fed tianudd ar affin brefeb ei berchenog, ond Ifrael anufudd ni chydnebydd yr hwn sydd yn ei borthi, pes adwanent ni chroefhoelient arglmydd y gogoniant, ac ni ddewisent un Barabbas oi flaen ef: achos ac arwydd o golledigaeth yw anwybodaeth, gan beri i bobl wrthod Dum. Hoft. 4. 6. collir publ eisten amybodaeth, ac medd yr apl, Ir rhai Colledig y mae'r efengyl yn guddiedig, y rhai y dallodd Dum y byd hwn en meddyliau. Nid llai perigl y rhyfygus na'r anwybodus. Pa fawl miliwn

fydd yn byw mewn gwrthwyneb i orchmynion, ac yn ddiofn er clywed bygythion y gair? diwed yr scrythyrau, na ddichon dyn w led teyrnas Ddum oddiethr ei eni ef drachefn, ac na chaiff anwiriaid etiseddu teyrnas nêf. Ond gallant gwyno fel yn Ruf. 10. 16. pwy a gredodd in ymadrodd ni? neu fel yn y ddammeg Math. 11. 17. Canasom bib ll i chwi, ac ni ddawasiasoch: canasom alarnad i'chmi, ac ni chwynfanasoch; Sef ni thresnasoch eich cerddediad, a'ch ymarweddiad ar ol ein gorchmynion hyfryd, ac ni chymerasoch dristwch ediseiriol am bechod, er ein bwgythion gosidus.

Iddo yn awr chwi ddiofalwyr, ir rhai y mae maethgen dynion fel rhuad llew, a fenn yr fcrythyrau fel brefiad oen, cyffrowch, cans y gair fydd i'ch erbyn,o Dduw y mae, ond os addawch i

chwi-

chwieich hungin heddwch, er bod Christ yn llefaru tolter, dywed wrthych fel yn fer. 44. 28. Cewch wybod gair pwy y faif. ai'r eiddo fi, ai gr eiddo chwi, Nid yw'r scrythur fond heb dystion wrthi, oni chymerwch ofal i gyflawni y rhwymedigaeth y efyd hi arnoch, dioddefwch garchar tragwyddol am y fforfed.

4 Chwi oll fydd yn ufuddhau ir fcrythyrau ac yn hyderu ar en haddewidion byddwch ddiwyd ynghylch y pwnc yma, fel y 1 Pet 3.15 galloch roddi rheswm am y gobaith sydd ynoch. Nid oes neb na chaiff ei holi gan amheuon yn ei fywyd, a chan Ddum pan fyddo marw. Ar hwn fydd Griftion o ran arfer y wlad yn unig heb wybod y chwaneg, ni all sefyll mewn profind, na bod yn gy- Joan. 6. 69. meradmy yn y farn. Ceifiwch ddywedyd mewn gwirionedd fel y dyscyblion, Tr ydym yr credn ac yn gwybod. A chyda Petr I Pet. 5. 12 dystiolaethu mae gwir râs Duw yw'r hwn yr ydych yn fefyll ynddo, sef mae gwir athrawieth gras ach dysca chwi, a gwir waith gras a duedda eich calonnau chwi i hyderu ar y Duw byw, ac i ddisgwil am ei ogoniant ef a bod yn gyfranogion o honi. Ac yna mawr fydd eich cyffur, fod Cymaint o dyffion cywyr i brofi eich scrifenadau am etifeddieth deg. &c.

Darlleydd, lle mae diffig neu gamosodiad o ditl, ffigur, neu lythyren, Craffa ar y geriau o'r ol ac o'r blaen, ac ni'th rwystrir. Ac a phin scrifenu diwigia'r geiriau hyn:sef yn yr 20 ddalen, ar 32 line scrifener [a hynny]oslaen [ai blaen-llymai] ac yn y 24 ddalen ar 10 line,scrifener [adseroda] yn lle[adamodd.]

THE NATIONAL LIBRARY OF WALES

